

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ARAşTIRMA

YILMAZ POLAT

KIRMIZI ODA

Erdoğan'ın siyasi hayatında Beyaz Saray'daki iki oda çok önemlidir.
Kırmızı odadaki o yemekte neler oldu?

2
BASKI

telgrāfhane
yayınları

telgrāfhane
yayınları

KIRMIZI ODA

YILMAZ POLAT

KIRMIZI ODA

Erdoğan'ın siyasi hayatında Beyaz Saray'daki iki oda çok önemlidir.
Kırmızı odadaki o yemekte neler oldu?

Yılmaz Polat

telgrāfhane
yayınları

KIRMIZI ODA

Yılmaz Polat

Araştırma / 6

1.Basım: Kasım 2018

ISBN: 978-605-81218-2-9

Yayın Yönetmeni: Taylan Özbay

Editör: Çiğdem Aktepe

Görsel Yönetmen: Mehmet Coşkun

Yayın Hakları: Telgrafhane Yayınları

Sertifika: 40347

Adres: Adakale Sk. No: 16/9 Kızılay Çankaya/ANKARA

Telefon: (0312) 433 03 58

Faks: (0312) 433 03 59

E-posta: iletisim@telgrafhane.org

www.telgrafhane.org

Baskı: Bizim Büro Matbaa Dağıtım Bas. Yay. San. Tic Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika: 26649

Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

Telgrafhane Yayınları, bir Karina Yayıncılık Yazılım Dağıtım Ticaret markasıdır.

YILMAZ POLAT

KIRMIZI ODA

**Erdoğan'ın siyasi hayatında Beyaz Saray'daki iki oda çok önemlidir.
Kırmızı odadaki o yemekte neler oldu?**

telgrāfhane
yayınları

YILMAZ POLAT

1970 yılında TRT’de muhabirliğe başladı.

On yıl süreyle dış politika ve Kıbrıs konusunda haber ve program yaptı.

1980 yılında ABD’ye gitti.

Washington’da en uzun süre görev yapan Türk gazetecisi oldu.

TRT, Anadolu Ajansı, Tercüman, Cumhuriyet, Yurt ve ABC gazetelerinin yanı sıra CTV, BRT, ART, TV8 ile TELE1 Televizyonlarının temsilciliğini yaptı.

Gazeteciler Cemiyeti’nden üç kez “Yılın Gazetecisi” ödülünü aldı.

Kitapları:

Amerikan Gizli Belgelerinde Türkiye’de İslamcı Akımlar, Ateş Altında Kıbrıs, Washington Entrikaları, Washington-Ankara Hattı, Amerikan Şahinleri Amerikan Kargaları, Alo Washington, Washington’da Akrobasi, Barış İçin Oradaydılar, CIA’nın Muteber Adamı, CIA Pençesinde Açılım, ABD’nin Özel Din Görevlisi, Lobiler ve Ajanlar, ABD Onaylı Yerli ve Millî Hükümet.

İçindekiler

GİRİŞ: OBAMA, ERDOĞAN'I KANDIRDI MI?.....	7
Erdoğan, ziyareti İsrail'e borçlu!	11
BİRİNCİ BÖLÜM.....	17
Obama yönetiminin son yılı	17
ABD'nin Reza Zarrab operasyonu	19
Erdoğan adı Zarrab iddianamesinde	25
Erdoğan istenmeyen misafir	27
Obama'dan Erdoğan'a "otoriterleşme" uyarısı	33
Öcalan'ın fikir babası.....	36
Kaçak Fethullahçıların yeni yurdu Güney Kaliforniya	38
Yargıtay Başkanı Cirit'eABD Yüksek Mahkemesi'nden randevu yok.....	40
Pelikan Dosyası	43
Davutoğlu'na Washington daveti	45
Erdoğan demokrat mı?	48
Trump, başkanlığa koşuyor	48
Muhammed Ali'nin cenazesi	49
Erdoğan'ın ABD rüyası	50
İKİNCİ BÖLÜM.....	53
15 Temmuz 2016	53
Obama yönetimi, uzun süre, AKP'ye neden "destek" açıklaması yapmadı?.....	57
Pensilvanya Harp Akademisi'ndeki subay	65
Dunford Ankara'da	67
Bozdağ Washington'da	70

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM.....77

AKP, ABD’de örgütleniyor77

TAİK85

Erdoğan New York’ta “Rothschild” ailesiyle.....94

Trump’ın Savarona’yı kirleten kankası96

TÜRKEN VAKFI.....97

Borajet.....101

Kingston biraderler.....107

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM..... 109

Trump başkan olursa109

Erdoğan için reklam kamyonu113

Trump’la yeni sayfa.....114

Brunson-Topuz118

Adalet heyetine vize yasağı.....121

Binali Yıldırım’ın gizemli ziyareti122

Avukat Giuliani126

Ziyaretler.....130

BEŞİNCİ BÖLÜM133

Global Magnitsky Yasası133

McMaster-Tillerson135

Soylu-Gül yaptırımı138

ALTINCI BÖLÜM141

Trump-Erdoğan bilek güreşi.....141

McKinsey147

Brunson serbest bırakılmasaydı?152

Brunson Oval Ofis’te154

Başkan Trump ne yapacaktı? B planı neydi?.....155

Giriş

OBAMA, ERDOĞAN'I KANDIRDI MI?

Washington Post gazetesi yazarı David Ignatius'un "hiçbir dünya liderinin Obama'nın yeniden seçilmesinden Başbakan Erdoğan kadar çıkarı yok" dediği günlerin üzerinden yıllar geçmiş, yıllarca âdeta balayı yaşayan Obama-Erdoğan ilişkisi sona yaklaşıyordu.

Sultan Ahmet Camii'nde, Ayasofya'da samimi pozlar veren Michael Obama'yla Emine Erdoğan'ın resimleri albümde kalırken, Dışişleri Bakanları Hillary Clinton'la Ahmet Davutoğlu'nun sırttan yapmacık "çak çak" hâlleri finali resmediyordu.

Ünlü Time dergisi her yıl geleneksel olarak ilan ettiği en etkili 100 isim arasından Erdoğan'ı çıkartmış, yerine "Fethullah Gülen'le Abdullah Öcalan"ı koyuyordu.

Erdoğan'ın siyasi hayatında Beyaz Saray'daki iki oda çok önemlidir.

Başkanın çalışma odası "Oval Ofis" ile "Kırmızı Oda."

Erdoğan, yasaklıyken, Amerikan protokol kuralları altüst edilerek Büyük Ortadoğu Projesi'nin Eşbaşkanı olarak Oval Ofis'e girdi.

Ne olduyorsa 2013 yılı Mayıs ayında Beyaz Saray'da "Kırmızı Oda"daki romantik akşam yemeğinde oldu.

Kırmızı Oda'da yenen bir akşam yemeğiyle (BOP) Eşbaşkanlığı sonlandırıldı.

Erdoğan'a göre, Obama "Kırmızı Oda" da kandırmış!

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Beştepe'deki Atatürk Orman Çiftliği arazisi üzerine yaptırdığı "Saray" da muhtarlara "kandırılma" konusunda dert yandığı konuşma, şüphesiz önemli itiraflarından biri olarak siyasi tarihe geçti.

"Obama döneminde bizim bir de zeytinlik harekâtı var. Obama orada bizi aldattı. O harekât Münbiç'i teröristlerden temizleme harekâtıydı. Sözünde durmadı."

Erdoğan-Obama ilişkilerinin AKP siyasi tarihinde önemli yeri vardır. Obama'nın sadece ABD başkanları arasında değil, dünya liderleriyle ilişkileri karşılaştırıldığında, Erdoğan'la dostluk ve güven bağları en güçlü olan liderlerin başında gelir.

Beyaz Saray'da başkanların "Oval Ofis" olarak adlandırılan çalışma odası bilinir ama öteki 132 odanın özelliği pek bilinmez. Her başkan ve ailesinin renkli favori odaları vardır. Bunlar renkleriyle adlandırılır (kırmızı, yeşil, mavi-red, green, blue). Obama ailesinin favorisi "Kırmızı Oda"dır.

Obama'yla ilişkiler döneminde Erdoğan'ın sadece Ortadoğu'da değil, Avrupa'da da Obama destekli etkin bir diplomasi yürüttüğü konusunda çıkan yazılar hâlâ hafızalarda yer alır.

Obama, Erdoğan'ı "beş kankası" arasında gösterirken, dünya medyasının dikkatini çekmeyi başarıyordu.

Erdoğan'ın her dünya lideriyle olduğu gibi Obama'yla olan ilişkileri de bir süre sonra bitti.

Erdoğan, öteki politikalarında olduğu gibi tek kelimeyle "kandırıldım" diyordu. Nasıl kandırıldığı konusunda bir açıklaması yoktu.

Politikasızlık, AKP'nin ilk iktidar olduğu yıllardan beri politikası olmuştur. Politikası olmayan politikacıları kandırmak

kolaydı. Dışışleri Bakanı Davutoğlu'nun sözde dış politikası bir bir iflas ediyordu.

Başkan Obama ikinci dönem için Beyaz Saray'a ısınırken, AKP Hükümeti, Irak'ın kuzeyine ilgisizdi. Barzani, Kürt Devleti'nin bağımsızlık ilanı için çalışmalar yapıyordu.

Dışışleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, bir dönem Washington'da PKK'nun temsilciliğini yapan Kerkük Valisi Necmettin Kerim'le sarmaş dolaş fotoğraf çektiyordu.

Obama "İmralı sürecinden" memnundu. AKP'li bakanların ABD'ye gitmek için sıraya girdiği bir dönem yaşıyordu.

Suriye'yle birlikte olanlar oldu. Suriye'deki muhalefet gruplar ve (İŞİD, El Nusra) nedeniyle Erdoğan'la Obama arasında görüş ayrılıkları başladı.

16 Mayıs 2013, Beyaz Saray'da "Kırmızı Oda"da akşam yenen çalışma yemeği, Erdoğan-Obama ilişkilerinde dönüm noktası oldu.

Erdoğan'la birlikte Washington'a giden kabinenin yarısı, (Bülent Arınç, Ahmet Davutoğlu, Ali Babacan, Zafer Çağlayan, Egemen Bağış, Taner Yıldız, Ömer Çelik, Numan Kurtulmuş) ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan, sonucu "kandırıldım" diye biten bir seyahatin ekibini oluşturdu.

Erdoğan ve Obama Kırmızı Oda'da

Obama'nın favori odası "Kırmızı Oda"da Davutoğlu ve Hakan Fidan, Erdoğan'ın, Dışişleri Bakanı John Kerry ve Ulusal Güvenlik Danışmanı Donilon'un, Obama'nın yanında bulunduğu yemekle ilgili çok şey yazıldı. Çoğu doğru değildi. Yandaş basının pas geçtiği çok şey vardı. Odayı görmeyen bakanların aktardıkları, heyeti izleyen gazete genel yayın müdürlerinin hoşsohbet tadında yazdıkları yazılar, gerçeği yansıtmıyordu. Ta ki Erdoğan, muhtarlara "kandırıldım" diyene kadar.

Obama'nın, Hakan Fidan'ın Suriye'yle ilgili sunduğu belge ve CD'leri parmak ucuyla iterek "bizde bütün bilgiler var" demesi yoktu ama (magazin tarafı, yemek menüsü, Başkan Obama'ya verdiği hediye, tören kıtası, gül bahçesi vs.) vardı. Ziyaretin şatafat tarafı okuyucuya aktarıldı.

Erdoğan, ziyareti İsrail'e borçlu!

Obama'nın "beyzbol sopalı" Oval Ofis pozundan 10 ay sonra yapılan ziyaret, bilinmeyenlerle doluydu.

İkinci Obama döneminin ilk konuğu olmak için can atan Erdoğan, Dışışleri'ni devreye sokmuş, ancak, Beyaz Saray her defasında bir gerekçe bulup atlatıyordu.

Yönetim, Erdoğan'ın, İsrail'le ilişkileri düzeltmeden Washington'a gelmesini istemiyordu.

Beyaz Saray'ın isteği birçok kanaldan Ankara'ya iletilmişti. Erdoğan'ın Suriye'de acelesi vardı ama ABD olmadan adım atamayacağını da biliyordu.

Davutoğlu, Dışışleri Bakanı Kerry'le birkaç kez görüşmesine rağmen Amerikalı meslektaşını davet konusunda ikna edemedi.

Bir an önce Washington'a gitmek için izin çıkmasını bekleyen Erdoğan, Mavi Marmara konusunda İsrail'le masaya oturunca, Beyaz Saray, ziyarete yeşil ışık yaktı.

Suriye konusunda Washington'la Ankara arasında derin görüş ayrılıkları vardı. ABD istihbaratının elindeki kanıtlar farklıydı. Erdoğan, kendi muhalefetini yaratmaya çalışırken, ABD, Suriye'nin El Kaide'nin eline geçmesinden korktuğu için Ankara'yla aynı düşünmüyordu. Bölgeyi gezen ve Türkiye'deki Suriye muhalifleriyle konuşan ABD'li Kongre üyeleri de tedirgindi. CIA, Suriyeli muhalif grupların askerî kapasite ve finans kaynakları konusunda geniş bir araştırma yapmıştı.

ABD ve İsrail istihbarat birimleri, uzun süre, bölgede silah ve para yardımının hangi yollarla hangi muhalif gruba gittiğini araştırıyordu.

ABD istihbaratı, İran'da El Kaide'ye para ve militan sağlayan şebekenin, Türkiye üzerinden Suriye'ye para ve militan gönderdiğini tespit etmişti.

Buna göre, İran'daki El Kaide destekçileri Muhsin Al Fadıl ile Al Harbi, Afganistan, Pakistan ve bazı Arap ülkelerinde toplanan paraları Türkiye üzerinden Suriye'ye El Kaide savaşçıları da sevk ediyordu.

ABD Hazine Bakanlığı bu arada başkanlık kararnamesiyle Suriye'de El Kaide'ye finans ve militan sağlayan kişi ve firmaların yasaklanması için harekete geçiyordu.

Yönetimde, Ankara'nın Suriye muhalefetiyle ilgili Washington'a verdiği bilgilerin çelişkili ve yanıltıcı olduğu görüşü yaygındı.

ABD, Suriye muhalefetini yeniden yapılandırma kararı verdi. Obama yönetimi, Suriye'ye gidecek askerî malzeme ve para yardımını kontrol etmeye başladı ve Ankara'dan, muhalif grupları sıkı biçimde denetlemesini istedi.

Washington, Ankara'ya güvenmiyordu.

ABD, bölgede istihbarat çalışmalarını İsrail'le birlikte yürütüyor, Ürdün'de kendi muhalefetini eğitiyordu.

Başbakan Erdoğan, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı Washington'a getirdiği gün, CIA Başkanı John Brennan İsrail'deydi.

Günlerce "Gazze'ye gideceğini, hiçbir engelin kendisine mâni olamayacağını" söyleyen Erdoğan, Kırmızı Oda'daki yemekte Gazze'ye gitmekten de vazgeçiyordu. Ertesi gün Obama'yla Erdoğan'ın ortak basın toplantısı vardı.

"Gül Bahçesi"nde yağmur altında deniz piyadelerinin şemsiye tuttuğu basın toplantısında ıslanan taraf sadece Erdoğan'dı! Obama'nın esprili cevapları gazetecileri güldürürken, Bloomberg Beyaz Saray muhabiri Julianna Goldman'ın "Gazze'ye gidecek misiniz?" sorusu karşısında Erdoğan zorlanıyordu.¹

1 <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2013/05/16/joint-press-conference-president-obama-and-prime-minister-erdogan-turkey>

Kırmızı Oda'da olanlar olmuştı. Erdoğan "Gazze"yi bir daha ağzına almadı.

Pulitzer ödüllü Amerikalı gazeteci Seymour Hersh "Kırmızı Oda"daki yemekte olanlarla ilgili önemli iddialar orta attı: "Erdoğan'ın, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı Suriye konusunda en az iki kez sohbete dâhil etmek istediğini ancak, Obama'nun, iki seferinde de Fidan'ın konuşmasına müsaade etmediğini, 'biliyoruz' diye kestiğini" yazdı. Hersh, makalesinde, Fidan'ı **"Erdoğan'a aşırı sadık"** ve **"Suriyeli radikal muhalefetin sürekli destekçisi"** olarak tanımlıyordu.

Beyaz Saray, menüye "Türk helvasıyla İzmit pişmaniyesi" koymuştu ama üç saatlik yemek sonunda Türk tarafının ağız tadı yerinde değildi!

Obama siyasetin içinden gelen bir Başkan'dı.

Senatörlük dönemi ve seçim kampanyası süresince mesajlarını ustaca vermesiyle bilinir. Erdoğan'a Fidan üzerinden "her şeyin farkındayız" derken masaya hazırlıklı oturmuştu.

Ulusal Güvenlik Danışmanı Donilon, dosyaları getirip masaya koymuştu. Deri kaplı kahverengi dosyanın içinde "İran yaptırımlarının ihlaline ilişkin istihbarat bilgileri" de vardı.

Obama, isim vermeden, AKP'li yöneticilerle Rıza Sarraf yakınlığını bildiklerini ima eden cümleler de kullanıyordu.

Başkan'ın, öğlen yapılan heyetler arasındaki toplantıda masada oturan, 2016'da ABD'de tutuklanan "Sarraf skandalının" kilit isimleri Bakanlar Zafer Çağlayan ve Egemen Bağış hakkında bilgisi vardı.

Kırmızı Oda'da bu konuşmalar olurken aralarında Bakanlar Zafer Çağlayan, Egemen Bağış, Bülent Arınç ve Numan Kurtuluş, 6 ay sonra patlayacak "17-25 Aralık skandalı"ndan habersiz (bazı cemaatçi gazeteciler), birlikte, bir Washington restoranında keyifli bir akşam yemeği yiyordu.

2013 yılı Mayıs ayında Başkan Obama'ya "my dear friend-sevgili arkadaşım" diyecek kadar yakın olduğu görüntüsü veren Erdoğan'ı, oğlu, kızı, gelini ve torunuyla "Blair House"da (Başkanlık Konukevi) misafir eden Başkan Obama'nın ilk döneminde balayı yaşayan, AKP kuruluşunda siyasetçi mazbatasını almadan Cumhuriyetçi Başkan George W. Bush tarafından Oval Ofis'e alınan Erdoğan'a, bu ziyaretten sonra uzun süre Beyaz Saray kapıları kapanıyordu.

Yasaklı bir siyasetçi iken Oval Ofis'e alınarak Başbakanlığa ilk adımı atan Erdoğan'ın Washington ziyareti sıkıntılı bitti. Beyaz Saray'ın üç renkli odasından biri olan (mavi-blue, yeşil-green) Kırmızı Oda'da, Obama'yla "kankalık" dönemi sona erdi.

Erdoğan, Kırmızı Oda'da Suriye politikasında ABD çizgisine geliyordu.

Erdoğan'ın Washington'da yaptığı önemli bir görüşme daha vardı.

Temsilciler Meclisi Başkanı John Boehner'le yaptığı görüşme hakkında konuşmadı.

ABD'nin en güçlü ilk üç adamından biri olan Boehner, basın izlemesini ve Erdoğan'la görüntü alınmasını istemedi. Sadece Meclis'in web sayfasına kendi fotoğrafçısının çektiği fotoğrafı koymakla yetindi.

Cumhuriyetçi Partili Boehner, Ortadoğu'yla ilgili çok güçlü bir İsrail yanlısı milletvekiliydi.

Erdoğan, Washington'a giderken yanına, Türkiye'nin Suriye planını Pentagon'da anlatacak bir komutan almadı.

Suriye sınır güvenliğini TSK'ye emanet eden Erdoğan, he yetine neden bir komutan almadı bilinmiyor.

Erdoğan, Pentagon'a da Hakan Fidan'la birlikte gitti.

Beyaz Saray'a, Erdoğan'la birlikte son olarak, kumpas ku-

rulup Silivri'ye gönderilen Ergin Saygun Paşa girmişti.

Bu arada, bir süredir ABD'deki önemli NATO eğitim toplantılarına TSK'den subay çağrılmadığı yolunda çok ciddi iddialar vardı. Moskova'yla da ilişkileri iyi değildi.

Erdoğan ailesine yönelik ağır ithamlar vardı. Rusya Savunma Bakanlığı, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve ailesinin, IŞİD ile yasa dışı petrol ticaretine karıştığını öne sürüyordu.

ABD Hazine Bakanlığı Terörizm ve Finansal İstihbarat Müsteşar Vekili Adam Szubin de "IŞİD'in, petrolün büyük kısmını Esad rejimine sattığını ve Türkiye'ye de girmenin yollarını bulduğunu" söylüyordu.

Siyasete atıldığı günden beri Washington yönetimlerinden destek gören Erdoğan'ın ilişkileri iyi değildi. Erdoğan, Cumhuriyetçi ve Demokrat başkanlar tarafından her zaman partiler üstü muamele gördü. Washington'da bir İngiliz, bir İsrail lideri gibi ağırlandı.

Washington rüzgârını arkasına alıp "Balyoz" gibi "kumpas" davalarına destek buldu.

Başbakanlığı döneminde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı "Balyoz-Ergenekon" operasyonları düzenlendi, "bu davaların savcısı" olmakla övündü. AKP'nin "olmazsa olmaz" destekçisi oldu.

Erdoğan'ın hayatından sayısız isim geçti. "Graham Fuller gibi CIA şefleri, yasaklı siyasetçi Erdoğan'ı Oval Ofis'e sokan Paul Wolfowitz gibi 'Neo-Con'lar..."

(CIA Pençesinde Adalet ve Kürt Açılımı-Yılmaz Polat-Siyah Beyaz Yay.)

(CIA'nın Muteber Adamı-Yılmaz Polat-Telgrafhane Yay.)

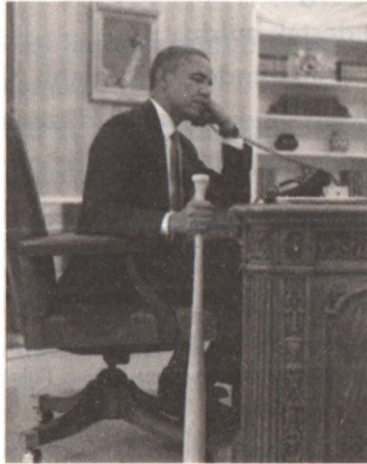
(ABD'nin Özel Din Görevlisi-Yılmaz Polat-Milenyum Yay.)

Kırmızı Oda'da kimsenin birbirini kandırdığı yoktu. Devletler arası ilişkilerde "kandırmaca" oynanmazdı. Politikalar

tartışılır, müzakere edilir, diplomasi yoluyla politikalar kabul ettirilir. Erdoğan'ın dış politika yapımcıları, bu basit kuraldan haberdar değildi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Obama yönetimiyle fırtınalı ilişkisini gelecek kuşaklara en iyi biçimde, Obama'nın, Beyaz Saray'daki çalışma odası Oval Ofis'te Erdoğan'la telefonda konuşurken elinde beyzbol sopasıyla servis edilen fotoğrafı anlatıyor.

Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi Sözcü Yardımcısı Caitlin Hayden, fotoğrafı açıklarken: "Obama'nın, elinde, ünlü Amerikalı sporcu Hank Aaron tarafından imzalanmış beyzbol sopasını tutarken çekilen fotoğrafı sadece bir amaçla yayınladık. O da Başkan'ın, Başbakan Erdoğan ile devam eden yakın ilişkisini vurgulamak ve onların Suriye'de kötüye giden durum hakkındaki önemli görüşmelerine dikkati çekmek." diyordu.

Erdoğan-Obama final yaparken, yeni Başkan Donald Trump serüveni başlayacaktı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Obama yönetiminin son yılı

Obama-Erdoğan ilişkisi eskisi gibi değildi. Başkanlık seçimine az kalmıştı, artık eskisi gibi olmayacaktı.

“Ortaoyuncular” bir bir kaybolmuş, senaristler ortada yoktu.

Washington’da sadece yönetim değil, hemen her kurum, Türkiye’de ne olup bittiğinin farkındaydı.

Washington-Ankara arasındaki güven karşılıklı dibe vurmuştu. Daha beteri, Ankara bir şey diyor, Washington âdeta yalan makinesinden (polygraph) geçirip hemen yalanlıyordu.

ABD’de Kasım 2016 başkanlık seçimine 7 ay vardı. Her şeye rağmen ilişkiler devam ediyordu. İki yönetimin çıkarları söz konusuydu.

Obama yönetimi, Suriye’de PYD’ye havadan silah atıyor, bu durumu da saklamıyordu.

Erdoğan “silahlar Türkiye’ye rağmen verildi” diye yakınıyordu. Ankara, El Nusra’yla işi pişirirken, Washington da PYD’yle oynasıyordu.

Bölgede kimin eli kimin cebinde belli değildi.

Obama yönetimi, Erdoğan Hükümeti’nin izniyle Kobani’ye silah göndermişti. AKP’den çıkan eleştirel sözler inandırıcı değildi.

Silahlar Türk topraklarından geçerken sandıkların üzerinde “made in Peşmerge” yazmıyordu, “Amerikan yapımı-ma-

de in USA” yazıyordu. Erdoğan, PYD’ye giden silahları eleştirirken, “silahların geçmesine biz izin verdik” diyemiyordu.

Diyemezdi; çünkü uzun süre PYD-YPG sessizliğini koruyan AKP yönetimi, Obama yönetiminin bile yapmadığı bir şeyi yapmış, lideri Salih Müslim’i Türkiye’de ağırlamıştı. Obama yönetiminin her ayrıntıdan haberi vardı.

Burada bir hatırlatma yapmakta yarar var:

Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), Kasım 2013’te Washington’da, “Kürtlerin Ortadoğu’da Rolü” başlıklı bir konferans düzenledi.

Ulusal Basın Kulübü’nde (National Press Club) yapılan konferansa, BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş da katıldı. Demirtaş’a, partiden sadece Nazmi Gür eşlik etti.

Konferansın konusu; “Türkiye, Irak, İran ve Suriye’deki Kürtlerin Bölgedeki Rolü” olarak anons edildi ama asıl amaç; PKK’nın Suriye uzantısı (PYD) Demokratik Birlik Partisi Başkanı Salih Müslim’i Washington’a getirerek, “Amerikan yönetimi”ne görücüye çıkartmaktı.

Salih Müslim’in Washington’da konuşacağı konferansın programı, haftalar öncesinden duyuruldu. Ancak Obama yönetimi, Salih Müslim’e, ABD’ye giriş vizesi vermedi.

Müslim, konferansa “Skype” ile bağlanıp konuşmak zorunda kaldı, vize verilmeyişini eleştirdi.

Hâlbuki Müslim, bu arada gizlice Türkiye’ye getirilmiş ve AKP hükümet yetkilileriyle temaslar yapmıştı.

Obama yönetimi, Suriye’deki muhalif gruplarla görüşüp, yapılan anlaşmaya ters düşen görüntü vermemek için Müslim’i muhatap almuyordu. Yönetim, konferansa da ilgi göstermedi.

Demirtaş, 2014 yılı Eylül ayı sonlarına doğru “Ortadoğu’da Kürdistan’ın Yeni Realitesi” başlıklı konferans için ye-

niden Washington'a geldi.

Salih Müslim de konferansa davetliydi ancak, ABD yine vize vermedi.

Amerikalılar ısrarla Washington'a gelmek isteyen Müslim'e son iki yıldır vize vermiyordu.

Demirtaş, Ankara'ya döndü, 1 Ekim'de Davutoğlu'yla bir görüşme yaptı. Birkaç gün sonra Salih Müslim, MİT'in uçağıyla yeniden Ankara'ya geldi, Davutoğlu-Demirtaş temasları çerçevesinde MİT ve Dışişleri yetkilileriyle görüştü.

Müslim, "Türkiye ile birçok konuda fikir birliğine vardığını" ve "bize bu savaşta destek vereceklerini söylediler" deyip ayrıldı.

Peşmerge, 29 Ekim günü Cumhuriyet Bayramı'nda Türkiye'ye giriş yaptı. 38 aracın yer aldığı konvoy, Silopi, Cizre, Nusaybin, Kızıltepe, Viranşehir ve Şanlıurfa üzerinden Suruç'a, buradan da Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan Kobani'ye ulaştı.

"PYD, çözüm sürecinin bir parçası mıydı?

Çözüm sürecini Obama yönetimiyle mi götürüyordu?"

AKP iktidarı, bu soruların cevabını hiçbir zaman veremedi.

ABD'nin Reza Zarrab operasyonu

Hazine Bakanlığı Terörle Mücadele ve Mali İstihbarattan Sorumlu Müsteşarı David Cohen, İran'a uygulanan ambargo nedeniyle sürekli Türkiye'ye gidip geliyordu.

Cohen her seferinde Türk hükümet yetkililerini uyarıyordu.

Cohen'in Türkiye'yi sık ziyaretinin nedeni; Hazine Bakanlığı İstihbarat Bölümü, CIA ve öteki ABD istihbarat kurum-

larından aldığı bilgilere dayanarak Erdoğan Hükümeti'nin, yaptırımları ihlal ettiği sonucuna varmıştı.

ABD Ankara Büyükelçiliği'nden Washington'a çekilen (gizli) bir telgrafta (isimler karalanmış) özetle şöyle deniyordu:

Cohen, Halkbank'ın İran'la ilişkileri hakkındaki kaygılar ve İran'ın, yaptırımları atlatmak için işlemlerin gerçek kökenlerini ve kaynaklarını gizleme yönündeki olası girişimleriyle ilgili olarak ~~XXXXXX~~ ~~XXXXXX~~'le görüştü.

Cohen, ABD Hükümeti'nin elinde bulunan, İran'ın, işlemleri sürdürmek için belgelerde sahtecilik yaptığıyla ilgili kanıtlar konusunda uyarıda bulundu. ~~XXXXXX~~, gözlerini açık tutacaklarını ve her türlü özel detayı memnuniyetle karşılayacaklarını söyledi.

Halkbank'ın ABD Hazinesi'nin hazırladığı "yabancı varlıklar kontrol listesi"ndeki bütün isimlerle ilgili dikkatli olduğunu belirtti.

Cohen'in konuştuğu isimlerin başında Maliye Bakanı Mehmet Şimşek vardı.

(Classified By: DCM Doug Silliman for reasons 1.4(b and d) 1. (C) Summary. During an October 19-20 visit to Ankara, Treasury Assistant Secretary for Terrorist Financing and Financial Crimes David Cohen cautioned government and banking officials about doing business with Iranian banks. GOT officials insisted they will comply with all UNSC obligations, but are unwilling unilaterally to sever trade with their neighbor Iran. A/S Cohen also discussed a pending review of Turkey by the Financial Action Task Force (FATF). Finance Minister Mehmet Simsek said he has created a task force to consider broadening Turkey's narrow definition of terrorism, but cautioned that the parliament would not be able to consi-

der new legislation until it completes budget deliberations in December. A/S Cohen expressed appreciation for the creation of the task force, but emphasized that only actions completed before February 2010 would be factored into the FATF report. GOT officials expressed appreciation for the USG's designation of three PKK terrorist financiers. Treasury's delegation also included Senior Advisor Elizabeth Rosenberg and Policy Advisor Christopher Burdick. End summary.)

Cohen, bütün mesaisini "Zarrab dosyası"na ayırmış, dosya giderek kabarıyordu.

2015 yılında CIA Başkan Yardımcılığına atanan David S. Cohen'in, ayrıca terör örgütleri ve özellikle IŞİD'in para kaynaklarıyla ilgili çalışmalar yaptığı da biliniyordu.

Cohen'in Adalet Bakanlığı'nda da sürekli irtibat hâlinde olduğu, Zarrab soruşturmasına bakan Bakan'ın Ulusal Güvenlikten Sorumlu Yardımcısı John P. Carlin vardı.

Cohen, FBI, CIA ve New York Federal Mahkeme Güney Bölgesi Savcılığı'yla da işbirliği yapıyordu.

Elde edilen deliller yıllardır büyük bir gizlilikle dosyaya ekleniyordu.

Soruşturma özellikle AKP Hükümeti'nden gizlendi. ABD istihbaratı, Zarrab ile AKP'li önemli isimler arasında bir ilişkinin varlığını tespit etmiş, soruşturmayı büyük bir gizlilik içinde AKP'den saklıyordu.

İran'a yaptırımları ihlal eden kişi ve şirketleri zaman zaman ilan eden Hazine Bakanlığı, Reza Zarrab konusunda sessiz kaldı, Zarrab'ın İranlı ortağı Babek Zencani bağlantısından söz etmiyordu.

Toplanan delillerle New York Mahkemesi'nin Başsavcısı Preet Bharara ve yardımcıları Michael D. Locklard, Emil Bove ve Sidhardha Kamaraju, Zarrab için fezleke hazırladı.

Cohen, 17-25 Aralık skandalından 3 gün sonra 20 Aralık'ta, Halkbank'ı konuşmak için Ankara'ya gitti.

Hint asıllı Savcı Preet Bharara, Amerika'nın en şöhretli savcılarından biriydi.

2009 yılında Başkan Obama tarafından New York Güney Bölgesi Savcısı olarak aday gösterilmiş, senatonun onayını almıştı.

"Yolsuzluk, kara para aklama, kaçakçılık ve uyuşturucu ticaretiyle" ilgili açtığı davalar nedeniyle büyük şöhret sahibi olmuştu.

ABD medyasının yakından tanıdığı bir isimdi.

Bharara, ABD'li politikacılar, uluslararası silah tüccarları, Wall Street yöneticileri ve hatta diplomatlara karşı açtığı davalarla ünlendi. ABD'deki dört büyük bankayı mahkûm ettiren ya da uzlaşmaya zorlayan Savcı, 2012 yılında Bank Of America'yı mortgage usulsüzlüğü ile hükümeti dolandırmakla suçladı.

Bir milyar dolarlık tazminat talebiyle dikkat çeken davada, ilk kez bir banka, ekonomik krizdeki rolü nedeniyle mahkûm edildi.

Açtığı yolsuzluk davalarıyla New York'lu politikacıların kâbusuna dönüşen Bharara, New York'taki Hindistan Başkonsolos Yardımcısı Devyani Khobragade'ye açtığı dava nedeniyle iki ülke arasında diplomatik krize neden oldu.

ABD'de yaşayan Rus diplomatlarına sağlık sigortalarını dolandırdıkları için dava büyük yankı yaratmıştı.

Savcı Bharara, New York'ta yaşayan Türklere yabancı bir isim değildi.

New York'ta "marketler kralı" olarak bilinen ve Fethullah Gülen Cemaati'yle bağlantılı olan Adem Arıcı, kardeşi Cevdet Arıcı ve ortaklarını, Küba ambargosunu delmek ve 56 milyon

dolarlık vergi sahtekarlığı iddiasıyla tutuklamıştı.

Reza Zarrab dosyası tamamlandı ve artık düğmeye basma zamanı gelmişti.

FBI New York Bölge Direktör Yardımcısı Rodriguez, beş yıldır Zarrab'ı izliyordu. FBI, Zarrab'ın 19 Mart 2016'da Florida eyaletinin Miami kentine geleceğini tespit etmiş, ajanlarını birkaç gün önce bölgeye göndermişti.

New York Güney Bölgesi Savcılığı, FBI, Adalet Bakanlığı ve İç Güvenlik Bakanlığı yetkilileri Miami'de beklemeye başladı. Beyaz Saray, Hazine ve Dışişleri Bakanlığı'nın ilgili birimleri, gelişmelerden sürekli haberdar ediliyordu.

THY'ye ait uçak Miami Havaalanı'na inmeden saatler önce FBI ajanları, pasaport ve gümrük polisiyle planlama yapıp beklemeye başladı.

THY uçağı akşam saatlerinde havaalanına inince Zarrab tutuklandı. Sorgulandıktan sonra Miami Federal Cezaevi'ne gönderildi.

Bu arada Reza Zarrab'ın, ABD makamlarıyla işbirliği yaparak ABD'ye gittiğine ilişkin iddialar ortaya atıldı. Ancak iddialar doğru değildi.

Zarrab, ABD'yle anlaşmış olsa en azından ailesini yanına almaz, tatil kenti Miami yerine doğrudan New York ve Washington'a uçardı.

Belli ki tatil (Disneyland) amaçlı bir seyahatti. Hatta Reza Zarrab ve eşi Ebru Gündeş'in ("O Ses Türkiye" ses yarışmasının jüri üyesi), Miami'de, programın yapımcısı Acun Ilıcalı'yla buluşmayı planladığı konuşuluyordu. Hiçbir tez, Zarrab'ın anlaşma yaparak ABD'ye gittiği tezini doğrulamıyordu. Davayı New York Güney Bölgesi Federal Mahkemesi açtığı için Zarrab, New York'ta yargılanacaktı.

Zarrab, nisan ayının sonuna doğru New York'a nakledildi.

Macun tüpten çıkmış, Zarrab her şeyi anlatmak zorundaydı, başka çaresi yoktu.

Davanın ucunun Türkiye’de kimlere kadar uzanacağını tahmin etmek zor değildi.

17-25 Aralık skandalının baş aktörü Reza Zarrab konuşukça AKP Hükümeti’yle ABD arasında sıkıntı yaratacaklı.

Zarrab’la ilgili ilk aşamada 21 sayfalık bir iddianame yazılmıştı, “kara para aklamak, banka sahteciliğı, İran’a yaptırımları delmek ve ABD çıkarlarına karşı komplo” kurmakla suçlanıyordu.

İddianameye eklenecek daha çok ek ve belge vardı. Savcı Bharara, dersine iyi hazırlanmıştı.

Zarrab iki şeye güveniyordu; “Erdoğan’a ve dolandırıcılıktan elde ettiğı milyonlarca dolar kara paraya.”

Tutukluğunun ilk gününden kesenin ağzını açtı, kefalet için milyon dolarları saydırmaya başladı.

New York’taki mahkemede 10 milyonu nakit, toplam 50 milyon dolar karşılığında kefalet ödeyerek tutuksuz yargılanmanın yolunu arayan Zarrab’ın, “kara para aklamakla” suçlandığının farkında olmadığı, mahkemeye sunduğı rakamdan belliydi.

İşin tuhafı Zarrab’ın parasının “kara” olduğunu avukatları da kendisine hatırlatmamıştı.

Zarrab’ın Türkiye’de 35 şirketi vardı. İddianamede kara listedeki tüm şirketleri sıralandı. Ek iddianameler arka arkaya çıkmaya başladı.

“Royal Holding A.Ş., Durak Döviz Exchange, Al Nafees Exchange, Royal Emerald Investments, Kıymetli Madenler Turizm, ECB Kuyumculuk, Güneş General Trading, Royal-Med Shipping Agency Ltd., Macpar Makine San. ve Tic. A.Ş., Standart Teknik Parça San. ve Tic. A.Ş., Multimat İç ve

Dış Ticaret Pazarlama Limited, Pioneer Logistics” gibi.

Savcılığın elinde 17-25 Aralık soruşturmasıyla ilgili belgeler de vardı.

Erdoğan adı Zarrab iddianamesinde

Erdoğanların ismi ilk iddianamede yoktu.

Erdoğan, eşi Emine ve oğlu Bilal’le ilgili bilgiler Zarrab’ın kefalet isteğiyle birlikte iddianameye girdi.

New York Güney Bölgesi Başsavcısı Preet Bharara ve yardımcılar Michael Lockard ve Sidhardha Kamaraju tarafından Zarrab’ın kefalet isteğine karşılık mahkemeye sunulan 29 sayfalık belgede, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve eşinin adı kayda geçirildi.

Zarrab’ın kefalet gerekçesi için sunduğu bağış belgeleri ve Başsavcı Preet Bharara’nın hazırladığı iddianameye bakılırsa soruşturmanın Ankara’ya uzanacağını gösteriyordu.

Zarrab, mahkemeye, Emine Erdoğan’ın kurucusu olduğu ve başkanlığını yengesi Saadet Günbahar’ın yaptığı, eski AB Bakanı Egemen Bağış’ın eşi Beyhan Bağış’ın, yönetim kurulunda üyesi olduğu TOGEM-DER ile Bilal Erdoğan’ın, yönetim kurulunda bulunduğu TÜRGEV ve 150 ayrı kuruluş ve kişiye bağışta bulunduğunu bildirdi.

Zarrab, hayırsever iş adamı olarak vakıflara 5 milyon dolar bağışta bulunduğunu, kurumların ad ve makbuzuyla birlikte savcılığa veriyordu.

Böylece hayırsever bir iş adamı olduğunu kanıtlayıp hâkimi, savcıyı insafa getirerek kefaleti kurtarmak istiyordu.

Zarrab’ın, itirafa en üst düzeyden konuşmaya karar verdiği anlaşıyordu.

Ek belgelerin birinde, 17-25 Aralık'la ilgili olarak "o zamanki Başbakan şimdiki Cumhurbaşkanı" diyerek Erdoğan'ın, Zarrab'ı koruduğu ve soruşturmanın siyasi baskısıyla kapatıldığı yazıyordu.

(Reportedly as a result of political pressure from the office of the then-Turkish Prime Minister and current President, Recep Tayyip Erdogan. Apparently as a result in part of these actions, the charges against Zarrab and his co-defendants were dismissed in November 2014. In addition to the Report, the close ties between Zarrab and high-ranking Turkish officials, including Erdogan, are highlighted by the defendant's work with the Turkish charity Togem-Der, which the defendant touts in his bail application. (See Def. Mem. at 15-16). According to press reports (attached hereto as Exhibit H), Togem-Der was founded by Emine Erdogan, wife of President Erdogan.)

Zarrab'ın rüşvet verdiğini söylediği, istifa eden Bakanlar Egemen Bağış, Muammer Güler ve Zafer Çağlayan, iddianamenin flaş isimleri arasındaydı.

Zarrab'ın açıklamaları ve suçlamalar doğrultusunda mahkeme, Türkiye'den belge ve bilgi isteyebilirdi.

Bunun üzerine Davutoğlu Hükümeti harekete geçti. Zarrab'ın tutuklanmasından hemen sonra TBMM Genel Kurulu'nda gece yarısı AKP oylarıyla "Zarrab Yasası"nı geçirdi.

"Kişisel Verilerin Korunması" yasa tasarısı metnine: "Kişisel veriler, uluslararası sözleşme hükümleri saklı kalmak üzere, Türkiye'nin veya ilgili kişinin menfaatinin ciddi şekilde zarar göreceği durumlarda, ilgili kamu kurum veya kuruluşunun görüşü alınarak, kurulun izniyle yurt dışına aktarılabilir." maddesi eklendi.

Böylece mahkemenin isteyeceği kişisel verilerin yurt dışına çıkarılması yasayla önlenmiş oldu.

Erdoğan istenmeyen misafir

Cumhurbaşkanı Erdoğan, yakın çevresiyle, Zarrab'ı kurtarmanın yollarını ararken Washington'a yapacağı ziyarete hazırlanıyordu.

Başkan Obama'yla ilişkiler de gergindi.

Kankalık dönemi sona ermiş, uzun süredir telefonla bile konuşmamışlardı.

Erdoğan, Washington'da yapılacak "Nükleer Güvenlik Zirvesi"ne katılacaktı. Zirve uluslararası bir toplantıydı ve 50 ülkeden lider katılacaktı.

Birçoğu, Washington'a gelmeden önce Obama'yla özel görüşmenin yollarını arıyordu.

ABD medyasına göre, en istekli liderlerin başında Erdoğan geliyordu.

Haber biraz abartılı görünse de Ankara'dan yapılan açıklama ve haberler de Erdoğan'ın Obama'yla bir görüşme yapmak için çok istekli olduğunu gösteriyordu.

Ziyaretten hemen önce Wall Street Journal gazetesi, Erdoğan'ın Obama ile özel bir görüşme gerçekleştirmeyeceğini yazdı.

Erdoğan'ın görüşme talebini Beyaz Saray ağırdan alıyor, âdeta oyalıyordu.

Beyaz Saray her seferinde Obama'nın programının netleşmediğini, çok sayıda liderin görüşme talebi olduğunu söyleyerek, bir cevap vermekten kaçınıyordu.

Ankara ısrar ediyor, Washington "üzerinde çalışıyoruz" diye atlatıyordu.

Ancak Beyaz Saray, ilişkileri bir görüşme için tamamen koparmak istemiyor, "kapıyı açık bırakarak" Erdoğan'ın, Başkan Yardımcısı Joe Biden'la görüşebileceğini bildirdi.

Beyaz Saray Sözcüsü Josh Earnest, "Başkan Obama'nın, hazır Washington'dayken Cumhurbaşkanı Erdoğan'la az da olsa bir çeşit konuşma gerçekleştireceğine eminim" diyerek gayriresmî bir görüşme yapabileceği mesajı verdi.

Washington, Obama görüşmesi için ne kadar kaytarmaya çalışsa da Ankara ısrarlıydı.

Zirve günü yaklaştıkça görüşmenin olacağından Erdoğan bile fazla umutlu değildi.

Washington'a hareketinden önce temkinli konuşmayı tercih etti: "Sayın Obama'nın davetine gelen 50'yi aşkın lider olacak. Onların ciddi bir kısmıyla kendisinin ikili görüşmeleri olacaktır. Biz de bu şekilde kendisiyle orada ikili görüşme yapacağız. Ama bu görüşme ne kadar sürer, o, görüşmenin gündemiyle, toplantının akışıyla alakalı bir konu olacaktır."

Konu, Amerikalı gazetecilerin de gündemindeydi. Sözcüye sürekli soruyorlardı. Bir soru, Sözcü Earnest'i zor durumda bıraktı.

Earnest, Obama'nın Erdoğan'la resmî bir görüşme yapmasının, "Erdoğan'ı hor görmek" olarak yorumlanmaması gerektiğini söyledi.

Erdoğan'ın sıkıntısı sadece Beyaz Saray'la değildi. Ankara, demokrasi, insan hakları, ifade ve basın özgürlüğü alanlarında Amerikan medyası tarafından sert şekilde eleştiriliyordu.

Washington'da konuşacağı bir düşünce kuruluşu bile bulunamamıştı. Washington'daki düşünce kuruluşları Erdoğan'a konuşma yapması için gün vermekten kaçınıyordu. Saray'ın çabalarının yanı sıra Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç da yetersiz kalmış, bir dönem Erdoğan'ı konuşturmak için sıraya giren düşünce kuruluşlarından olumlu cevap alamamıştı.

AKP'nin milyonlarca dolarlık ABD'deki lobi şirketleri, Erdoğan'ın konuşacağı bir yer bulamıyordu. Uzun süre ortada görünmeyen, bir dönem Erdoğan'ın yetkisiz danışmanı Cüneyd Zapsu da devreye girmiş ama bir şey yapamıyordu. American Enterprise Institute adlı düşünce kuruluşunda, Erdoğan'ı kastederek "süpürmeyin kullanın" çıkışıyla siyasi tarihe geçen Zapsu, aynı kuruluştan bile randevu alamıyordu.

Erdoğan, iktidarı süresince ABD başkanlarından çok destek aldığı gibi birebir sorunlar da yaşadı. Ancak her seferinde arayı düzeltmesini bildi.

2008 yılına kadar iktidarda olan Bush yönetimiyle iki kez kriz yaşadı.

İlk kriz, Irak tezkeresi geçmeyince yaşandı. Bush, telefonlara bile çıkmıyordu. Danışman Zapsu, acele Washington'a gönderildi. Yönetimdeki Yahudi asıllı Neo-Con dostlarıyla yaptığı kulis sonucu Erdoğan Hükümeti'yle Bush yönetiminin arasını düzeltmeyi başardı.

Tezkerenin faturası Türk Silahlı Kuvvetleri ve CHP'ye çıkarıldı. Sadece yönetim değil, Kongre üyeleri de buna inandırıldı. Yandaş gazeteciler Washington'a getirilerek röportajlar verildi. Türk askerinin Irak'ta başına çuval geçirildi. AKP, Washington'ın güvenini kazandı.

Erdoğan, Bush'la ikinci krizi 2006'da Hamas lideri Meşal'in ziyaretıyla yaşadı. ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, "bu kadarını beklemediklerini" söyledi.

Erdoğan, Cüneyt Zapsu, Şaban Dişli ve Egemen Bağış'ı acele Washington'a gönderdi, "süpürmeyin kullanın" mesajı verildi. Yine Yahudi lobisinin yardımı istendi. Hamas'ın silah bırakmasını isteyen Yahudi lobisine, ABD yönetimini yumuşatmaları telkin edildi. AKP Hükümeti, Obama yönetimine kadar Washington'ın gazını bir kez daha almayı başardı.

Başbakan Erdoğan'ın demokrattığı Türkiye'deki uygulamalar nedeniyle ABD'de de tartışılıyordu.

Özgürlükler konusunda hükümete sert eleştiriler vardı. Suriye ve İsrail politikaları da rahatsızlık yaratıyordu.

Gazze olayları nedeniyle Erdoğan'ın Obama yönetimiyle arası iyice açıldı.

Erdoğan'dan aldığı izinle 2008 yılında işlerinin başına dönmek istediği gerekçesiyle danışmanlık ve AKP'deki görevinden ayrılan Zapsu, yıllar sonra yeniden Washington'a gitti.

Bu arada Zapsu'lu TÜSİAD'ın randevu almak için gösterdiği gayret yazılıp çiziliyordu.

Erdoğan'ın konuşma yapması için Washington'ın ünlü düşünce kuruluşu "Brookings Enstitüsü"nde TÜSİAD'ın bir konuşma ayarladığı yazıldı.

Erdoğan'ın tartışmalı Washington gezisi 29 Mart 2016'da başladı.

Obama'yla son anda İngilizcede "pull aside" denen zirvede "ayaküstü" bir görüşme yapabileceği bildirildi.

Görüşme daha sonra Beyaz Saray'ın bir odasına alındı.

Erdoğan, Washington'da St. Regis Oteli'ne yerleşti. Otelin girişinde iki grubun gösterisi vardı. Erdoğan'ı protesto edenlerle yandaşlar, karşılıklı sloganlarla Amerikan polisine zaman zaman cadde trafiğini kestiriyordu.

Obama'nın gündeminde Suriye-İŞİD terör örgütüyle mücadele vardı.

Erdoğan, önce ABD Dışışleri Bakanı John Kerry'le Washington Büyükelçiliği rezidansında hazırlık görüşmesi yaptı.

Daha sonra otelde MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın da katıldığı CIA Direktörü John Brennan'la bir araya geldi.

Hazırlık toplantılarının ardından Erdoğan-Biden görüşmesi yapıldı.

Erdoğan'a Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Dışışleri Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın ve Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç eşlik etti. Biden'ın yanında ise Dışışleri Müsteşarı Tony Blinken, Biden'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Colin Kahn, Obama'ın Ulusal Güvenlik Danışman Yardımcısı Charlie Kupchan, Avrupa ve Avrasya'dan sorumlu Dışışleri Bakan Yardımcısı Toria Nuland ve IŞİD'le Mücadele Özel Temsilcisi Brett McGurk yer aldı.

Türk tarafı, ABD'nin, PKK'yı uluslararası terör örgütleri listesinden çıkarmasından kaygılıydı.

ABD, PKK'yı 1997'den beri terör örgütü listesinde tutuyordu.

PYD ve YPG, PKK'nın uzantısı olmasına rağmen ABD yönetimi bu durumu kabullenmiyor, onları IŞİD'e karşı savaşan yerel güçler olarak tanımlıyordu. Washington'da Kürt lobisini arkasına alan bir grup, PKK'nın artık terör listesinden çıkartılması gerektiğini savunuyordu.

Obama yönetimi, PYD konusunda geri adım atmıyordu. Erdoğan-Biden görüşmesi, Suriye'deki durum ve PKK'yla ilgili tartışmalarla sona erdi.

Beyaz Saray, görüşmenin ardından bir bilgi notu yayımladı. ABD'nin, PKK'yı terörist saydığı vurgulandı. "İki lider, PKK dâhil terörizmin her türlü şekline karşı işbirliğini derinleştirme sözü verdiler." dendi.

Türk tarafı, toplantının havasını "olumlu" olarak göstermeye çalışıyordu ama Obama yönetimi, Erdoğan Washington'a ayak basarken geldiği sırada kötü bir sürpriz yaptı.

Erdoğan'ın Dışışleri ekibi olayın ya farkında değildi ya da ciddiyetini kavramamıştı.

Türkiye için yeni bir “seyahat uyarısı” (travel advisory) yayımlıyordu.

ABD Dışışleri Bakanlığı’ndan sonra Pentagon da Türkiye’ye gidecek Amerikalılar ve hâlen Türkiye’de görev yapan asker ailelerinin ülkeyi terk etmelerini istiyordu.

Uyarı hafife alınacak bir şey değildi.

Seyahat uyarıları, bir ülkeye konan ekonomik yaptırım anlamına gelir.

Özellikle ABD’nin yaptığı seyahat uyarıları, ekonomik açıdan da büyük önem taşır.

Finans kurumları, güvenli olmayan bir ülkeye yatırım yapmadığı gibi yapılan yatırımları da geri çeker.

Bülent Ecevit’in, Washington ziyareti sırasında Başkan Bush’la “resmî görüşmelerinde” ele alınan konulardan biri, ABD’nin Türkiye için yayımladığı seyahat uyarısıyla ilgiliydi.

Beyaz Saray, Başbakan Ecevit’in, Başkan Bush’la görüşme sonrası uyarının kaldırıldığını açıklamıştı.

Pentagon’un seyahat uyarısından sonra “Türkiye güvenli ülke, yatırım yapın” çağrısını ABD’li yatırımcı ciddiye almayacaktı.

Washington-Ankara ilişkilerini tıkayan önemli konulardan biri de insan hakları ihlali ve basın özgürlüğünün kısıtlanmasıydı.

Amerikalılar, bu durumun Erdoğan'dan kaynaklandığını saklamıyor, açıkça söylüyordu.

Konu, Başkan Obama'nun da gündemindeydi.

Uzun uğraş sonu Obama'nın, Erdoğan'la Beyaz Saray'da bir araya geleceği açıklandı.

İki lider bir kez daha, 2013 yılı Mayıs ayında yemek yedikleri "Kırmızı Oda" da buluştu.

Oda'yla ilgili anılar iyi değildi, ilk kopuş burada olmuştu.

Obama'dan Erdoğan'a "otoriterleşme" uyarısı

Nükleer Güvenlik Zirvesi'nin kapanışında basın toplantısı yapan Başkan Obama konuşuyor.

ABD'de akşam ana haber bültenlerinin yayınlandığı bir saat. ABD haber kanalları, Obama'yı naklen veriyor. Çok sayıda yabancı televizyon, konuşmayı yayınlıyor. Dünya, Başkan Obama'yı izliyor.

Birkaç sorudan sonra Fransız Haber Ajansı'nın (AFP) Beyaz Saray muhabiri Andrew Beatty, Obama'ya müthiş bir soru yöneltiyor.

Soru, Obama'nun vereceği cevap kadar ağır.

"Dün Brookings Enstitüsü'ndeki çirkin olaylardan birkaç saat sonra Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan'la görüştünüz, Erdoğan'ı otoriter biri olarak görüyor musunuz?"

Belli ki danışmanları, Brookings'in önünde, Erdoğan'ın korumalarının davranışı konusunda Obama'yı bilgilendirmiş.

Obama'nın yüz ifadesinden, sorunun geldiğine memnun olduğu anlaşılıyor.

Derin bir iç çekti ve “Türkiye’nin NATO müttefiki olduğunu” söyleyerek konuşmasına başladı.

Erdoğan’la, Başkanlık görevine başladığı yedi yıl önce muhatap olmaya başladığını anlattı ve şöyle konuştu:

“Gerçek olan bir şey var ve bunu doğrudan da söyledim: Türkiye’deki bazı eğilimlerden rahatsız olduğum, bir sır değil. Ben basın özgürlüğüne, din özgürlüğüne, hukuk ve demokrasiye güçlü bir şekilde inanıyorum. Basına yönelik sergilemekte oldukları yaklaşımın Türkiye’yi çok rahatsız edici bir yola sokabileceğini düşünüyorum ve biz onlara tavsiye vermeye devam edeceğiz.”

Obama, Erdoğan’ın, göreve demokrasi vaadiyle geldiğini hatırlattı: “Erdoğan böyle bir mirasın takipçisi olmalı, bilgiyi baskı altına alan ve demokratik tartışmaya son veren bir stratejinin değil.” diye konuştu.

Erdoğan, Obama’nın sözlerine çok bozuldu. Gıyabında yaptığı açıklamayı duyunca üzüldüğünü söyledi. “Sayın Obama’yla görüşmemizde o konular gündeme gelmedi. Bana o türden bir şey söylenmiş değil. Brookings Enstitüsü’ndeki konuşmamda da belirttiğim gibi, eleştiri ile hakareti birbirinden ayırmak lazım. Burada kanaat önderleriyle buluşmamda, kendilerine örneklerle izah ettim. Türkiye’deki bazı gazetelerde, Cumhurbaşkanı için ‘katil, hırsız’ biçiminde manşetler atılıyor. Başlıklarda tehditler savruluyor. Bu hakaretleri yapan gazeteler ve dergiler hâlen yayın hayatına devam ediyor. Türkiye’de iddia ettikleri türden bir diktatörlük olsa, o tür yayınlar nasıl yapılabilir?” dedi.

ABD’de birçok yayın organı, zirveyle ilgili haberlerden ziyade büyükelçiliklerin büyük bölümünün de yer aldığı ünlü Massachusetts Caddesi’ni savaş meydanına çeviren Erdoğan’ın korumalarına ayırıyordu.

Ben de olay yerindeydim. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuşma yapacağı Brookings adlı düşünce kuruluşunun önünde üç değişik gösterici grup toplanmıştı. Binanın girişindeki kaldırımda Erdoğan yanlıları, karşı tarafta da bir grup Atatürkçü ile biraz ileride de Kürtçü protestocular vardı.

Bu arada, bazı FETÖ'cüler, Erdoğan'ın konuşma yapacağı salona girmiş, bazıları da dışarıda dolaşıyordu. Aralarında iki ünlü FETÖ'cü vardı. Adem Arslan salonda (kumpasçı), Emre Uslu da dışarıda boy gösteriyordu.

İki FETÖ'cüden ziyade korumalar, "Deniz" adında Atatürkçü protestocu bir kadını öldüresiye dövdüler.

"Kadına şiddet" ağırlıklı olayda, birkaç koruma, Deniz'i âdeta kum torbası sanıp yumruklayıp yerlerde sürüdü.

FETÖ'cü Emre Uslu ve Fethullah'ın bir dönem hararetli savunucusu ve "İlmimli İslam" projesinin taşıyıcılarından Henri Barkey'le, bir tarafta sohbet eden gazeteci Amberin Zaman da sözle nasibini aldı. Şükriye adında "Erdoğan" yanlısı bir kadın gösterici de PKK'lı göstericilerin arasına girince hücumu uğradı, tartaklandı.

Kadını, PKK yanlısı göstericilerden, dayaktan önce sürekli küftettiği "Atatürkçü grup" kurtardı.

Brookings Enstitüsü'nün önündeki olaylar, Erdoğan'ın yaptığı konuşmayı gölgede bıraktı.

Büyükelçilik binaları ve bazı düşünce kuruluşlarının bulunduğu cadde, Amerikan polisi tarafından ablukaya alındı, saatlerce trafiğe kapandı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Washington ziyaretinden hazırlarda sadece Brookings adlı düşünce kuruluşunun önündeki arbede kaldı.

Brookings Enstitüsü, daha sonra yaptığı açıklamada, daveti yaptığına bin pişman olduğunu bildirdi.

Arbedenin, Enstitü'nün uluslararası itibarını zedelediğini düşünüyordu. Brookings'in Türkiye Programı Direktörü Kemal Kirişçi, Enstitü Başkanı Strobe Talbott'un, konuşmayı iptal etme noktasına geldiğini yazdı. Kirişçi'ye göre, "Brookings çalışanları bugüne kadar böyle bir olaya şahit olmadı. Erdoğan'ın konuşmasından ziyade korumaların çıkardığı olayın hatırlanacağını" vurguladı.

Enstitü, aralarında CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu dâhil birçok lidere ev sahipliği yapmış, ancak, ilk kez böyle bir olayla karşılaşıldığını açıkladı.

Erdoğan'ın korumaları, birkaç ay sonra New York'ta Birleşmiş Milletler binasında "BM" polisiyle bir arbede daha yaşadı, New York Times gazetesine haber oldu.

Gazete, kavganın binada dört kat aşağıdan duyulduğunu yazdı.

Bir yıl sonra 2014'te de New York polisiyle de bir kriz yaşandı.

Erdoğan, Washington'daki olaylı gezisinden sonra Apple ve Microsoft şirketleri temsilcileriyle konuşmak üzere Los Angeles'a uçtu.

Öcalan'ın fikir babası

İmralı'da yatan PKK terör örgütü lideri "Öcalan en fazla kimden etkilendi?" sorusu mutlaka aklınıza gelmiştir. Muhtemelen cevap ya Rusya'dan ya da sol fikirli bir terör örgütü lideri olacaktır.

Öcalan'ın fikir babası da ABD'den bir isim.

Öcalan en fazla Amerikalı komünist felsefeci Bookchin'den etkilendi.

Gerçi Bookchin'in, Amerika ve dünyada kitleler üzerinde

büyük bir etkisi olmadı, önemli taraftar bulamadı ama fikirlerinin Öcalan ve PKK üzerinde etkili olduğu biliniyor.

Rusya Yahudi'si göçmen bir ailenin çocuğu olan, New York doğumlu Bookchin, Marksist ideolojiyle çocukluğunda tanıştı. Komünist gençlik örgütü olan "Young Pioneers"a dokuz yaşında katıldı.

Fabrikalarda çalıştı ve "Endüstriyel Örgütler Kongresi-Congress of Industrial Organizations" aracılığı ile çalışanların örgütlenmesinde görev aldı.

1930'ların sonunda, Stalinizmle yollarını ayırdı ve Troçkizme yakınlığı.

Geleneksel Marksizm-Leninizm baskıları karşısında hayal kırıklığına uğrayan Bookchin, 1950'lerde New York'ta "Özgürlükçüler Birliği"nin kurulmasına yardım etti ve anarşist oldu.

"Öcalan, Bookchin'in 'Özgürlüğün Ekolojisi ve Kentsiz Kentleşme' adlı kitabını 2000'li yılların başında İmralı Cezaevi'nde okumaya başladı.

Kendisini Bookchin'in öğrencilerinden biri olarak görüyordu.

Fikir ve düşüncelerini karıştırıp KCK yapılanmasına gitti.

Bookchin'in belediyecilik üzerine düşünceleri, Öcalan'ın demokratik özerklik arayışına ilham verdi.

Öcalan'ın 'Demokratik Konfederalizm' düşüncesi, Bookchin'in toplumsal ekolojiye ilişkin düşünceleriyle paraleldir."

Dolayısıyla Öcalan'ın hayatında, 2006 yılında ölen Amerikalı komünist Murray Bookchin'in yeri büyüktü.

Konumuz, Bookchin'in felsefesi ve ondan esinlenerek ortaya çıkan KCK yapılanması ve Öcalan'ın, birçok akademisyenin üzerinde birleştiği felsefeyi değenere etmesi değil.

Murray Bookchin'in, Debbie adında Washington'da lobicilik yapan bir kızı var.

Murray Bookchin'in kızı Debbie'nin, PKK lobiciliğine soyunması.

Gazeteci-yazar Debbie, 1991-1994 yılları arasında Demokrat Parti başkan aday adayları sosyalist Senatör Bernie Sanders'ın basın müşavirliğini yapmış, Demokrat Parti içindeki çevresinden yararlanarak Başkan Obama'yı etkilemeye çalışıyordu.

Obama'yı, PKK'yı terörist örgütü listesinden çıkarmaya çağırıyordu.

Ayrıca, Erdoğan'a karşı tavır almasını istiyordu.

Debbie, Suriye'de YPG ve PYD Kürt grupların IŞİD'e karşı savaştığını anlatan geniş bir makale yayımlıyordu.

Kaçak Fethullahçıların yeni yurdu Güney Kaliforniya

FETÖ Cemaati mensupları, ağırlıklı olarak ABD'de örgütlüydü.

17-25 Aralık 2013 ve 15 Temmuz darbe girişiminden sonra kendilerine iş ve oturma izni sağlayacak yurt arıyordu.

Emrullah Uslu gibi, kime hizmet ettiği bilinmeyen tipler için sorun yoktu. Onlar devlet imkânlarını kullanarak çoktan ABD'ye göç etmiş, oturma izni almış, iş kurmuşlardı.

Tanınmış "kumpasçı" isimler Pensilvanya'ya yakın olmayı tercih ediyordu.

AKP'nin Fethullah'la işbirliği yaptığı dönemde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne kumpas kurulurken AKP'nin de gözdesi olan Emrullah Uslu, Pensilvanya'ya yakın olan Virginia eyaletinde oturuyordu.

Cemaat kontrollü sözde bir “üniversitede” ders veriyordu. Cemaatin “kara parası”, “kumpasçıları” sadece ABD’de değil, örgütlü oldukları her ülkede doyuruyordu.

Cemaat, ABD’nin hemen her bölgesinde örgütlüydü.

(ABD’nin Özel Din Görevlisi-Yılmaz Polat-Milenyum Yayınları)

Ülkenin batı yakasında Kaliforniya eyaletinde Los Angeles ve San Diego kentleri arasındaki Orange bölgesinde, “Irvine” adında küçük, sevimli bir kent var. Nüfusu yaklaşık 300 bin. Nüfusun yüzde 50’sini beyaz Amerikalılar oluşturuyor. Yüzde 40-45 kadarı Asyalı. Nüfusun kalan kısmını siyah Amerikalı, Kızılderili, İspanyol ve öteki etnik gruplar oluşturuyor.

15 Temmuz darbe girişiminden sonra Türkiye’den 200 kadar FETÖ’cü, Los Angeles bölgesine kaçıyor. Ailesiyle birlikte gelenler de var, ailesini Türkiye’de bırakıp kaçanlar da. Kaçak 45 kadar aile, Irvine’i yurt olarak seçiyordu.

Kaçaklar, iltica yolları arıyordu. Irvine şehrinde bulunan “Anatolia Cultural Center-Anadolu Kültür Merkezi” adlı kuruluş, kaçak cemaatçilere giyim eşyası, alışveriş ve ev eşyası konularında yardım ediyordu.

Pensilvanya’ya arabayla iki günlük mesafede bulunan Kaliforniya’nın “Orange County” bölgesindeki sayılarının yaklaşık 5 bin olduğu konuşuluyordu.

New Jersey eyaletinden sonra en fazla “Fethullahçı”nın bu bölgede toplandığı söyleniyor.

Futbolcu Hakan Şükür ise, San Francisco yakınlarında San Mateo’da yaşıyordu. Kaliforniya eyaletinde 12 Gülen okulu (charter-sözleşmeli) vardı. Fethullah Cemaati, Teksas’tan sonra en fazla işyerini Kaliforniya bölgesinde açmıştı.

FETÖ’nün bir dönem ağır topları arasında olan tetikçileri Zaman Gazetesi Genel Yayın Müdürü Ekrem Dumanlı,

Washington'a gelmiş, Maryland Üniversitesi Dekanı'yla bir şekilde bağlantı sağlayıp iltica yolları arıyordu. Nazlı Ilıcak ve Altan kardeşler Ahmet ve Mehmet, Türkiye'de müebbetle yargılanırken, aynı iddianamede yargılanan Dumanlı ve Uslu, başkent Washington çevresinde yaşamaya devam ediyordu.

Cemaatin, 38 eyalette, çeşitli adlar altında 162, vergiden muaf derneğinden 8'i Kaliforniya'daydı. Seyahat acentesi gibi çalışan kuruluşların masraflarını üstlenerek, Türkiye'ye en fazla siyasetçi götürdüğü eyaletler arasında Kaliforniya vardı.

Yargıtay Başkanı Cirit'e ABD Yüksek Mahkemesi'nden randevu yok

FETÖ'cüler, ABD'ye yerleşmenin yollarını ararken, bazı yargı mensupları "bilgi-görgü" artırmak amacıyla geziler yapıyordu.

Erdoğan'ın olaylı Washington ziyaretinden sonra Yargıtay Başkanı İsmail Rüştü Cirit Başkanlığında üst düzey bir heyet, ABD'ye özel bir ziyaret düzenledi.

Cirit, ABD hukuk sistemini inceleme gerekçesiyle eşini de alarak 15 kişilik heyetle mayıs ayının başında Washington'a uçtu.

Heyetin ciddi bir programı yoktu. İlk gün Yargıtay heyeti, Federal Judicial Center'i (Federal Adli Merkez'i) ziyaret etti.

Merkez, Federal Mahkemelere eğitim ve araştırma hizmetleri veriyordu.

Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkeyle karşılıklı program ve işbirliği yapıyordu.

Ziyaret, bina gezmesinden başka bir şey değildi.

Yargıtay heyeti, Yüksek Mahkeme (Supreme Court) üyele-

riyle görüşmek istiyordu.

Yargıtay Başkanı, heyete eşlik eden Amerikalı yetkiliye “Yüksek Mahkeme üyelerini ziyaret edip görüşmek istediğini” söyledi, randevu talep etti.

Mahkeme üyeleri, Türkiye’de yargıyla ilgili olup bitenlerden haberdardı. Sekreterlik hemen cevap verdi. Üyelerin görüşemeyeceğini bildirdi.

Yargıtay heyetine eşlik eden Dışişleri Bakanlığı yetkilisi (JJ) “randevu talebi reddedildi” diyemedi, “üyelerin Washington dışında olduğunu” söyleyerek Cirit’i atlattı.

Şüphesiz Cirit’in aklına “sekizi de mi Washington dışında?” diye soru gelmiştir ama yapacak bir şey yoktu.

Yargıtay heyeti, “Yüksek Mahkeme üyeleriyle” görüşemeyince başka programları olmadığı için o günü alışverişe ayırdı.

Washington yakınlarında popüler alışveriş merkezi Pentagon City’deki AVM’ye gidildi. Apple mağazasından “iPhone” alışverişi yapıldı.

Yargıtay listesinde şu isimler vardı:

NO	AD	SOYAD	UNVAN		
1	MR.	İSMAİL RÜŞTÜ	CİRİT	Chief Justice of Supreme Court	DOUBLE
2	MRS.	FATMA	CİRİT	Family Member	
3	MR.	DAVUT	TELLİ	President of Second Penal Chamber -Justice	SINGLE
4	MR.	ERDOĞAN	KABAKCI	President of 6.Civil Chamber-Justice	SINGLE

5	MR.	EROL	UZUNER	President of 12.Civil Chamber-Justice	DOUBLE
6	MR.	SEMRA	UZUNER	Family Member	
7	MRS.	AYŞE İNCİ	ÖZDEN	Justice	SINGLE
8	MR.	MEHMET NURİ	ÖZTÜRK	Justice	SINGLE
9	MRS.	BELKIS	KARAKAŞ	Justice	SINGLE
10	MRS.	METHİYE ŞEBNEM	GÜNAYDIN	Secreterate General of Supreme Court- Justice	SINGLE
11	MR	EROL	TAŞ	Reporter Judge	SINGLE
12	MR	OKTAY	BOZTEPE	Chief Clerk of Supreme Court	SINGLE
13	MR	FATİH	TİMUR	Marshall to Chief Justice	SINGLE
14	MRS.	ÇAĞLAYAN SAYHAN	SOYDAN	TERCÜMAN	SINGLE
15	MR.	AYTAÇ	KOCAMAN	MACUMBA TOUR	SINGLE

Yargıtay heyeti, Washington'dan otobüsle, North Carolina eyaletine gitti.

Raleigh kentinde Eyalet Yüksek Mahkeme Başkanı Mark Martin ve üyelerden, eyalet mahkeme sistemiyle ilgili bilgi aldı.

Duke Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni gezdikten sonra Şikago'ya geçti, üç gün sonra Türkiye'ye döndü.

Yargıtay Başkanı Cirit, ABD ziyaretinden sonra Danıştay Başkanı'yla birlikte Erdoğan'la Rize'ye giderek çay topladı.

Yüksek yargı mensuplarının, Erdoğan'ın yurt gezilerine katılması büyük eleştiri aldı. Muhalefet, ABD örneğini verdi.

(ABD'de, başkan salona girdiğinde yargıçlar asla ayağa kalkmazlar, konuşmasının sonunda da asla alkışlamaz, düğmesiz cübbesinin önünü iliklemeğe çalışmaz.)

Başkan Obama, Kongre'de konuşuyor.

Pelikan Dosyası

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, Davutoğlu'nu görevden alma kararı aldığını, İngiliz Financial Times gazetesi bile yazıyordu.

Erdoğan'ın Washington ziyaretinin üzerinden henüz haftalar geçmişti. Mayıs ayının son haftasında Davutoğlu, istifasını Erdoğan'a verdi.

Erdoğan, 2016 yılından itibaren yoluna Binali Yıldırım'la devam edecekti. Erdoğan'ın AKP üzerindeki kayıtsız şartsız yetkisi bir kez daha işletiliyordu.

Davutoğlu'nun görevden alınmasıyla ilgili çok şey yazıldı. İlk kez bir Başbakan, askerî darbe, gensoru ve seçim mağlubiyeti gibi nedenler olmadan görevden alınıyordu.

Şüphesiz bazı yorumcuların yazdığı gibi bu bir "Saray Darbesi"ydi. Kovulmanın perde arkasıyla ilgili herkes bir şey söyledi, yazdı. Ancak bunlar arasında en fazla "Pelikan Dos-

yası” kamuoyunun dikkatini çekti.

1 Mayıs 2016’da “Pelikan Dosyası” adı altında yayınlanan anonim bir “blog”da, Davutoğlu’nun Erdoğan’a ihanet ettiği ve istifa etmesi gerektiği savunuluyordu.

Blog’da Davutoğlu ile Erdoğan arasındaki 27 gerilim noktası “Reis’e yakın bir bakış açısıyla” hazırlanmış, listenin adı, bir Amerikan filminden alınmıştı.

(1993’te vizyona giren Hollywood yapımı siyasi gerilim filmi “Pelican Files”, Julia Roberts ve Denzel Washington’ın başrollerini paylaştığı film, **suikasta kurban giden iki Yüksek Mahkeme yargıcının ölümüyle ilgili şüphelerini bir dosyada toplayan hukuk öğrencisinin hikâyesini anlatıyor. Filmde hukuk öğrencisine yardım eden bir gazetecinin de bulunduğu bu dosya, hükümetin üst düzeyinde şok etkisi yaratıyor.**)

Ak-trol, Amerikan filminin adıyla Davutoğlu’na operasyon düzenliyordu. Ne de olsa Reislerine âşıktılar!

Dosyada yazılanların bir bölümü şöyleydi:

“Hocanın ekibi yeterince konuştu. Hocalarıyla beraber yeterince ortalığı karıştırdı. Biraz da biz konuşalım mı? Biraz da REİS için canını feda edecekler konuşsun mu?

Çok az kişi aslında neler olduğunu biliyor. Kâbus gibi. Hani çılgık atarsınız da kimse duymaz ya... İşte öyle bir şey. Hani herkesin ortasında cinayet işlenir de kimse aldırılmaz ya... İşte öyle. Yani benim hissettiklerim öyle. Her şey ortada, ama gören yok. İnsanlar uyumak yerine, sırf ortada olanı görmeyi başarabilselerdi, benim bu yazıyı yazmama gerek kalmazdı. Buradan çılgık atıyorum. Duyun artık: Hanımlar! Beyler! Burası dehşet bir ülke. Hiçbir şeyin yüzeysel bir bakışla görülemeyeceği bir ülke. Üzerinde tüm süper güçlerin satranç oynadığı bir ülke. Öyle Ergenekon’u

pasifleştirmekle, paraleli tırtırmakla falan bir günde gül-lük gülistanlık olacak bir ülke değil. Bir haini defetseniz, yerine hemen yenisini getirirler. Öyle kolay kolay, bizi bize bırakmazlar. İcabında bizden olanları bile bize karşı hâle getirirler. Onun için gözlerinizi dört açın! Etrafınızda ne oluyor, şöyle bir bakın. Ama iyi bakın. Yüzeysel bakmayın. Ve görün benim gördüklerimi. Şimdi biraz da siz çatlayın: Temayül yoklamalarında 1. Gül, 2. Yıldırım, 3. Davutoğlu çıktı. Buna rağmen REİS, hocayı parti başkanı yaptı.

Sonuç: Hoca ile REİS arasındaki hikâye basit bir ihtiras hikâyesi değildir. Çünkü hoca, kendi ihtiraslarının peşinden koşabilmek için, REİS karşıtı ve dolayısıyla REİS'i destekleyen halkın karşıtı kim varsa, onunla işbirliği kurma yoluna gitmiştir. Küresel güçlerin ülkemizdeki satrancında vezir görüntüsüne sahip basit bir piyon olmayı kabul etmiştir. Kavga budur. Kaybedeni de bellidir!" (Time Turk)

Davutoğlu'na Washington daveti

Beyaz Saray, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a zoraki verdiği randevunun üzerinden kısa bir süre sonra mayıs ayı başında Başbakan Davutoğlu'nu Washington'a davet etti.

Başkan Obama'nın, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın randevu talebine uzun süre olumsuz yanıt verip, son anda Beyaz Saray'ın bir odasında kabul etmesinden kısa bir süre sonra Davutoğlu'nu Washington'a davet etmesi anlamlıydı.

Davet açıkça Washington'ın, Davutoğlu'na verdiği desteği gösteriyordu.

Aynı zamanda Erdoğan'a önemli bir mesajdı. Ancak Erdoğan, davetten rahatsız olduğunu, Davutoğlu'na karşı hemen harekete geçerek gösterdi.

Davutoğlu'na destek, ilişkilerin düzeleceği ya da insan hakları ve özgürlüklerin ihlaline ilişkin eleştirilerin dozunu azaltacağı anlamına gelmiyordu. Eleştiriler aynı hızla devam edecekti.

AKP cephesinden bakıldığında Davutoğlu adının önünde "Fethullahçı" damgası vardı ve "Fethullah Cemaati"nin ABD'deki faaliyetlerinden, Erdoğan-Obama görüşmesinden de bir şey çıkmamıştı.

Erdoğan ve AKP Hükümeti, Türkiye'de esip gürlüyordu ama Fethullah'ın iadesine ilişkin ABD nezdinde resmî bir girişimde bulunmuyordu.

Sadece bazı bilgisayar (IP) numaraları verip, Amerikalılardan, bu bilgisayarlarla ilgili bilgi talep etmiş, kimlere ait olduğunu sormuştu. AKP, gizemli tweet'lerin sahibi "Fuat Avni"nin yayın yaptığı yeri ve asıl kimliğini araştırıyordu.

Şüphesiz Amerikalıların elinde bilgi vardı ama vermeye niyetleri yoktu.

Washington, bilgi veremeyeceğini, bunun "Anayasa'yı ihlal" anlamına geleceğini belirtip, AKP Hükümeti'nin isteğini reddetti.

Bu arada, Reza Zarrab'ın 16 Haziran'da New York'ta başlayacak yargı süreci yaklaşıyordu.

Zarrab iddianamesinin Türkiye'de önemli isimlere uzanacağından kimsenin kuşkusu yoktu. "Türkiye merkezli" yeni iddianamenin büyük ses getirmesi bekleniyordu.

ABD de bir yandan, Kasım 2016'da yapılacak başkanlık seçimine hazırlanıyordu.

Cumhuriyetçi Parti adayı Donald Trump ile Demokrat Parti adayı Hillary Clinton kıyasıya bir mücadeleye veriyordu.

Hillary ya da Trump kim seçilirse seçilsin Washington'un dikkatleri her zaman Ankara'nın üzerinde olmaya devam

edecekti.

Seçim sonrası için yapılan yorumların çoğu Türkiye’de yeni hükümet kurulduktan sonra da Washington’ın olumsuz tavrının değişmeyeceği yolundaydı.

Tamamen kontrolü ele alması beklenen Erdoğan’ın daha da sertleşeceği görüşü hâkimdi. Bu da ikili ilişkilerin daha da kötüleşeceği anlamına geliyordu.

Erdoğan’ın imajı iyi değildi.

Obama yönetiminin resmî raporları dâhil, sivil toplum örgütlerinin Türkiye ile ilgili değerlendirmelerinde basın özgürlüğü, internet sansürü, insan hakları uygulamaları ve Erdoğan’ın adalet üzerindeki etkisi sürekli eleştiriliyor, Türkiye “kısmen özgür ülkeler” arasında gösteriliyordu.

Gurur kırıcı Davutoğlu azlinden sonra Erdoğan’ın “profili düşük” yeni yol arkadaşı Binali Yıldırım oldu.

Davutoğlu’nun durumu biraz, Suriye Devlet Başkanı Esad’ın, Riyad Hicab’ı kovma biçimine benziyordu.

Suriye’de Beşar Esad, (2011-2012) siyasetçi Riyad Hicab’ı önce Başbakanlığa getirdi, bir yılı dolmadan da azletmişti.

Davutoğlu’nunki “ben atadım ben götürdüm” türü bir kovmaydı.

Son yıllarda dünyada azledilen başbakanların sayısı fazla değildi. 2014 yılında Anayasa Mahkemesi’nin “görevi kötüye kullanma ve yolsuzluk” gerekçesiyle azlettiği Tayland Başbakanı Yinglak Şinavatra vardı.

Tabii bir de ülkeden kaçmak zorunda kalan, halkın azlettiği (insanlar yemeye ekmek bulamazken 140 hektarlık alanda içinde özel golf sahası, havuzlar, spor arabalarla dolu garajlar ve helikopter sahası olan muhteşem bir saray yaptıran, ülkeden kaçmak zorunda kalan) Ukrayna Devlet Başkanı Yanukoviç’in durumu vardı.

Erdoğan demokrat mı?

Erdoğan, ABD’de demokrat bir lider olarak görülmüyordu.

Kasım ayında yapılacak başkanlık seçimi yaklaşırken, Erdoğan’la ilgili, “diktatör” tartışmaları yapıyordu.

Cumhuriyetçi Parti Senatörü John McCain, Brookings düşünce kuruluşunda da Erdoğan’ın Türk halkının gözünde diktatörleştiğini söylüyordu.

John McCain, daha önce de Türkiye Büyükelçiliği’ne aday gösterilen John Bass’la ilgili senato oturumunda, Tayyip Erdoğan’ı, Türk halkının gözünde “diktatör” olmakla suçlamıştı.

McCain sorularıyla bunalan Büyükelçi Bass, sonunda Erdoğan’ın otoriterleştiğini kabul etmişti.

Erdoğan, diktatör suçlamasına karşı çıkarken, Mısır’ı, Suriye’yi örnek gösteriyor: “Diktatörlüğün olduğu yerde kimse diktatörlüğü ağına alamaz. Gazeteler, dergiler, televizyonlar yayın yapamaz. Sallandırırılar.” diye kendini savunuyor, “diktatör görmek istiyorsanız Suriye’ye bakın” diyordu.

Erdoğan’a diktatör yakıştırmaları Avrupa’da da yapıyordu. Finlandiyalı gazeteci Tom Kankkonen, Ankara’da basın toplantısında Erdoğan’a, “diktatör müsünüz?” diye sormuştu.

Trump, başkanlığa koşuyor

ABD’de artık her şey seçime endeksliydi. En renkli aday adayı, şüphesiz emlak zengini, ABD’yi uzaya taşıyacağını söyleyen Donald Trump’tı.

“Başkan” olmak için yanıp tutuşuyordu. Cumhuriyetçi Parti’den aday olabilmek için her yola başvuruyordu. Din,

iman, mezhep, ne varsa kullanıyor, istismar almış başını gidiyordu.

Eğitimi yetersiz ve başarısız bir okul hayatı vardı. Önce liseyi terk etti, sonra Pensilvanya’da düşe kalka sıradan bir enstitüde işletme okudu.

Dünyada olup bitenden bihaberdi.

Kampanyasının en önemli kozu, tehdit ve şantajdı. Ahlak polisi gibiydi. Rakiplerine hakaret ediyor, belden aşağı vurmaya bayılıyordu.

Sadece partideki rakiplerine değil, Demokrat aday adayı Hillary Clinton’a da eşinden dolayı saldırıyordu. Başkan Clinton’ın seks hayatını kurcalamaya bayılıyordu.

Beğenmediği gazeteciye saldırıyor, taklidini yapıp alay ediyordu. Protestoya, eleştiriye tahammülü yoktu. Hoşlanmadığı izleyiciyi salondan attırıyordu.

Televizyona çıkmaya bayılıyordu.

Trump’la ilgili “Hitler” karşılaştırmaları bile yapıyordu.

Çılgın projelere bayılıyor, New York’un en devasa imar projesini hazırladığını söylüyordu. Kimseye güvenmiyor, “göze göz dişe diş” politikası izliyordu.

Putin’den övgü alıyordu. Hayvanlarla arası yoktu. ABD sembolü kartalla poz vermek istemiş, bir anda kartalın saldırısına uğramıştı.

Trump’ın bazı tavırları Erdoğan’ı hatırlatıyordu.

Trump başkan seçilirse Erdoğan’la anlaşıp anlaşamayacağı sorusu gündemdeydi.

Muhammed Ali’nin cenazesi

Obama-Erdoğan ilişkilerinin geleceği “Kırmızı Oda”-da şekillendikten sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan, Haziran

2016'da, ABD'ye gitmek için bir fırsat daha yakaladı.

Erdoğan, bazı liderlerin de katılacağı ünlü boksör Muhammed Ali'nin cenaze törenine katılmak üzere yaruna damadı Berat Albayrak, torunu ve Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'i de alarak, Kentucky'nin Louisville kentine uçtu.

Programda, Başkan Obama görünmüyordu ama kasım ayından sonra başkanlığa en yakın aday görülen Hillary Clinton'ın eşi, eski Başkan Bill Clinton ve Ürdün Kralı 2. Abdullah'ın törene katılacağı vardı.

Erdoğan, cenaze organizasyon komitesine kendisinin de bir konuşma yapmak istediğini iletti, önce kabul edildi, ancak, daha sonra Ali ailesinin sözcüsü Gunnell, yurt dışından gelenlere konuşmacı olarak yer verilmeyeceğini açıkladı.

Erdoğan, törende Kâbe örtüsünün bir parçasını tabutun üzerine koymak istediğini de iletti, ancak, **"biz sonra koyarız"** dendi.

Erdoğan'ın, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'le birlikte tabut başında Kur'an okuma isteği de vardı.

Bu da geri çevrildi.

Erdoğan, cenaze namazına katıldıktan sonra, programını yarıda keserek Türkiye'ye dönmek zorunda kaldı.

Erdoğan'ın ABD rüyası

Yasaklı olduğu dönemden önce (İstanbul Belediye Başkanı'yken) adımını attığı ABD'de işleri iyi gitmiyordu.

Bir dönem, ünlü Hollywood yıldızlarının oynayacağı bir film hayali bile olmuştu.

Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi'nin (ATAA) başkanlığını da yapan Mehmet Çelebi, "BMH Worldwide" adlı, Los Angeles, Şikago ve İstanbul Taksim'de şubesi bulunan bir

film yapım şirketinin üç ortağından biriydi.

Şirketin ortaklarından biri de merkezi Şikago'da olan "Alpaytac Inc." adlı şirketin sahibi Hüma Gruaz adlı hanımdı.

Şirketin üçüncü ortağı da Gruaz'ın Amerikalı eşi Bjorn Rebney idi.

Mehmet Çelebi, Başbakan Erdoğan'ın eşbaşkanlık yaptığı "Medeniyetler İttifakı Gençlik Projesi"nin danışma kurulu üyesiydi.

Şirket, "Kurtlar Vadisi" dizisinde Andy Garcia ve Sharon Stone'a kısa bir rol vererek adını duyurmuştu.

Erdoğan, AKP dönemini kapsayacak filmin, İslam ve Türkiye hakkındaki olumsuz yargıları sileceğini düşünüyordu.

Projeden Abdullah Gül'ün de bilgisi vardı. Filmin milyonlarca dolarlık finansmanı hazırды.

"Kurtlar Vadisi" dizisiyle adını duyuran Çelebi, "Medeniyetler İttifakı" için Hollywood filmi yapma projeleri geliştirip Erdoğan'a sundu.

Mehmet Çelebi, "Mevlâna" projesiyle işe başladı.

"Robert De Niro'dan George Clooney'e kadar oynatamayacağımız oyuncu yok." diyordu.

Ancak, Çelebi, Erdoğan'ın çok istemesine rağmen Hollywood film projesini bir türlü uygulamaya koyamadı.

Proje buzdolabına kondu.

2010 yılında İstanbul "Avrupa Kültür Başkenti" ilan edilince Erdoğan'ın hayalindeki Hollywood filmi tekrar canlılık kazandı.

Egemen Bağış'ın öncülüğünde danışma kurulu oluşturuldu.

Gençlik yıllarında sol hareket içinde yer alıp idamla yargılanan iş adamı, TÜSİAD yönetim kurulu üyeliğine kadar yükselen Nuri Çolakoglu devreye girdi.

AKP Hükümeti'nin karşılayacağı milyonlarca dolarlık projeler üretildi.

Projenin danışma kurulu karıştı. Para tartışmaları çıktı. Yönetmen Mustafa Altıoklar, Mehmet Çelebi'yle birbirine girdi.

Sonunda Erdoğan'ın hayali olan, ünlü yapımcı ve oyuncularından oluşacak Hollywood filmi bir türlü çekilemedi. Erdoğan'ın Hollywood hayali de böylece sona erdi.

Projeden yararlanan, Gruaz'ın kurucusu olduğu "Alpaytac" şirketi, Türk Hava Yolları'nın tanıtım ve reklam işlerini aldı.

Şirket, 12 Mayıs 2014'te de masraflar hariç yıllık bir milyon 420 dolara (\$1,420,000) AKP Hükümeti'nin basında imajını düzeltmek, (PR) halkla ilişkiler için bir anlaşma yaptı.

ABD Adalet Bakanlığı belgeleri arasında Alpaytac ile ilgili ilginç bir anlaşma metni daha bulunuyor.

17 Aralık'ta başlayan süreçte "Cemaat mi? AKP mi?" tartışmasıyla bölünme yaşayan "Genç Siviller" adlı gruptan Ceren Kenar'la Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın "Dünya Beş'ten Büyüktür" sözünün New York'ta reklamını yapmak için 62 bin dolar karşılığında anlaştı. (*Lobiler ve Ajanlar Yılmaz Polat-Siyah Beyaz Yay.*)

İKİNCİ BÖLÜM

15 Temmuz 2016

Türkiye’de akşam 21.30-22.00 sıralarında darbe girişiminin ilk silah sesleri duyulurken, Washington, rutin günlerden birini yaşıyor, öğle paydosu bitmiş, saat üçe geliyordu.

Beyaz Saray, Ankara’dan gelen “acil” mesajıyla bir anda hareketlendi.

Mesaj aynı anda Dışişleri Bakanlığı ve Pentagon’a da ulaşıyordu.

Ankara’daki ABD Büyükelçiliği, askerî bir hareketlilik olduğunu “acil” koduyla Washington’a bildiriyor, ABD Büyükelçisi John Bass, Dışişleri Bakanı John Kerry’e doğrudan ulaşp gelişmeleri aktarıyordu. Büyükelçilikle Washington arasındaki “özel hat” açıktı. ABD’de tüm antenler Türkiye’ye çevrilmiş, Başkan Obama’nın Ulusal Güvenlik Ekibi acilen toplanmış, durum değerlendirilmesine başlıyordu. (NSC sözcüsü Ned Price)

Bilinmeyenleri çok bir darbe girişimi vardı. Başkan Obama, 2013’te Ortadoğu’daki müttefiki Mısır’da Muhammed Mursi’ye karşı düzenlenen darbeden sonra bu kez NATO müttefiki Türkiye’deki darbe girişimiyle karşı karşıyaydı.

Amerikan haber kaynakları da harekete geçmiş, emin olmadıkları cümlelerle, doğrulatabildikleri darbe girişimi haberi veriyordu

Aradan iki saat geçmiş, Beyaz Saray sessizdi, darbenin hangi yönde geliştiğini anlamaya çalışıyordu.

ABD Büyükelçisi Bass, daha sonra “darbe girişimini Ankara’da rezidansta jetler alçak uçuş yapmaya başladığında öğrendim” diyecekti. Bass’ın dediği jetler uçuşunda Washington’da saat 15.00, Ankara’da ise 22.00’yi gösteriyordu. Büyükelçi o sırada Çankaya’daki konutunda (rezidans) ev kıyafetiyle oturuyordu. Bass hazırlandı ve sekreterine, bazı önemli birimlerin başındaki isimleri arayıp elçiliğe gitmesi talimatını verdi.

Bu sırada Türk Dışişleri Bakanlığı’ndan bir telefon geldi. (Arayan, Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ya da bir diplomat, kimliği belli değil. Washington’da saat: 16.15.) Bu sırada darbenin akıbeti meçhuldü.

Marmaris’te tatilde olan Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın durumu net değildi. Arayan kişi, bunun yasa dışı bir darbe girişimi olduğunu söyledi ve ABD yönetiminden destek istedi.

Bass’tan, AKP Hükümeti’nin isteğini Washington’a iletmesi isteniyordu.

Büyükelçi Bass (TSİ 23.30-Washington 16.30) Büyükelçiliğe gitti ve hükümetin isteğini Washington’a ilettili.

Bass’ı arayan kişi, aynı anda Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç’ı da aradı, Beyaz Saray’la irtibata geçip destek istendiğini bildirmesini istedi.

Saatler ilerliyor ama Washington’dan ses yoktu.

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, bu sırada Moskova’da temaslar yapıyordu. Büyükelçi Bass, Kerry’i de arayıp durumdan haberdar etmişti.

Kerry, Türkiye’de saat 24’ü gösterirken “Türkiye’de barış, istikrar ve devamlılık olmasını umuyorum” diye, hükümete destek olmayan bir açıklama yaptı.

Obama yönetimi, Türkiye’de ne olup bittiğini hâlâ çözememiş, anlamaya çalışıyordu.

Obama yönetimi, destek konusunda acele etmiyor, darbenin boyutlarını çözmeye çalışıyordu.

Amerikan televizyonlarında da Türkiye’deki gelişmelerle ilgili haberler sık sık aktarılıyor ancak, birçok sorunun cevapsız olduğu vurgusu yapılıyordu.

Washington’da saat 17.15’i gösterirken Beyaz Saray Twitter hesabından, Başkan Obama’nın, gelişmelerden sürekli bilgilendirildiği ve “Türkiye’de barış, istikrar ve devamlılık olmasını umduğu” yolundaki açıklamasına yer verildi. Obama’nın Twitter mesajında da “destek” kelimesi yoktu.

Bu sırada Reuters Haber Ajansı, Amerikan hükümet kaynaklarına dayandırdığı bir haberde “ABD’nin, Türkiye’de bir darbe girişimi olduğunu düşündüğünü, ancak, hangi tarafın kazandığının belli olmadığını” yazdı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın kulağı Washington’daydı. Destek isteneli iki saatten fazla olmuş, Obama yönetiminde “çıt” yoktu.

Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç, Beyaz Saray’ın yandaki “Old Executive” binasına gitmiş, “destek” mesajı bekliyordu.

Türkiye’de 16 Temmuz sabahı 02.00’de, artık darbenin başarısız olacağı anlaşıyordu. Erdoğan, CNN Türk Televizyonu’na yaptığı bir bağlantıyla ortaya çıkıyordu.

Washington’da, saat farkı nedeniyle 15 Temmuz saat 19.00’da Obama yönetiminden (Beyaz Saray ve Dışişleri Bakanlığı) iki ayrı açıklama yapıldı.

Washington, tüm tarafları, seçilmiş hükümeti desteklemeye çağırıyordu. Başkan Obama bu arada, Moskova’da bulunan Kerry ile konuşmuş, onun görüşünü de almıştı.

ABD Dışışleri Bakanı Kerry, daha önce Moskova'dan Dışışleri Bakanı Çavuşoğlu'nu arayıp, hükümete destek anlamına gelen bir telefon görüşmesi yapıyordu.

Üç saat sonra Washington'dan bir açıklama yapıldı. Açıklamada, kuvvetli bir "destek" kelimesi yoktu ama bu kadarı bile Erdoğan'ı rahatlatmaya yetti.

16 Temmuz'da Beyaz Saray, yeni bir açıklama yaparak, bu kez kuvvetli ifadelerle AKP Hükümeti'ne desteğini bildirdi.

Bu arada kasım seçimlerinde Demokrat Parti adayı olacak Hillary Clinton, bir mesaj yayınlarak, "seçilmiş demokratik hükümete karşı yapılan darbenin kabul edilemez olduğunu" bildirdi.

Cumhuriyetçi Parti adayı Donald Trump'tan ses çıkmıyordu.

Trump'ın Ortadoğu politikasını, bölgeyle ilgili başkanışman, Lübnan asıllı Walid Phares adında, Hristiyan olan bir akademisyen yönlendiriyordu.

Phares, ilginç bir tweet attı:

(Walid Phares@WalidPhares Jul 15

Is this a coup by Turkish army against the Erdogan Government or by Erdogan Gov against the Army in Turkey? @FoxNews @FoxBusiness @thehill)

(Bu, Türk Ordusu'nun, Erdoğan Hükümeti'ne karşı yaptığı bir darbe mi? Yoksa Erdoğan Hükümeti'nin, orduya karşı düzenlediği bir darbe mi?)

15 Temmuz Cuma gecesi, İncirlik'teki Amerikalı Komutan Albay David Trucksa, odasında, televizyonda beyzbol maçı izliyordu. Yardımcısı telefonla aradı, Türkiye'de bir şeyler olduğunu, haberlere bakmasını söyledi.

Trucksa, CNN'i açtı. Avrupa ve Washington'daki üslerini aradı. Saatler sonra Üs'te elektrikler kesildi, hava sahası uçuşlara kapatıldı (16 Temmuz 01.00).

ABD'nin Ankara Büyükelçiliği, İncirlik Üssü'nden yapılan uçuşların tamamen durdurulduğunu duyurdu ve Üs'te elektriklerin kesildiğini açıkladı. İncirlik'te jeneratörler devreye sokulmuş, Üs, en üst derece alarm "Delta"ya yükseltiliyordu.

Alpha, Bravo ve Charlie arasında Delta, tehdidin en yüksek olduğu durumlarda verilen alarm koduydu ve terörist bir saldırı ve ciddi bir istihbarat tehdidi karşısında alınırdı. Pentagon'a göre, IŞİD'e karşı hava saldırılarının düzenlendiği İncirlik, bir terör saldırısına maruz kalabilirdi.

Üs'te önce nükleer silahlar koruma altına alındı, jeneratörler çalıştırıldı. Üs Komutanı Albay David Trucksa, İncirlik Komuta Merkezi'nde, Avrupa ABD Komutanlığı ve Pentagon'la haberleşiyor, bir terör saldırısına karşı alınan önlemleri aktarıyordu.

Darbe girişimi sırasında İncirlik 10'uncu Tanker Üs Komutanı Tuğgeneral Bekir Ercan Van'ın emriyle, darbeci F-16 uçaklarına havada ikmal yapmak üzere üç tanker uçağı havalandırılıyordu.

Van, darbenin başarılamayacağını anlayınca Üs'teki ABD Komutanlığı'nın yolunu tutup siyasi sığınma istiyordu. Amerikalı Komutan Trucksa, Avrupa ABD Komutanlığı'yla yaptığı konuşmadan sonra, Van'ın siyasi isteğini reddediyor, makamına gelen Türk polisine teslim ediyordu.

İncirlik Türk toprağıydı, teslim edilmesinden başka yapılacak bir şey yoktu.

Obama yönetimi, uzun süre, AKP'ye neden "destek" açıklamayı yapmadı?

ABD'nin, darbelere destek konusunda kötü bir şöhreti vardı.

2013 yılında, ABD'yle yıldızı barışmayan İslamcı (Müslü-

man Kardeşler Hareketi), seçimle işbaşına gelmiş Muhammed Mursi'ye karşı Genelkurmay Başkanı Sisi tarafından gerçekleştirilen askerî darbeye verdiği destek hafızalardaydı.

Mısır'daki darbe, Mursi'yle yakın ilişkisi olan Erdoğan'ın gündeminden hiç düşmedi. 15 Temmuz günü ABD'den gelen destek, Mursi'nin devrildiği geceyi hatırlatıyordu.

“Obama yönetimi, Mısır'daki gibi benzer bir kararlar karşı karşıya mıydı?”

Yakın siyasi tarihte örnekleri vardır. Mısır'ın yanı sıra ABD'nin, 12 Eylül 1980'de Kenan Evren'in gerçekleştirdiği darbeye verdiği destek ve 1967'de Yunan cuntasına verdiği destek, arşivde tazeliğini korur.

12 Eylül darbesinden kısa bir süre önce Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Tahsin Şahinkaya, Washington'a gelmişti.

Evren'in, ABD Dışişleri Bakanlığı da yapan NATO Komutanı Orgeneral Alexander Haig'le olan ilişkileri de biliniyordu.

Washington'daki yönetimler, eğer askerî harekâtla ilgili bir bilgisi yoksa önce “Amerika karşıtı olup olmadığını” anlamaya çalışır. Aynı anda “emir-komuta zinciri içerisinde yapılıp yapılmadığı” sorusuna cevap arar. Geçmişte birçok örnekleri vardır.

Obama yönetimi, öncelikle bu soruların cevabını bulmaya çalışıyordu.

Amerikalılar, ne olup bittiğini öğrenmek için 15 Temmuz gecesi önce Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'la irtibat kurmaya çalıştı ancak, ulaşamadılar.

Bir yandan da “Yurtta Sulh Konseyi Bildirisi” değerlendiriliyordu.

Bildirinin okunmasından kısa süre sonra, girişimin,

emir-komuta zinciri içinde olmadığı anlaşıldı.

Amerikalıların değerlendirmesine göre, Türkiye’de o sırada darbeyi gerektirecek bir durum yoktu.

Ayrıca AKP, ABD’nin çıkarlarına karşı çıkan bir politika da izlemiyordu.

Erdoğan karşıtı bir darbeyi desteklemek için bir neden yoktu.

Dolayısıyla Erdoğan’a karşı askerî bir darbeyi desteklemenin savunulacak bir gerekçesi olamazdı.

Burada şöyle bir soru akla gelebilir:

“Darbe girişimi başarılı olsaydı ABD yönetimi tanır mıydı?”

Sorunun cevabı çok zor. Ancak somut bir örnekle cevaplandırılabilir.

15 Temmuz 1974’te Yunan cuntasının Kıbrıs’ta gerçekleştirdiği darbe sonrası Türk Silahlı Kuvvetleri adaya çıkmasaydı, Nixon yönetimi, EOKA’cı “Rum cuntası”nı tanımaya hazırlanıyordu.

Bunu kanıtlayan resmî belgeler var. (*Barış İçin Oradaydılar-Yılmaz Polat UDY Yayınları*)

Obama yönetiminden Erdoğan’a destek açıklaması gelmişti ama açıklama, bazı kuşkularının olduğunu da gösteriyordu.

Aynı kuşku, ABD’ye karşı Erdoğan için de geçerliydi.

Darbe girişiminin üzerinden 72 saat geçmiş, destek açıklamalarına rağmen, başta Cumhurbaşkanı Erdoğan olmak üzere AKP içerisinde, Amerika’nun desteği konusunda şüpheler vardı.

Hükümet hemen tutuklamalara başlamış, Erdoğan, arka arkaya dikkat çeken önemli açıklamalar yapıyordu:

“Demiştim ya. İnlerine gireceğiz. Şu olay var ya, Allah’ın

bize büyük bir lütfudur. Çünkü kimin ne olduğu çok güzel ortaya çıktı. Amerikalı dostlarımız da Pensilvanya'daki o terörist başını bize teslim ettiği anda çok şey değişecek. Bizim stratejik müttefikimiz olarak, model ortağımız olarak Amerika'nın bize teslim etmesi lazım.

Pensilvanya'daki bu zatı artık Türkiye'ye teslim edin. Eğer biz stratejik ortaksak, o zaman ortağınızın bu talebini lütfen yerine getirin, diyorum. Amerika'ya sesleniyorum. Siz bizden hangi teröristi istediyseniz biz sizlere teslim ettik."

Erdoğan her fırsatta ABD'ye sesleniyordu:

"Ben buradan Amerika'ya sesleniyorum, Sayın Başkan'a sesleniyorum, diyorum ki: Sayın Başkan, sizin kendinize bunu söyledim, 'Pensilvanya'daki 400 dönüm arazinin içinde yer alan bu zatı ya deport edin ya da bize verin' demiştim ve bunların darbe girişimi içerisinde olduğunu size söylemiştim ama dinletemedim. Şimdi bugün bu darbe girişiminden sonra tekrar sesleniyorum, diyorum ki: Pensilvanya'daki bu zatı artık Türkiye'ye teslim edin."

Bu arada, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Süleyman Soylu, bir ileri adım atıp, "darbe girişiminin arkasında ABD'nin olduğunu" söyledi.

Soylu, bunu, adını vermediği birkaç derginin yazdıklarına bağlıyordu ama ortada somut bir kanıt yoktu.

AKP Hükümeti, ima ve iddialarla resmen ABD'yi, darbe girişiminin arkasında olmakla suçluyordu.

Beyaz Saray, 19 Temmuz günü, Başkan Obama'nın, Cumhurbaşkanı Erdoğan'la darbe girişimi konulu bir telefon konuşması yaptığını açıkladı.

Görüşmede, Obama'nın, Türkiye'ye darbe soruşturması konusunda gereken her türlü yardımı yapma teklifinde bulunduğu, ancak Erdoğan'dan, demokratik değerlere uyulma-

sını istediği vurgulanıyordu.

Obama, darbe soruşturulurken, demokratik kurumların korunması gerektiğini de söylüyordu.

Erdoğan da Fethullah Gülen'in iade konusunu açmış, darbenin arkasında olduğuna ilişkin ellerinde delil olduğunu bildirmişti.

AKP Hükümeti, 2016 yılına kadar, Gülen'in iadesini resmen istememişti.

Neden resmî bir yola başvurmuyordu, açıklaması yoktu.

Bu durumu, yönetimde doğrudan bu konuyla ilgili bir yetkiliyle birkaç kez konuştum, her defasında "resmî bir iade talebi yok" cevabı aldım. Amerikalıların kafasında "AKP Hükümeti, Gülen'i istemiyor" gibi bir kuşku vardı.

Obama yönetimi, Ankara'dan yapılan "darbe girişiminin arkasında ABD var" şeklindeki açıklamalardan rahatsızdı.

Dışişleri Bakanı John Kerry, Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nu aradı, yönetimin rahatsızlığını ilette, iddiaların, Türk-Amerikan ilişkilerine zarar vereceğini söyledi.

Kerry, Çavuşoğlu'na önemli bir teklif iletmiş, "soruşturmada yardımcı olalım" demişti.

Obama yönetimi her fırsatta, AKP Hükümeti'nden, darbe girişiminin Fethullah Gülen'le bağlantısını gösteren deliller istiyordu.

Amerikan istihbaratına göre, "Gülen'in darbe girişimi doğruluk testinden geçmemişti."

Bu, Türk Hükümeti'nin kabul edemeyeceği son derece ciddi bir iddiaydı.

Amerikan istihbaratı, testi neye göre yapmıştı bilinmiyordu ama CIA dâhil 17 istihbarat kurumunu bünyesinde topayan "Ulusal İstihbarat Başkanı James Clapper"ın (National Intelligence Director) iddiası böyleydi.

Davos'ta Erdoğan'ın "van münit" diye yakasına yapıştığı

Amerikalı gazeteci David Ignatius, Washington Post gazetesindeki yazısında, Ulusal İstihbarat Başkanı Clapper'ın, gazeteyle yaptığı söyleşiden bölümler yayımladı.

Ignatius'a göre, Clapper, Dışişleri Bakanı John Kerry'nin, Türkiye'nin Gülen'in darbeyle ilgisini gösteren kanıtlar vermesinde ısrar etmekte haklı olduğunu söyledi.

Ulusal İstihbarat Başkanı: "Bu kanıtları daha görmedik. Kuşkusuz istihbaratta da görmedik." diyordu.

Clapper, darbe girişiminin, Suriye'deki durumu daha da karmaşık hâle getirdiğini de iddia ediyordu. Bunu "çünkü gözaltına alınan birçok kişi, örneğin, İncirlik Hava Üssü Komutanı, IŞİD'e karşı mücadelede Amerika'yla kilit muhataptı" diye açıklıyordu.

Amerikan istihbaratının başı Clapper, darbenin IŞİD'le mücadeleye etkisi üzerinde duruyordu:

"Bu durum genel olarak terörle mücadele çabalarına sekte vuracak, çünkü Türkler, bunun etkileriyle çok meşgul olacaklar. Bu belirsizlik dönemi içinde Türklerin NATO'da kalmaları hayati önem taşıyor."

Clapper yalnız değildi. Pentagon'da, kendisi gibi düşünen üst düzey bir general vardı.

Darbe girişimi sırasında İncirlik'te yapılan elektrik kesintisi, Washington'ı çok kaygılandırmıştı.

Merkez Kuvvetler Komutanı (CENTCOM) General Joseph Votel, Colorado eyaletinde, Clapper'la birlikte olduğu Aspen Güvenlik Forumu'nda, "askerî ilişkiler açısından endişeliyiz" diyordu.

Amerikalı General Votel, endişesini, Türk Ordusu içinde yakın işbirliği yaptığı subayların tutuklanmasına bağlıyordu. "Bunun, Türkiye ile mükemmel olan işbirliği ve birlikteliğin seviyesini etkilemesinden kaygı duyuyorum." şeklinde açıklıyordu.

Belli ki aynı endişe Beyaz Saray'da da vardı.

Votel'in açıklamaları, tutuklanan bazı subayların, daha önce Amerikalılara "AKP Hükümeti'nin ABD ve NATO'yla ilişkileri" konusunda bilgi verdiğini akla getiriyor.

Aspen Güvenlik Forumu'nda konuşan NATO Avrupa Müttefikleri Komutanı Curtis Scaparrotti'nin açıklaması bu görüşü doğruluyor.

Scapparrotti, darbe girişimi sonrasında görüştüğü Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın, "Türkiye'nin sağlam bir NATO müttefiki olarak taahhüdünün altını çizdiğini" aktardı.

Darbe girişiminden iki hafta sonra CENTCOM Komutanı General Votel'in yaptığı konuşma büyük gürültü koparttı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan sert bir tepki geldi: "İnsan biraz sıkılır. Bunun kararını vermek senin haddine mi? Sen kimsin? Bir defa haddini bileceksin. Kendini bileceksin. Sen benim ülkemdeki yapılan bir darbe girişimine yönelik kalkıp bu darbe girişimini püskürten bu devlete demokrasi adına teşekkür edeceğine, tam aksine darbecilerin yanında yer alıyorsun. Zaten darbeci senin ülkende."

Erdoğan'ın açıklamasından sonra AKP kanadından, ABD'nin darbe girişiminden haberdar ve bilgisi olduğu yolundaki açıklamalar devam etti.

Suçlamalardan Başkan Obama da rahatsızdı ve Washington, Ankara'ya cevap yetiştirmeye çalışıyordu. İkili ilişkileri sıkıntılı günler bekliyordu. Yönetim, yaptığı açıklamaların yeterli olduğunu düşünüyor, demokratik yollarla seçilmiş Türk Hükümeti'ni ve demokratik kurumları desteklediklerine dair defalarca açıklama yaptıklarını söylüyordu.

Bu arada General Votel, yazılı açıklama yaparak, yanlış anlaşıldığını öne sürdü. "Türkiye'deki başarısız olmuş darbe

girişimiyle herhangi bir alakam olduğuna yönelik haberler tahlihsiz ve kesinlikle doğru değil.” dedi.

Türkiye’den yapılan suçlamalar, Beyaz Saray basın brifinglerinin önemli gündem maddesi oldu.

Beyaz Saray Sözcüsü Schultz, Obama’nın, Erdoğan’ı yakın bir müttefik olarak gördüğünü söylüyor, ancak, suçlamaların ilişkileri etkileyeceği uyarısında bulunuyordu.

Beyaz Saray Sözcüsü, açıkça Ankara’ya “darbe girişiminin desteklendiğini gösteren deliliniz var mı?” diye soruyor, cevabını da kendileri veriyordu:

“Votel’le ilgili iddia tamamen asılsız. Bunun hiçbir kanıtı yok.”

Pentagon Sözcüsü Peter Cook da “Pentagon’un, 15 Temmuz’daki başarısızlıkla sonuçlanan darbe girişiminin arkasında olduğu yönündeki görüşlerin doğruyu yansıtmadığını” bildiriyordu.

Ankara’nın darbeci diye suçladığı Amerikalı askerler içinde sadece Votel yoktu.

AKP’liler, mesajlarını medya yoluyla duyuruyordu. Hedefte bu kez ABD’nin Afganistan’daki kuvvetlerinin komutanlığını yapan, emekli Orgeneral John Campbell vardı.

İddiaya göre Campbell, darbeye destek amacıyla Nijerya’da bulunan UBA Bank şubesinden Amerikan Merkezi Haberalma Teşkilatı (CIA) aracılığı ile yüklü miktarda para akışı sağlamıştı.

Campbell, Wall Street Journal gazetesine, “bu tamamen saçmalık” diyerek, yanıt bile gerektirmediğini söyledi.

Savunma Bakanı Ashton Carter ve Genelkurmay Başkanı Dunford, Pentagon’da bir basın toplantısı düzenledi. Haberi ve Campbell’in cevabını gördüklerini, “görevleri arasında Türkiye’de bir darbe planlamanın olmadığını” söyleyip, ha-

berle alay ettiler.

Ashton, toplantıyı düzenlemeden önce Savunma Bakanı Fikri Işık'la Dunford'da Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'la konuştu.

Obama yönetiminden darbe girişimiyle ilgili yapılan açıklamalar, Beyaz Saray'ın 15 Temmuz günü uzun süre birçok sorunun cevabını aradığını gösteriyor.

Başkan Yardımcısı Joseph Biden, aylar sonra Ankara'ya yaptığı ziyarette, Ankara'ya destek vermekte gecikmeyi, Başbakan Binali Yıldırım'a: **"Biz, olaylar olurken bunun gerçek olup olmadığını veya bir internet oyunu olup olmadığını, ciddi olup olmadığını anlayamadık."** diyerek açıklayacaktı.

Pensilvanya Harp Akademisi'ndeki subay

Ankara'nın dikkatleri, ABD'deki askerî okullarda bulunan Türk subaylar üzerindeydi.

ABD'de askerî okul denince akla New York'taki "West Point-Kara Harp Okulu" ya da Annapolis kentindeki "Naval Academy-Deniz Akademisi" gelir.

Pensilvanya eyaletinde, bu okullar kadar şöhretli bir askerî okul daha vardır.

"Army War College", ABD Ordusu'nun yanı sıra 70 ülkeden üst düzey subaylara da eğitim ve öğrenim olanağı sağlar.

Başkan Dwight D. Eisenhower ve George Patton, Alexander Haig, Norman Schwarzkof gibi birçok ünlü general ve ABD genelkurmay başkanlarının önemli bölümü buradan mezundur.

Akademinin yabancı ülkelerden eğitim alanlar listesi de kalabalıktır. Okul listesinde Türk Silahlı Kuvvetleri'nde genelkurmay başkanı olmuş bir isim görünmüyor ancak, gene-

ral düzeyinde subayların kurs aldığı bilgisi var.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın, Virginia-Norfolk'taki "U.S. Armed Forces Staff College"de, bir süre eğitim ve öğrenim gördüğü biliniyor.

Pensilvanya'daki akademinin yabancı konuk generaller arasında en şöhretli ismi, Tuğgeneralliğinde Türkiye'de de görev yapan Mısır Devlet Başkanı Abdel Fattah Al-Sisi.

Akademi arşivinde, 2006 yılında öğrenim gören Sisi'nin, 17 sayfalık "Ortadoğu'da Demokrasi" başlıklı hazırladığı bir tez bulunuyor.

Darbe girişimi olduğu zaman ABD'deki askerî okullarda ve NATO tesislerinde çeşitli rütbelerde 123 Türk subayı eğitim ve öğrenim görüyordu.

Pensilvanya'daki akademide de üst düzey bir Türk subayı vardı.

Ankara, Pentagon yoluyla akademiye gönderilen subayın derhâl Türkiye'ye dönmesini talep etti.

Subayın isim, rütbe ve hangi gerekçeyle çağrıldığı konusunda bir açıklama yoktu. Sadece Ankara'ya geri dönmesi isteniyordu.

Ankara'nın hemen geri dönmesini istediği öteki Türk subayı, Virginia'daki Deniz Üssü Norfolk'ta görevli olan Tümamiral Mustafa Zeki Uğurlu idi.

Uğurlu çoktan ABD'den siyasi iltica talebinde bulunmuştu. Uğurlu'yla birlikte 15 subayın daha iltica talebi söz konusuydu.

FETÖ'cü olmakla suçlanan Tümamiral Uğurlu hakkında, darbe girişiminden önce İzmir'deki "casusluk davası" nedeniyle yakalama kararı vardı.

Bu arada Washington Büyükelçiliği'nde görevli Askerî Ataşe Hava Tuğgeneral Yavuz Çelik, Türkiye'ye çağrıldı.

Çelik hakkında bir suçlama yoktu ama buna rağmen istifa etti.

ABD'deki öteki Türk subayların durumu belli değildi.

15 Temmuz darbe girişiminin ardından Türkiye'de Amerika karşıtlığı yükseliyordu.

Obama yönetiminde, ABD karşıtlığından ziyade İncirlik Üssü'nün geleceğine ilişkin bir endişe vardı.

Dunford Ankara'da

ABD Genelkurmay Başkanı Joseph Dunford, yönetimin endişelerini gidermek için, Temmuz ayının son günü Ankara'ya gitti.

Dunford, Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'la uzun süredir tanışıyordu.

Pentagon kaynaklarına göre, Dunford'un güya seyahatinin amacı; "uzun zamandır tanıdığı Akar'ın durumunu merak etmiş ve görmek istemişti!"

Dunford'a, TBMM'de bombardımanda yıkılan bölge gezdirildi, Akar ve Başbakan Binali Yıldırım'la görüştü.

Akar, darbe girişimini anlattı, yaverinin, darbecilerin tarafına geçtiğini, kaçırıldığını ve kafasına silah dayandığı ayrıntılarını paylaştı.

Dunford, dostu Akar'ın anlattıklarından etkilenmiştir ama ziyaret amacı tabii bu değildi.

Beyaz Saray'ın Ankara'dan istekleri vardı.

İncirlik ve Diyarbakır Üslerinin hemen tam kapasiteyle işlevini yapmaya devam etmesi isteniyordu.

Dunford, AKP Hükümeti'nden, iki günde isteklerini elde etti, üslerle ilgili güvenceyi aldı.

Washington'ın istekleri bunla sınırlı değildi.

Önemli bir isteği de daha sonra Washington'da yapılacak görüşmeye bıraktı.

Hulusi Akar'ı Washington'a davet etti. "Umarım gelebilirsiniz. Görüşmemiz gereken çok şey var." dedi, Ankara'dan ayrıldı.

Ankara'da bazı konuları neden Washington'a bıraktığını o anda neden gündeme getirmek istemediğini Dunford: "Sabır göstermek istedim, çünkü arkadaşım travmatik bir tecrübe yaşamıştı. Oraya, elimde yapılacaklar listesiyle gitmek, arkadaşlık ilişkisinde uygun düşmezdi. Arkadaşımın sesini yeniden duyduğuma memnun oldum." diye garip bir açıklama yaptı.

ABD'yi suçlayan AKP yönetimi suspus olmuştu.

Nedense Dunford'un emrinde çalışan, suçladıkları CENT-COM Komutanı General Votel konusuna ilişkin bir şey söylemedi.

Votel'in, darbe girişimine destek vermekle yapılan suçlamalar unutulmuştu.

Başbakan Binali Yıldırım da Akar gibi, Dunford'la yaptığı görüşmede, ABD'ye yöneltilen suçlamalarla ilgili tek bir soru sormadı, sadece Fethullah Gülen'in iadesine yardımcı olunmasını istedi.

ABD Genelkurmay Başkanı, Ankara'dan Adana İncirlik Üssü'ne geçti. Dunford'u 39'uncu Filo Komutanı Albay John Walker ile tutuklanan 10'uncu Tanker Üs Komutanı Tuğgeneral Van'ın yerine atanan Hava Tuğgeneral Kemal Turan karşıladı, buradan, iki günlüğüne Irak'a gitti.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Akar, ekim ayının ortasında Dunford'un ev sahipliğinde düzenlenen "aşırıci örgütler karşıtı konferansa" katılmak üzere Washington'a gitti.

Washington yakınlarındaki Andrews Hava Üssü'nde ya-

pılan konferansa, IŞİD, Boko Haram gibi örgütlerle mücadele eden ülkelerin 50'den fazla genelkurmay başkanı katıldı. Dunford, Türkiye Büyükelçiliği'nde Akar'la iki saate yakın bir görüşme yaptı. Sivil kıyafetle bir araya gelen iki Genelkurmay Başkanı, Suriye ve Irak'taki IŞİD'e karşı yapılan operasyonlarla, Musul'a harekât planlarını konuştular.

ABD Genelkurmay Başkanı General Dunford, iki hafta sonra kasım ayının başında aniden Ankara'ya gitti. Genelkurmay Karargâhı'nda Genelkurmay Başkanı Orgeneral Akar'la, dört buçuk saat süren kritik bir görüşme yaptı.

Anadolu Ajansı ve "yanlı medya", görüşmede en kritik bölümün, Dunford'un, dosyasında "**merhaba**" kelimesini telaffuz edebilmek için yaptığı heceleme çalışmasını "**objektiflerden kaçmadı**" diye fotoğraflayıp okuyucuya sattı. Haberin içi de Türk tarafından yapılan iki paragraflık boş bir açıklamayla dolduruldu.

Pentagon, Jim Garamone imzalı resmî sitesinde bir haber yayınladı. ²

Haberde, neler konuşulduğu ayrıntılı biçimde vardı.

Garamone, çoğu zaman Genelkurmay Başkanı Dunford'la aynı uçakta seyahat ediyordu. Bu kez de beraberdi. Yazdığı haber kulaktan dolma değildi.

Pentagon muhabiri, Orgeneral Dunford'la Orgeneral Akar arasında geçen konuşmada üst düzey bir Amerikalı subayın koordinasyon amacıyla Genelkurmay Başkanlığı'nda çalışması konusunda anlaştıklarını yazdı.

Amerikalı General, Ankara'da oturacak ve Genelkurmay Karargâhı'nda çalışacaktı.

2 <http://www.defense.gov/News/Article/Article/997373/dunford-turkish-leaders-create-long-term-plan-against-isil-in-raqqa>

General, Amerikan Merkez Kuvvetler (CENTCOM) Komutanı Orgeneral Joseph Votel'e rapor verecekti.

"Pentagon'dan al haberi" başlığıyla yazdığım haber, büyük ses getirdi.³

Türk Genelkurmayı da acele bir açıklamayla Amerikalı yetkilinin, Ankara'da karargâhta değil, başka bir yerde görevini yerine getireceğini bildirdi.

Bozdağ Washington'da

Washington'la Ankara arasında karşılıklı yoğun bir ziyaret trafiği vardı.

Ekim ayının ikinci yarısında Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Washington'a gitmeye hazırlanırken, ABD Savunma Bakanı Ashton Carter, Ankara'da temaslar yapıyor, **Yönetim Kurulu Başkanı Cansen Başaran-Symes** başkanlığındaki **TÜSİAD** heyeti de 15 Temmuz'u anlatmak için Washington'da bulunuyordu.

Carter'ın asıl seyahat amacı Irak ve Suriye'ydi.

Musul operasyonu için geri sayım başlamıştı. Türkiye'nin rolünün ne olacağı belli değildi.

Erdoğan, Musul operasyonuna dâhil olmak istiyor, ancak, Irak Hükümeti karşı çıkıyordu.

İlişkiler gergindi. Söz düellosu devam ediyordu.

Irak'ı ikna etmek Carter'a düşüyordu. Carter'ın programında Cumhurbaşkanı Erdoğan, Başbakan Yıldırım ve TBMM ziyareti vardı.

Carter'ın, nisan ayında Kongre'de YPG-PYD konusundaki açıklamaları henüz hafızalardaydı.

ABD'nin, PKK bağlantılı YPG'ye silah verdiğini itiraf et-

3 <https://www.abcgazetesi.com/yazar-arsiv/pentagondan-al-haberi/haber-7422>

miş Cumhuriyetçi Parti Senatörü Lindsey Graham’la arasındaki diyalog, ABD gazetelerine bile konu olmuştu. ⁴

Carter, Erdoğan ve Yıldırım görüşmesinden sonra Türkiye’nin de Musul operasyonuna katılması gerektiğini söylüyordu ama samimi değildi.

ABD Savunma Bakanı, Ankara’dan sonra Bağdat’a uçtu.

Irak Başbakanı Haydar El İbadi, Carter’la yaptığı görüşmeden sonra, “Türkiye’ye ihtiyaçları olmadığını” açıkladı.

Başbakan Yıldırım ise, farklı açıklamalarla çelişkili konuşuyor, Türk uçaklarının da katılmış olabileceğini söylüyordu.

Carter Irak’a giderken Adalet Bakanı Bozdağ, tekrar Washington yolunu tuttu.

Fethullah Gülen’in iadesi için son bir umutla AKP-CHP ve MHP milletvekillerinden oluşan bir heyetle Washington’a geldi.

84 koli belgeye ek olarak 4 yeni dosya ve 1874 tarihli, Osmanlı ile ABD arasındaki suçluların iadesi anlaşması tablosuyla “lame duck-topal ördek” konumundaki, yani 8 Kasım’da yapılacak seçimden sonra olmayacak Obama yönetimine bir “FETÖ” hamlesi daha yapılıyordu.

1874 tarihli suçluların iadesi tablosunun hediye olarak seçilmesinin anlamı neydi, anlaşılmadı.

1874’te ölen Başkan Millard Fillmore, ölmeden önce “Osmanlı’yla suçluların iadesi anlaşmasını imzalayayım” dedi, onun için mi önemli, yoksa yerine gelen Başkan Ulysses S. Grant’ın ilk işi anlaşmayı imzalamak mı oldu, anlaşılmadı gitti.

Bozdağ, Cumhuriyet’in 93’üncü yıl dönümüne denk düşen ziyaretinde Cumhuriyet’le ilgili bir hediye verseydi, herhâlde daha anlamlı olurdu.

⁴ <https://www.c-span.org/video/?c4591976/def-sec-carter-us-backed-syrian-kurdish-group-shares-ties-terror-group-pkk>

Bu arada Bozdağ'a eşlik eden parlamento heyetinin neden geldiği de anlaşılmadı.

AKP, CHP ve MHP milletvekilleri ne bir görüşmeye katıldı ne de Kongre ya da başka bir temasları vardı.

AKP Milletvekilleri Ahmet İyimaya ve Hakkı Köylü'nün katılması belki normal de CHP Milletvekili Ömer Süha Aldan ile MHP Milletvekili İsmail Faruk Aksu heyete neden alınmıştı? Görevleri neydi? Anlaşılmadı.

Bozdağ'ın temasları bir kez daha sonuçsuz kaldı.

ABD Adalet Bakanı Lynch: "Yargı karar verecek. Bu da zaman alacak." diyerek son noktayı koydu.

Bozdağ'ın, Rıza Sarraf'la ilgili isteği oldu.

Amerikalı Bakan, Zarrab için de FETÖ gibi "yargı" yolunu gösterdi.

Ufukta ne bir iade ne tutuklama ne de ülke dışına çıkartma gibi bir olasılık görünüyordu.

FETÖ, Pensilvanya'daki çiftlikte yaşantısına devam edecekti.

Bekir Bozdağ'ın Washington'da randevu isteği Adalet Bakanı'yla sınırlı değildi.

Dışişleri Bakanı Kerry ve İç Güvenlik Bakanı Jeh Johnson'la da görüşmek istiyordu. Ancak Amerikalılar, Dışişleri Bakan Yardımcısı Anthony Blinken ve İç Güvenlik Bakan Yardımcısı Alejandro Mahorkas'la görüşebileceğini bildirdi.

Bozdağ bu duruma çok bozuldu, Washington Büyükelçiliği Bakan Yardımcılarıyla görüşmeyeceğini ilettili.

AKP Hükümeti, Fethullah Gülen'in iadesi için Balyoz-Ergenekon kumpas delillerinden de yararlanmaya çalışıyordu.

ABD'ye gönderilen dokümanlar arasında "Fethullahçı Terör Örgütü'nün Balyoz ve Ergenekon kumpasıyla ilgili bağlantısını gösteren deliller de vardı.

AKP Balyoz ve Ergenekon davasıyla Türk Silahlı Kuvvetleri'ne kurulan "tuzak" iktidarın kumpasa hiçbir katkısı olmamış gibi sadece "FETÖ"ye yüklenip Amerikalılara sunuluyordu.

Deliller arasında Adil Öksüz'ün son 5 yılda Amerika'ya 109 kez giriş yaptığı, son olarak 13 Temmuz'da Türkiye'ye girdiğine ilişkin notlar vardı.

Amerikalılar, Gülen'in başka bir ülkeye kaçacağı yolunda Bozdağ'ın sözlerine inanmış görünmüyordu.

Bu sırada AKP Hükümeti'nin kiraladığı Londra merkezli "Amsterdam & Partners LLP ve Fox Rothscild LLP" adlı hukuk bürolarının, Gülen'in oturduğu Pensilvanya Eyalet Mahkemesi'nde 6 suçlamadan açtığı davalar devam ediyordu.

Dava dilekçesi, "Gülen Hareketi" tarafından mağdur edildikleri savunulan üç Türk vatandaşı Bünyamin Ateş, Turgut Yıldırım ve Murat Öztürk adına hazırlanmıştı.

Dilekçede, liderliğini Mehmet Doğan'ın yaptığı 40 sanıklı "Tahşiye" davası nedeniyle "terör örgütüne üye olma" suçlamasıyla yargılanan ve hapis yatan üç vatandaşın Cemaat'e bağlı emniyet ve yargı üyeleri kullanılarak haksız yere hapsedildiği ve "Yabancıya Kötü Muamele Yasası" ihlal edildiği savunuluyordu.

"Yabancıya Kötü Muamele Yasası", ABD kanunlarında Amerikan vatandaşı olmayan kişilerin ABD dışında uğradıkları insan hakları ihlalleri nedeniyle Amerikan mahkemelelerinde açtıkları davalara gerekçe olarak kullanılıyordu.

Şikâyet dilekçesinde ayrıca Gülen'in, yasal olarak seçilmiş bir hükümeti devirmek için önemli devlet kurumlarına sızma nedeniyle Türkiye'de resmî olarak suçlandığı öne sürülüyordu.

Gülen de savunmasını vermiş, ancak, hangi konulara değindiği saklanıyordu.

“17-25 Aralık’a değindi mi? Ergenekon ve Balyoz davalarında ne dedi?” Bilinmiyordu.

Amerikan basınının ünlü kalemleri, Zarrab ve Gülen’le ilgili yazılar yayımlamaya devam ediyordu.

Washington Post gazetesi yazarı David Ignatius, Erdoğan’ın, Zarrab’ı kurtarmak için yürüttüğü kampanyayı “olağanüstü” olarak niteliyor, Zarrab’ın, 27 Kasım’da New York’ta başlayacak olan davada, yolsuzluk konusunda Türkiye aleyhinde ifade vermeye zorlanacağından kaygılı olduğunu öne sürüyordu.

Ignatius: “Zarrab, mahkemede hangi kirli çamaşırları ortaya dökebilir? Mayıs 2016’da dönemin Savcısı Preet Bharara tarafından dosyaya konan not, bu konudaki ihtimallere dair bir fikir veriyor.” diyor, şöyle devam ediyordu:

“Bharara, notunda, Türkiye kaynaklı delillerin, Zarrab ve diğer kişilerin, kabinde yer alan hükümet yetkililerine ve üst düzey banka yöneticilerine, Zarrab’ın ilişki ağının ABD yaptırımlarını aşarak İran yararına ticari ilişkiler yürütebilmesi için onlarca milyon euro ve ABD doları ödedikleri dev bir yolsuzluk operasyonuna işaret ettiğini yazıyor, vardığı bu sonuçların, FBI tarafından yürütülen soruşturmada ele geçirilen e-postalar tarafından da doğrulandığını kaydediyor.”

Ignatius, Obama yönetiminin, üst düzey bir yetkiliye atfen “bizim o sıradaki varsayımımız, Erdoğan’ın konuyla ilgili saplantısının, dava görülürse ortaya çıkacak bilgilerin, ailesi ve nihai olarak kendisine zarar vereceği düşüncesinden kaynaklandığı yönünde olduğu” dediğini iddia ediyordu.

Ignatius’un iddiaları arasında, “Erdoğan’ın, 21 Eylül 2016 tarihinde Başkan Yardımcısı Joe Biden ile yaptığı özel görüş-

mede, hem Zarrab'ın serbest bırakılması hem de Bharara'nın görevden alınmasını istediği" de vardı.

Ignatius'a göre, ABD yetkilileri, 90 dakikalık bu görüşmenin yarısında Zarrab'ın konuşulduğunu söylemişlerdi.

Ayrıca Erdoğan'ın eşi aynı gece Biden'ın eşi Jill Biden'a aynı talepleri iletmmişti.

Ignatius: "O sırada Adalet Bakanı olan Bekir Bozdağ ise, zamanın ABD Adalet Bakanı olan Loretta E. Lynch'i, Ekim (2016) ayında ziyaret ederek Zarrab davasının temelsiz olduğunu ve serbest bırakılması gerektiğini savunmuştu." diye yazıyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AKP, ABD’de örgütleniyor

AKP, iktidara geldiği günden beri ABD’deki Türk derneklerinden rahatsızdı.

Amerikan-Türk Dernekleri Asamblesi (ATAA) bünyesinde her eyalette örgütlü laik, Atatürkçü Türkiye’nin ulusal çıkarlarını savunan çok sayıda dernek vardı. İyi eğitilmiş ve Amerikan sistemi içerisinde güçlü meslek ve çevreleriyle etkili oluyordu. Ayrıca Washington’da Hüdaya Yavalar’ın kurduğu “Atatürk Derneği”, gönüllü kadrosuyla Türkiye’nin lobisini yapıyordu. İki kuruluşun çok sayıda Amerikalı üyesi vardı.

Serdar Kılıç, Washington Büyükelçiliği’ne atanınca birçok lobi şirketleriyle anlaşma imzaladı.

Gephardt Group lobi şirketiyle sözleşme yenilendi, Merkezi Şikago’da olan Alpaytac Inc. şirketiyle yılda bir milyon 420 bin dolara anlaşma imzaladı. Sonra milyonluk Amsterdam&Partners şirketi ve bir sürü taşeron firmayla anlaştı.

Milyonlarca dolara kiralanan lobi şirketleri arasında ilginç olanlardan biri de Fethullah Gülen bağlantılı Bank Asya’yı Uluslararası Sermaye Piyasası’na sokan “King & Spalding” adlı Hukuk ve Finansman Danışmanlık firmasıyla yapılan anlaşmaydı.

ABD Adalet Bakanlığı resmî kayıtlarında, anlaşmanın, “hukuki” bir konuyla ilgili olarak ABD ve Türk Hükümeti

arasında işbirliği için ABD Adalet Bakanlığı'na bir öneri hazırlama ve sunma amacıyla yapıldığı belirtiliyordu.

November 21, 2017

Page 3

In accordance with rules of professional conduct, the firm will take all necessary measures to guarantee during and after the termination of this contract the confidentiality of information provided by the Client.

5. **Conflicts.** As we have discussed, you are aware that the firm has a diverse practice and represents many other companies and individuals, including some in your industry. During the time the firm is representing you, some of the firm's present or future clients may have disputes or transactions with you. The firm will not accept an engagement for another client that is substantially related to its engagements for you without your prior consent. If the firm seeks to accept an unrelated engagement adverse to you, whether involving advice, a transaction, litigation, arbitration, or otherwise, the firm will only do so if it has concluded, upon informing you in writing and obtaining your consent, that it can represent you and the other client's interests without a diminution in its vigor on behalf of either client, and the firm will take appropriate steps to protect all confidential information provided by and to each client, in order to avoid the risks of diminished loyalty or compromised confidences. You agree that, on these terms, the firm may continue or undertake in the future to represent existing or new clients in any matter that is not substantially related to the firm's work for you even if the interests of such clients in those other matters are directly adverse to yours. The firm seeks similar agreements from many other clients to preserve the firm's ability to represent you. The firm recommends that you seek the advice of counsel independent of the firm on the consequences of giving this consent.

Please be assured there will be an attorney-client privilege protecting communications between the firm and its clients in this matter as against the rest of the world. However, the firm may share with both jointly represented clients, upon their written consent, confidential communications and advice provided by or to one client that are within the scope of or material to the joint engagement.

You agree that the firm's representation of you in this matter above does not give rise to an attorney-client relationship between the firm and any governmental entity or

Anlaşma metninde "hukuki" konu gizli tutuluyor, Rıza Sarraf, Fethullah Gülen ya da başka bir konuyla ilgili bir iba-

re olup olmadığı, o paragraf karartıldığı için görünmüyordu. Şirkete ödenecek ücretin miktarı ve şartlarla ilgili ayrıntılar da karartılarak gizleniyordu.

AKP, geçmiş yıllarda ABD’de Yahudi lobisiyle açık ya da kapalı çok yakın işbirliği yapmış, tanıtımı için milyonlarca dolar ödemişti.

Neo-Con olarak adlandırılan tutucu Yeni Muhafazakâr Yahudi asıllı yakın dostlarıyla ılımlı İslam-Ortadoğu Eşbaşkanlığı ve Irak’ın işgali projelerinde birlikte hareket etmişti. *(CIA Ortadoğu Bölge Şefi Graham Fuller, Pentagon şahinleri Richard Përle, Paul Wolfowitz, Büyükelçi Morton Abramowitz vs.)*
(Yılmaz Polat, Lobiler ve Ajanlar-CIA’nın Muteber Adamı)

Ancak ilk kez İsrail Başbakanı Netanyahu’nun partisi Likud üyesi, ABD’de bu parti adına hareket eden Ronn D. Torrossian’ın sahibi olduğu New York merkezli “SWPR” adlı halkla ilişkiler şirketiyle anlaşma yapıliyordu.

AKP Genel Başkanı Erdoğan’ın, İsrail ve Netanyahu hakkında söyledikleri hem arşivlerde hem hafızalarda tazeliğini koruyordu ama AKP, Netanyahu’nun partisine üye birisinin şirketiyle anlaşma yapıliyordu.

Olacak şey değildi. Ronn Torrossian, 2010 yılında New York’ta Türk Konsoloslugu önünde yapılan Gazze-Hamas karşıtı gösteriyi organize etmiş, AKP Hükümeti’ni, Hamas’a verdiği destekten dolayı protesto ettirmişti.

5W**CONTRACT ADDENDUM**

This addendum will serve as Addendum B to the original contract dated August 10, 2016 between Amsterdam & Partners, LLP (the "Client") and SW Public Relations ("SW PR") and their subsequent Addendum A. By signing this addendum, Client and SW PR agree as follows:

In addition to those fees outlined in the original contract dated August 10, 2016 and those of Addendum A, Client agrees to pay SW PR an additional fee of \$10,000 per month for the period of May 16, 2017 - November 15, 2017, for a total additional fee of \$60,000 for the six (6) month period, plus expenses as detailed in the original contract.

Scope of service for the aforementioned fees shall include:

- Public Relations consulting services of behalf of the Republic of Turkey

In addition to Expenses as outlined in the prior agreement, Client agrees to reimburse SW PR for any necessary FARA filing fees in connection with this Addendum B.

All prior clauses and details of the prior agreement and Addendum A shall remain in effect. This Addendum B will automatically renew for additional terms of six (6) months unless otherwise terminated upon thirty (30) days advance written notice of expiration of the current term. Following twelve (12) months of service and for each subsequent annual renewal, the monthly fee shall increase by 7% over the monthly fee from the year prior.

Notwithstanding the foregoing, this Agreement may be terminated by either party (a) at any time upon thirty (30) days advance written notice; immediately by Client if (b) the Republic of Turkey terminates its agreement with Client, (c) if Client is instructed by the Republic of Turkey to terminate the agreement with SW PR; immediately by either party if (d) the other has a receiver or similar party appointed for its property, becomes insolvent, acknowledges its insolvency in any manner, ceases to do business, makes an assignment for the benefit of its creditors, or files a petition in bankruptcy; (e) engages in any unlawful business practice related to its performance under this Agreement; or (f) breaches any of its obligations under this Agreement, which breach is not remedied within thirty (30) days (the "Cure Period") following written notice by the other. The respective rights and duties of the parties shall continue in full force and effect during the Cure Period and Client will be obligated to pay SW PR's fees and expenses through the termination date.

Agreed To And Accepted:

Rana Torunsohn

By:

SW Public Relations

Rana Torunsohn, President/CEO

By:

Andrew J. Durkin

Büyükelçi Kılıç'a, dernekleri yeniden yapılandırma görevi de verilmişti. Türk Amerikan Ulusal Yönlendirme Komitesi

(TASC) adıyla bir kurumu faaliyete geçirdi.

TASC'ın yönetici olan ilginç isimlerle bol eşbaşkanlı bir yapısı vardı.

Eşbaşkanlığa getirilen, avukat olan Günay Evinch, Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi ATAA'da başkanlık yapmıştı.

Evinch'in avukatlık şirketi, Büyükelçiliğin hukuk işlerini yürütüyordu.

Tercihini TASC'dan yana kullanan Asamble'de yöneticilik yapan (Oya Bain, Ergun Kirlikovalı gibi) isimler de vardı.

Yönetim Kurulu üyeleri şunlardı: "Oya Bain, Mustafa Tuncer, Ergun Kirlikovalı, Ali Çınar, Ebubekir Tuncer, Halil Mutlu, Halil İbrahim Danışmaz, Ahmet Aydılek, Aydın Mamedov, Behram Turan, Memiş Yetim, Ayhan Ogmen, Nevin Bakır."

AKP destekli TASC, Washington ve bölgesinde yaklaşık 150'den fazla Türk Amerikan derneği ve laik ve muhafazakâr kesim dâhil olmak üzere Amerikalı Türk toplumunun geniş çeşitliliğini temsil ettiklerini söylüyordu ama doğru değildi. Ayrıca yapısı nedeniyle laik kesimi temsil etmiyordu.

TASC tanıtımını yaparken, "Fethullah Gülen ağı ile hiçbir şekilde bir ilişkisi bulunmamaktır" diye bir açıklama yapma ihtiyacı hissediyordu.

Erdoğan, MÜSİAD bağlantılı TASC'a büyük önem veriyordu:

"Bu, Amerika'da ihtiyaç duyduğumuz bir mekanizmaydı. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Türk Amerikan dernekleri ve çatı kuruluşlarını esnek bir çerçeve içinde ortak bir payda-da birleştirmeyi hedefleyen bu komiteyi, hep birlikte desteklemeliyiz. Türk Amerikan Ulusal Yönlendirme Komitesi'nin amacı, diğer derneklerin ve çatı kuruluşlarının yerini almak

değildir. Komite, önde gelen dernek ve çatı kuruluşlarının ortak meselelerde hep birlikte, süratle ve etkin bir şekilde harekete geçmek kabiliyetini artırmayı hedefliyor. Bu komiteyi hep beraber sahiplenerek, etkin bir şekilde işleyen bir mekanizma hâline getirmek, her şeyden önce sizlerin yararına olacaktır.”

ABD Ordusu’nda 33 yıl görev aldıktan sonra 2012-2014 yılları arasında ABD Savunma İstihbarat Kurumu Başkanlığı yapan emekli General Michael Flynn, Demokrat Partili olmasına rağmen, kasım ayındaki seçimlerde Trump’ı destekleme kararı almıştı.

Trump’ın başkan seçilmesi hâlinde Savunma Bakanlığı ya da Ulusal Güvenlik Danışmanlığına getirilmesi konuşuluyordu.

Daily Caller haber sitesi, Flynn’ın, 10 Ekim 2016 günü, New York’ta AKP Hükümeti’nin temsilcileriyle yakın ilişkisi bulunan İbrahim Kurtuluş ve Halil Mutlu ile bir görüşme gerçekleştirdiğini ve Fethullah Gülen’in konuşulduğunu yazdı.

İddiaya göre, adı geçen kişiler, ABD’de bulunan ve Erdoğan’ın ajandasını hayata geçirmek için destek veren gölge bir Türk “Network”ünün önemli isimleri olarak tanınıyorlardı.

Erdoğan’ın kuzenleri olarak anılan Kurtuluş ve Mutlu isimli şahısların bağlı oldukları Amerika merkezli grubun, Türk Hükümeti’nden ve Erdoğan’la ve rejimiyle yakın ilişkileri olan yetkililerden finans desteği aldığı öne sürülüyordu.

Görüşmeden sonra yayınlanan bir Facebook paylaşımında Kurtuluş adlı kişinin, toplantıyı bir fırsat olarak kullanarak toplantı boyunca Flynn’ı, Fethullah Gülen hakkında “eğitmekle” böbürlendiği bilgisi vardı.

Toplantının öteki Erdoğan yanlısı derin network aktivisti, Halil Mutlu’ydu.

Mutlu'nun ölen babası Kemal, Erdoğan'ın amcasıydı, kendisi ise ABD'de bulunan ve kâr amacı gütmeyen Turken Foundation'un yönetici başkanı olarak tanınıyordu.⁵

Mutlu (solda) ve İbrahim Kurtuluş (ortada)

Gen. Michael Flynn, Ekim 10, 2016

MÜSİAD USA-Amerika eski başkanı İbrahim Uyar, TASC'ın Başkanlığına getiriliyordu.

Ancak bir süre sonra FBI tarafından sorgulandığı ortaya çıktı.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak'ın e-posta hesaplarını hack'leyen RedHack'in yayınladığı e-postaya göre, Uyar, FBI tarafından sorgulandığını ve Cumhurbaşkanlığı ve hükümet için "ajanlık" yapmakla suçlandığını öne sürüyordu.

Uyar, mağdur olduğunu ancak, konuyu gizli tutup basına bildirmediğini kaydettiği mailinde, cebinden 33 bin dolar ödeyerek New York Times gazetesine darbe girişimiyle ilgili ilan verdiğini anlatıyor, Albayrak'tan yardım istiyordu.

Uyar, FBI yetkililerinin daha sonra Turkish Heritage Organization Başkanı Halil Danışmaz, Mustafa Tuncer, Murat

⁵ <http://dailycaller.com/2016/11/16/trump-adviser-recently-met-with-operatives-linked-to-turkish-government-agents/>

Güzel ve Emre Eren'in "casusluk soruşturması" kapsamında ifadelerinin alındığını yazıyordu.

Hürriyet gazetesi, ABD makamları tarafından yeşil kart başvurusu reddedilen Uyar'la Türkiye'de konuştu.

FBI tarafından sorgulandığını doğruladı. “Bana daha çok MÜSİAD ve TASC’ın faaliyetleri için ‘dışarıdan yardım alıyor musunuz?’ dediler. Ben de almadığımızı, kanunen de böyle bir yardım alamayacağımızı söyledim.” dedi.

Form 990 Department of the Treasury Internal Revenue Service	Return of Organization Exempt From Income Tax Under section 501(c)(3), 527, or 529(e)(1) of the Internal Revenue Code (except private foundations) Do not enter social security numbers on this form as it may be made public. Information about Form 990 and its instructions is at www.irs.gov/form990 .	OMB No. 1545-0047 2015 Open to Public Inspection																																							
A For the 2015 calendar year, or tax year beginning <u> </u> and ending <u> </u>																																									
B Check if applicable: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td colspan="3">C Name of organization TURKISH HERITAGE ORGANIZATION INC</td> </tr> <tr> <td colspan="3">Doing business as</td> </tr> <tr> <td>Address change</td> <td>Number and street (or P.O. box if mail is not delivered to street address)</td> <td>Room/suite</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td>1250 CONNECTICUT AVE NW</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>Name change</td> <td>City or town</td> <td>State ZIP code</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td>WASHINGTON</td> <td>DC 20036</td> </tr> <tr> <td>Initial return</td> <td>Foreign country name</td> <td>Foreign province/state/county Foreign postal code</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Final liquidation</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Amended return</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Application pending</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>		C Name of organization TURKISH HERITAGE ORGANIZATION INC			Doing business as			Address change	Number and street (or P.O. box if mail is not delivered to street address)	Room/suite	☐	1250 CONNECTICUT AVE NW	200	Name change	City or town	State ZIP code	☐	WASHINGTON	DC 20036	Initial return	Foreign country name	Foreign province/state/county Foreign postal code	☐			Final liquidation			☐			Amended return			☐			Application pending			D Employer identification number 47- E Telephone number G Gross receipts \$ 925,585
C Name of organization TURKISH HERITAGE ORGANIZATION INC																																									
Doing business as																																									
Address change	Number and street (or P.O. box if mail is not delivered to street address)	Room/suite																																							
☐	1250 CONNECTICUT AVE NW	200																																							
Name change	City or town	State ZIP code																																							
☐	WASHINGTON	DC 20036																																							
Initial return	Foreign country name	Foreign province/state/county Foreign postal code																																							
☐																																									
Final liquidation																																									
☐																																									
Amended return																																									
☐																																									
Application pending																																									
F Name and address of principal office: 1250 CONN AVE ST 200, WASHINGTON, DC 20036		H(a) Is this a group return for subsidiaries? ☐ Yes ☒ No H(b) Are all subsidiaries included? ☐ Yes ☒ No If "No," attach a list. (See instructions.) H(c) Group exemption number 0																																							
I Tax-exempt status: ☒ 501(c)(3) ☐ 501(c) ☐ 527 (insert no.) ☐ 4947(c)(1) or ☐ 527																																									
J Website: turkheritage.org																																									
K Form of organization: ☒ Corporation ☐ Trust ☐ Association ☐ Other ☐		L Year of formation: 2015 M State of legal domicile: DC																																							
Part I Summary																																									
Activities & Governance	1 Briefly describe the organization's mission or most significant activities: <u>Turkey's role in the international community and issues of importance in the U.S.-Turkey bilateral</u>																																								
	2 Check this box ☐ if the organization discontinued its operations or disposed of more than 25% of its net assets.																																								
	3 Number of voting members of the governing body (Part VI, line 1a)	3																																							
	4 Number of independent voting members of the governing body (Part VI, line 1b)	4																																							
	5 Total number of individuals employed in calendar year 2015 (Part V, line 2a)	5																																							
	6 Total number of volunteers (estimate if necessary)	6																																							
	7a Total unrelated business revenue from Part VIII, column (C), line 12	7a 0																																							
	b Net unrelated business taxable income from Form 990-T, line 34	7b 0																																							
	Revenue	8 Contributions and grants (Part VIII, line 1h)	925,585																																						
		9 Program service revenue (Part VIII, line 2g)	0																																						
10 Investment income (Part VIII, column (A), lines 3, 4, and 7d)		0																																							
11 Other revenue (Part VIII, column (A), lines 5, 6d, 8c, 9c, 10c, and 11a)		0																																							
12 Total revenue—add lines 8 through 11 (must equal Part VIII, column (A), line 12)		925,585																																							
13 Grants and similar amounts paid (Part IX, column (A), lines 1–3)		0																																							
14 Benefits paid to or for members (Part IX, column (A), line 4)		0																																							
15 Salaries, other compensation, employee benefits (Part IX, column (A), lines 5–10)		328,605																																							
16a Professional fundraising fees (Part IX, column (A), line 11a)		0																																							
b Total fundraising expenses (Part IX, column (D), line 25) 0																																									
Expenses	17 Other expenses (Part IX, column (A), lines 11a–11d, 11f–13a)	514,440																																							
	18 Total expenses. Add lines 13–17 (must equal Part IX, column (A), line 25)	843,041																																							
	19 Revenue less expenses. Subtract line 18 from line 12	83,544																																							
	Beginning of Current Year																																								
	End of Year																																								
	20 Total assets (Part X, line 18)	0																																							
	21 Total liabilities (Part X, line 26)	0																																							
	22 Net assets or fund balances. Subtract line 21 from line 20	0																																							
	Part II Signature Block Under penalties of perjury, I declare that I have examined this return, including accompanying schedules and statements, and to the best of my knowledge and belief, it is true, correct, and complete. Declaration of preparer (other than officer) is based on all information of which preparer has any knowledge.																																								
	Sign Here	Signature of officer	Date																																						
Type or print name and title																																									
Paid Preparer Use Only	Print/Type preparer's name	Preparer's signature	Date	Check ☐ if self-employed	PTIN																																				
	SEGUNDO PERALTA		4/21/2017	☐																																					
	Firm's name PERALTA & ASSOCIATES	Firm's EIN 0																																							
	Firm's address 501-70TH STREET, GUTTENBERG, NJ 07093	Phone no. (201) 854-3700																																							
May the IRS discuss this return with the preparer shown above? (see instructions) ☒ Yes ☐ No																																									
Form 990 (2015)																																									

Halil Danışmaz, Turkish Heritage Vakfı'ndan ayrıldı, yerine Egemen Bağış'tan sonra New York'ta Türk Dernekleri Federasyon Başkanlığı yapan Ali Çınar getirildi.

AKP yönetiminin lobi için ayırdığı milyonlarca dolar, Amerikan basınına da konu oluyor, bu konudaki haberlere geniş yer veriyordu.

Bu arada Büyükelçi Serdar Kılıç, "ATAA" için toplanan parayla alınan Washington, DC'de, tapusu Büyükelçilik'te bulunan "Türk Evi"ni TASC'a tahsis ediyor, ABD'de Büyükelçi Şükrü Elekdağ döneminde tüm Türk-Amerikan derneklerini birleştirerek bir çatı altında toplayan ve sözde Ermeni soykırım tasarısını defalarca Kongre'den geçmesini önleyen Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi, binadan ayrılmak zorunda bırakılıyordu.

TAİK

ABD'de 1985 yılında faaliyete geçen önemli bir kuruluş daha vardı.

ABD Ticaret Odası'yla imzalanan anlaşma çerçevesinde kurulan Türkiye-ABD İş Konseyi (TAİK), 2014 yılına kadar bu statüsünü muhafaza etti.

Ancak daha sonra AKP Hükümeti tarafından Maliye Bakanlığı'na bağlanınca, Washington'daki sivil toplum kuruluşu niteliğini yitirdi.

TAİK'in başında Ekim Alptekin adlı bir iş adamı vardı.

Eğitimi Hollanda'da tamamlayan Alptekin'in ABD macerası, 2002 yılında başlıyor. Hollanda Meclisi'nde çalışan Alptekin, eski bir üniversite hocası vasıtasıyla prestijli bir "fellowship" programıyla Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi'nde çalışmaya başlıyor. O dönemde komite başkanı ile

sık sık Beyaz Saray'a giden Alptekin, dönemin ABD Başkanı George W. Bush'la da tanışıyor, hatta toplantıların bitmesini beklerken Bush'un köpeği Barney ile de bolca vakit geçiriyor. Başkan Bush, 2005 yılında Hollanda'yı ziyareti sırasında Alptekin'i de toplantıya davet ediyor ve toplantının ardından kendisine teşekkür mektubu veriyor.

Eski manken Nigar Talibzade (Talibova) ile evli olan Alptekin, bir önceki evliliğini ise gazeteci Aslı Aydıntaşbaş'la yapıyor.

Kamuoyu, Kâmil Ekim Alptekin'i ilk olarak **"jetle künefe söyleyen adam"** olarak tanıdı.

ABD'de "hızlı yükselen" iş adamı Alptekin'in "hikâyesi" 2014 yılında Milliyet gazetesinin "Yeni Dünya'yı Keşfeden Türkler" başlıklı yazı dizisinde yer aldı. Amerika'da yalnızca bir yıl yaşadığı hâlde ismi, ülkenin en başarılı Türk girişimcileri arasında anıldığı söylenen Alptekin: **"Hollanda'da 20 yıl yaşadım. Amerika'da sadece 1-1,5 yıl kaldım. Ama o süre içinde Avrupa'da hiç hissetmediğim kadar Amerikalı hissettim."** ifadelerini kullanıyor. ⁶

Michael Flynn'ı seçim kampanyası sırasında keşfedenler arasında Alptekin de vardı.

Bu arada Flynn "The Hill" adlı web sayfasında bir yazı yayınlarak Erdoğan'ı övüyor ve ABD Hükümeti'ne, Fethullah Gülen'in iade edilmesi için çağrıda bulunuyordu. Flynn, lobilerle yakından ilgiliydi ve kendisi "Flynn Intel Group" adlı bir şirket kurmuştu.

Alptekin'in, Hollanda merkezli "Inovo BV" adında bir şirketi vardı. Flynn'ın şirketi "Flynn Intel Group"a eylülle kasım arasındaki süreyi kapsayan 90 günlük bir dönem için 530 bin

6 <https://odatv.com/kim-bu-ekim-alptekin-2703171200.html>

dolar ödemişti. Flynn'in şirketi bu ücret karşılığında Fethullah Gülen'i soruşturacak ve bir video hazırlayacaktı.

Received by NSD/FARA Registration Unit 03/07/2017 6:02:45 PM

attending this meeting on September 19, 2016, in New York, were the Minister of Foreign Affairs and the Minister of Energy, to the best of Flynn Intel Group's current understanding.

Mr. Rafiekian met with Miles Taylor, National Security Advisor to the House Committee on Homeland Security, on two occasions in approximately October 2016, at Mr. Taylor's office and at Flynn Intel Group's office. A representative of S.G.R. LLC Government Relations and Lobbying attended the meeting at Flynn Intel Group's office. Over the course of the discussions, Mr. Rafiekian raised the firm's representation of Inovo and issues related to the research conducted for Inovo concerning Mr. Gülen and Turkey. Flynn Intel Group also overaw outreach, which was conducted by the public relations firm, to a state government official in Arkansas.

Pursuant to its contract with Inovo, Flynn Intel Group informally engaged a group of individuals (independent contractors) to form a film and production crew for the purposes of producing a video documentary based on its research associated with Mr. Gülen. The activities included a couple of videotaped interviews and other initial development of content. Because the contract was not extended, the full scope of anticipated work was not performed and, to the best of Flynn Intel Group's current knowledge, the video was neither finished nor disseminated to any third parties. S.G.R. LLC Government Relations and Lobbying created a Gülen-themed monopoly graphic at the direction of Flynn Intel Group. To the best of its knowledge, Flynn Intel Group did not disseminate this document or associated research (other than to Inovo).

In late October and early November 2016, Gen. Flynn of Flynn Intel Group developed an op-ed article based, in part, on the research conducted by Flynn Intel Group under the Inovo engagement. The op-ed was not written or published at the request of, or under the direction or control of, Inovo, the Republic of Turkey, or any other party. No compensation was received for the publication of the op-ed. In addition to Gen. Flynn, Bijan Rafiekian and an editor, Hank Cox, participated in the drafting. Inovo, Mr. Alpeşin, and the Republic of Turkey did not participate in the drafting. Nonetheless, the op-ed addresses subject matter related to the research that Flynn Intel Group conducted for Inovo, and a draft of the op-ed was shared with Inovo in advance of publication. No changes, other than technical edits, were made to the op-ed based on feedback from Inovo. To the best of our knowledge, Inovo did not communicate with the Republic of Turkey regarding the op-ed or provide the draft op-ed to the government. S.G.R. LLC Government Relations and Lobbying assisted Flynn Intel Group with placement of the op-ed with *The Hill* publication.

Item 14

Payments received by Flynn Intel Group in connection with the project and purpose based on information contained in Flynn Intel Group's general ledger and accounting records.

Date Received	Entity	Purpose	Amount
09/09/2016	Inovo BV	Consulting	\$200,000.00
10/11/2016	Inovo BV	Consulting	\$185,000.00
11/14/2016	Inovo BV	Consulting	\$145,000.00

Received by NSD/FARA Registration Unit 03/07/2017 6:02:45 PM

Ancak, sadece The Hill internet haber sitesinde Gülen'le ilgili bir yazı yazmakla yetindi. Alptekin, Politico'ya yaptığı açıklamada, Flynn'ın yazıyı kendi iradesiyle yazdığını öne sürüyordu. Alptekin, AKP Hükümeti için çalışmadığını iddia etti, AP Haber Ajansı'na: "Türkiye Hükümeti için çalışıyor olsaydım, farklı olurdu. Ancak ben, hükümetten kimseden talimat almıyorum." dedi.

New York Times gazetesine göre, savcılar, Alptekin'in Flynn'a ödediği 530 bin doların aslında Türk Hükümeti tarafından ödenip ödenmediğini, paranın asıl kaynağını anlamaya çalışıyordu.

Alptekin'in Flynn'la yaptığı anlaşma, Adalet Bakanlığı'na verilen resmî belgede, ülkeler kategorisinde "Türkiye" bölümünde yer alıyor ve anlaşmanın bazı maddeleri, Türkiye için çalışacağını gösteriyordu.

Metinde, Inovo'nun, İsrail'de Türkiye'ye doğal gaz ihraç etmek isteyen özel sektörü temsil ettiği bilgisi de vardı.

Alptekin'in başkanı olduğu "TAİK"ın, ABD'de milyonlarca dolar ödediği lobi şirketleri vardı.

Bunlardan biri "Mercury Public Affairs, LLC" adlı lobi şirketi idi. Şirket, Trump'ın seçim kampanyası menajeri Paul Manafort'la bağlantılı olduğu için, FBI soruşturması altındaydı.

AKP'nin amacı, Trump'a yakın olmaktı. Bu şirketle Trump'a yakınlaşmak istiyordu. Ancak FBI Başkanı Robert Mueller'ın, Trump'ın Rusya bağlantısı ve seçim kampanyasıyla ilgili yürüttüğü soruşturmada, "Mercury" şirketi bağlantılı Paul Manafort, para aklama ve diğer suçlamaların yanı sıra, yabancı hükümetlerin ve siyasi partilerin lobicileri için Adalet Bakanlığı'na kaydolmasını gerektiren "Yabancı Ajanlar Kayıt Yasası"nı ihlal etmekle suçlanıyordu.

Amerikan yasalarına göre, yabancı devletler adına lobi yapanlar, Adalet Bakanlığı'na resmî kayıt yaptırmak ve yapılan işlemleri bildirmek zorundadır. Kayıtlar Kongre tarafından da denetlenir. O tarihte resmî kayıt yaptırmayan "Flynn Intel Group" Adalet Bakanlığı'na, Trump başkan seçildikten sonra resmen kayıt yaptırıp, faaliyetleriyle ilgili belgeler sunmuştu.

Flynn'ın Rusya'yla ilişkileri de sorgulanıyordu.

ABD Adalet Bakanlığı'na iletilen belgelerde, Flynn'ın, Eylül ayında New York'ta, Türk Hükümeti'nden üst düzey iki yetkiliyle özel bir görüşme yaptığı bilgisi de vardı.

Flynn'ın şirketi, bakanların "Dışişleri ve Enerji"den sorumlu olduklarını söylemiş ancak isim vermemişti.

Ekim Alptekin, daha sonra toplantıyı kendisinin düzenlediğini ve Bakanların Mevlüt Çavuşoğlu ve Berat Albayrak olduğunu itiraf etmek zorunda kalacaktı.

Trump, Flynn'ı Ulusal Güvenlik Danışmanı seçerken, lobi şirketi kurduğundan haberi yoktu. Flynn, lobcilik konusunda Trump'ın yardımcısı Mike Pence'yi de bilgilendirmemişti. Flynn, 8 Kasım'da Trump'ın başkan seçilmeden önce Rusya'nın Washington Büyükelçisi Sergey Kislyak ile yaptığı görüşmelerin içeriği hakkında Trump'a bilgi vermemiş, Başkan Yardımcısı Mike Pence'yi ve diğer bazı yetkilileri de yanlış bilgilendirmişti.

Flynn, şubat ayında Trump'ın hışmına uğradı, Ulusal Güvenlik Danışmanlığı'ndan kovuldu.

Flynn, görevini kötüye kullanıp çıkar sağlamış, federal yasaları ihlal etmişti. Adalet Bakanlığı'nun yanı sıra Temsilciler Meclisi Denetim Komisyonu üyeleri, Flynn'ı, Türk Hükümeti'nden para alarak federal yasaları ihlal etmekle suçluyordu.

Eski FBI Başkanı Michael Mueller'ın yürüttüğü soruşturmada ayrıca Alptekin'in, Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu ve Enerji

Bakanu Albayrak'la Flynn'ı New York'ta gizlice buluşturduğuna ilişkin iddialar vardı. CIA eski Başkanı James Woolsey, Enerji Bakanı Berat Albayrak, Dışışleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ve Michael Flynn'ın, 19 Eylül'de New York'ta yaptığı toplantıda, Fethullah Gülen'in gizlice kaçırılmasının konuşulduğunu açıklayınca kıyamet koptu. ABD basını habere geniş yer verdi.

Reuters Haber Ajansı, Türk iş adamları Ekim Alptekin ve Sezgin Baran Korkmaz'ın, eski CIA Direktörü James Woolsey'e, Fethullah Gülen'i itibarsızlaştırmak için 10 milyon dolarlık anlaşma teklif ettiklerini yazdı.

Ajans, Woolsey'in, Trump'ın seçim kampanyasına katıldıktan 8 gün sonra 20 Eylül 2016'da New York'ta bir otele, Alptekin ve Korkmaz'la Türk heyetlerinin bir araya geldiğini bildirdi.

Woolsey, Wall Street Journal gazetesinden John Bussey'e verdiği mülakatta, bir bölümüne katıldığı toplantıda yapılan konuşmayı aktardı.

19 Eylül'de Manhattan'da Essex House Hotel'in bir odasında gerçekleşen toplantıda, 7-8 kişi olduğunu belirten CIA eski Başkanı Woolsey, Gülen'in yasal olmayan yollardan Türkiye'ye götürülmesinin tartışıldığını söyledi.

Woolsey, toplantıya sonradan katıldığı için konunun kimin tarafından ortaya atıldığını bilemeyeceğini, ancak, yargı süreci işletilmeden Gülen'in, yasal olmayan bir yolla çıkartılmasının konuşulmasının şaşırtıcı olduğunu anlattı.

Gülen'in kaçırılmasını bir plan dâhilinde değil, beyin fırtınası şeklinde tanımlayan eski CIA Başkanı, konuyu Başkan Yardımcısı Joe Biden ve birkaç kişiye de aktardığını bildirdi.

Eski CIA Başkanı James Woolsey, WSJ'ye verdiği mülakatta, Flynn'ın lobi şirketi Intel Group'ta danışman olarak yer

alacağını ancak, konuşulanları duyduktan sonra vazgeçtiğini de anlattı.

Toplantıyı, Ekim Alptekin'in organize ettiği söyleniyordu.

Amerikan Wall Street Journal (WSJ) gazetesine göre, Flynn ve aynı ismi taşıyan oğlu Michael Flynn'a bu iş için ödenebilecek ücret 15 milyon doları bulabilecekti. NBC Televizyonu da WSJ'deki iddiaları destekleyen bir haberi manşetine taşıdı, ek olarak, pazarlıklarda ABD'de İran'a yönelik yaptırımları deldiği suçlamasıyla tutuklanan "İran asıllı altın tüccarı Reza Zarrab'ın nasıl serbest bırakılabileceğinin" de konuşulduğu iddiasına yer verdi.⁷

WSJ, eylül ayındaki toplantının devamı olarak aralık ayı ortalarında New York'ta "21" adlı bir kulüpte, Flynn ve Türkiye Hükümeti'ni temsil eden bazı kişiler arasında "Fethullah Gülen" konusunun görüldüğü bir toplantıyla ilgili olarak FBI'nın, en az 4 kişinin ifadesini aldığını öne sürdü.

FBI'nın görüştüğü kişilerden biri, bu toplantıda, Gülen'in kaçırılıp özel bir uçakla Türkiye'de, şu anda PKK lideri Abdullah Öcalan'ın kalmakta olduğu İmralı Adası'ndaki özel cezaevine nakledilmesi teklifinin tartışıldığını söylüyordu.

Gazeteye göre, Robert Mueller, söz konusu soruşturmayı, ABD'de başkanlık seçimleri öncesi Donald Trump'ın kampanya danışmanları ile Rusya arasındaki ilişkiler hakkındaki incelemelerinin bir parçası olarak yürütüyordu.

Adalet Bakanlığı'na sunulan belgeler arasında Flynn'ın şirketinin Gülen'le ilgili yapacağı, ancak, uygulamaya konamayan video tasarımı da vardı.

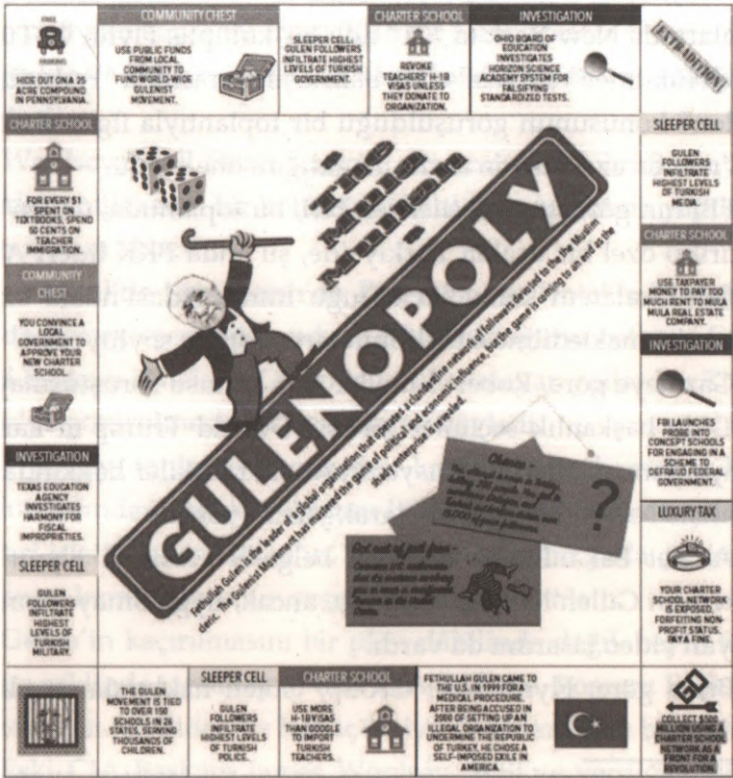
Buna göre, Flynn Intel Group, Gülen hakkında yapılan

⁷ <https://www.nbcnews.com/news/us-news/mueller-probing-possible-deal-between-turks-flynn-during-presidential-transition-n819616>

<https://www.newyorker.com/news/news-desk/what-mike-flynn-did-for-turkey>

araştırmaya dayanan, ABD’de gösterilmek üzere bir belgesel hazırlanması için bir prodüksiyon ekibi kurdu ve bu belgesel ile araştırmanın diğer bulgularının dağıtımını için “S.G.R. LLC” adlı bir halkla ilişkiler ve lobicilik firmasıyla anlaştı. “S.G.R. LLC”, “Gulenopoly” adını taşıyan ve masa oyunu Monopoly’ye benzeyen bir oyun hazırladı.

Bu oyun kartının üzerinde: “Gülen Hareketi, siyasi ve ekonomik nüfuz yaratma oyununda uzmanlaştı ancak, bu karanlık kurumun ortaya çıkarılmasıyla birlikte oyunun da sonu geliyor.” yazıldı. Ancak, bu hazırlanan görsel materyal taslak olarak kaldı ve kimseye dağıtılmadı.

<https://www.bbc.com/turkce/40102086>

Flynn'ın Türkiye ile ilişkileri konusunda dikkat çeken bir diğer gelişme de seçimlerden ve "Inovo BV" ile yapılan kontratın süresinin dolmasının ardından yaşandı. Washington Post gazetesi, geçiş döneminde Flynn'ın, eski Başkan Barack Obama'nun Ulusal Güvenlik Danışmanı Susan Rice'a, Suriye'de Kürt Demokratik Birlik Partisi'nin (PYD) silahlı kanadı Halk Savunma Birlikleri'ne (YPG) silah gönderilmesi planına onay vermemesini söylediğini yazdı.

Habere göre, Flynn, Rice'a: "Bu planı onaylamayın. Bununla ilgili kararı biz vereceğiz." dedi. Flynn, Türkiye'nin başından beri karşı çıktığı bu planı o dönemde durdurmayı başarmış olsa da Başkan Trump, daha sonra, YPG'ye silah verilmesini onayladı.

Müthiş iddialar âdeta birbirini kovalıyordu.

Washington'da yayımlanan Politico gazetesi, AKP lobisini, Türk-Amerikan İş Konseyi Başkanı Ekim Alptekin'in yönlendirdiğini yazıyordu. Gazete, bir Rus iş adamının Alptekin'le birlikte hareket ettiğini iddia ediyordu.

Dimitri David Zaikin adında, Ukrayna doğumlu, 49 yaşında, Londra'da yaşayan Rus, enerji ve madencilik alanında iş yapıyordu ve Sibiry Enerji Grubu'nun Başkanıydı.

Eski KGB ajanları tarafından yönetilen "Gazprom" gibi büyük şirketlerle anlaşma yapıyordu.

Gazeteye göre, Zaikin gibi Alptekin'in de Rusya ve Putin'le ilişkileri vardı. Alptekin, 2015 yılından bu yana Türkiye'nin ABD'de lobi faaliyetleri ile ilgili Zaikin ile koordineli olarak çalışıyordu.

İddiaya göre, AKP'ye yakınlığıyla bilinen Turkish Heritage Organizasyon'un (THO) kurulmasını bizzat Zaikin istemişti. Rus iş adamı, bunun için Washington'daki siyasi danışman John Moreira'yı görevlendirmişti.

Politico: "Moreira'ya, Türk olmayan Zaikin'in, bu örgütün kurulması ile niçin ilgilendiğini sorduğumuzda Zaikin'in Türk dostları ve iş arkadaşlarının bulunmasının bu noktada etkili olduğunu düşündüğünü belirtti." diyordu.

Zaikin ayrıca New Jersey'de, "Turkish Institute for Progress" adlı kuruluşu da kurdurmuş, başına Derya Taşkın getirilmişti.

Taşkın, Türklerin ve Müslüman nüfusun yoğun yaşadığı New Jersey eyaletindeki Paterson şehrinde Belediye Başkan Yardımcılığı görevi yapıyordu.

Bayan Taşkın, daha önce AKP'den aday adayı olmuştu.

Londra'da oturan, Kanada vatandaşı da olan enerji ve madenci Rus iş adamı Zaikin'in, ABD'de Türk lobisiyle ne işi olabilirdi anlaşılmıyordu.

ABD medyası, Başkan Trump'ın işine son verdiği Flynn'ın yaptığı usulsüzlüğü didik didik ederken, bir "FETÖ" makalesi için Flynn'a ödenen 530 bin dolarlık lobi faaliyeti söz konusuydu ama AKP Hükümeti'nden çıt çıkmıyordu.

Erdoğan New York'ta "Rothschild" ailesiyle

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Başkan Obama'nın son konuşmasını dinleyeceği 71'inci BM toplantılarına katılmak için (2016) Eylül ayı ikinci yarısında New York'a geldi.

Erdoğan'ın kaldığı Peninsula Otel'in bulunduğu sokak, resmî ve yetkili araçlar dışında trafiğe kapatıldı, otelin kapısına bir x-ray cihaz yerleştirildi, giren herkes didik didik aranıyordu. Erdoğan, Türkiye'de kullandığı makam aracını da New York'a getirdi.

Erdoğan, Obama'yla bir daha görüşmeyeceği için memnundu. New York'ta yüzünü son kez göreceği Obama'nın vereceği yemeğe katılarak "Kırmızı Oda" anılarının yer aldığı defteri kapatmış oluyordu.

Washington'la siyasi ilişkiler "S.O.S" verirken ekonomideki gidişat iyi değildi. AKP, iyi bir beceriyle Türk kamuoyundan sakladığı duruma New York'ta çare arıyordu. Gerekçesi hazırды: "15 Temmuz darbe girişimi." Ekonomideki çürümeye, Gülen Cemaati'yle dayanışma sırasında başlamıştı. Kredi reytingi düşüktü. Moody's, reyting kredisini düşürmüştü.

23 Eylül'de, Erdoğan'ın kaldığı Peninsula Otel'de önemli bir toplantı ayarlandı. Erdoğan, Musevi asıllı Henry Kissinger ve Yahudi tarihinin meşhur "Rothschild" ailesinin temsilcisi James ve "elit" Yahudi sermaye temsilcileriyle bir araya geldi.

Toplantıyı düzenlemesi için, Bloomberg'in başındaki Michael Bloomberg'in kapısı çalınmıştı.

Erdoğan'ın ekibinde Bakanlar Ömer Çelik, Nihat Zeybekçi, Berat Albayrak'la, AKP'den Yasin Aktay ve Mustafa Elitaş'la, Büyükelçi Serdar Kılıç ve Saray Sözcüsü İbrahim Kalın vardı. Masanın bir köşesinde de Yiğit Bulut oturuyordu.

Erdoğan, önce Bloomberg'le baş başa görüştü, daha sonra toplantıya geçildi. Erdoğan'a göre, "Türkiye, yatırım değerinden bir şey kaybetmemişti."

"Michael Bloomberg, Citibank Avrupa ve Ortadoğu, Ja-

mes C. Cowles, Caxton Associates Jeff Enslin, Lazard Bank, Ken Jacob Blackstone, Hamilton E. Jones, Warburg Banking Pincus, Chip Kaye, Henry Kissinger, as head of Kissinger & Associates, Spanish Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA), Jose Manuel Gonzalez-Paramo Sassen, Ross Castle WL Ross and co. Want the Secretary-General of the investment Fund, Carol Boykin ve James Rothschild", toplantı sonunda anlatılanlardan tatmin olmuş görünmüyordu.

Erdoğan, New York'tan önce Washington'a yaptığı ziyarette, "B'nai B'rith Peter Perlman, Anti-Defamation League (ADL), Marvin Nathan, Jonathan Greenblatt, (CoP) Richard Stone, Malcolm Hoenlein, (WJC) Robert Singer, American-Israeli public Affairs Committee (AIPAC), Robert Cohen, Arthur Abramson, the Director of the Jewish Community Relations Council of Greater Washington (JCRC) Ronald's Sake ve the political scientist and enerji uzmanı Brenda Shaffer, Georgetown University", önemli bir toplantı yapmıştı.

Toplantıların perde arkasında AKP'yle İsrail arasında gizli temaslar olduğu yolunda iddialar vardı.

İsrail Başbakanı Netanyahu'nun sırdaşı olarak bilinen Enerji Bakanı Yuval Steinitz'in, Enerji Bakanı Berat Albayrak'la, İsrail doğal gazının Türkiye üzerinden Avrupa'ya aktarılması konusunda anlaştıkları öne sürülüyordu.

Başkan Obama ve yardımcısı Biden, uzun süredir Erdoğan'la Netanyahu arasındaki gerginliğin giderilmesi için tarafları teşvik ediyordu.

Trump'ın Savarona'yı kirleten kankası

Kasım seçimlerine az bir süre kalmış, Trump'ın özel ve iş hayatıyla ilgili haberler, ABD medyasında geniş yer alıyordu.

Trump'ın kankalarından biri de Kazak asıllı, sonradan

Türk vatandaşı da olan, Bayrock şirketinin sahibi, iş adamı Tevfik Arif idi.

Dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan tarafından açılışı yapılan İstanbul Trump Tower'ın fikir babası olan Arif, 2010 yılında, Atatürk'ün tarihî yatı Savarona'da fuhuş yaptırdığı iddiasıyla tutuklanmıştı.

Washington Post gazetesi ve New York Times gazetesi, Arif-Trump ve Rus iş adamı Felix Sater'i bir arada gösteren fotoğraflı geniş bir haber yayımladı.

Gazete, ortakların mafya ilişkilerinin sorgulandığını yazıyordu.

Arif'in, otel inşası konusunda işbirliği yaptığı bir diğer isim de Rixos Otellerinin sahibi Fettah Tamince'ydi.

Tamince, Fethullah Gülen'i idol olarak görüyordu.

"Annem, babam hacıdır, her ikisi de Fethullah Hoca'ya, Said-i Nursi'ye sempati duyar. Hoca Efendi, bize inanılmaz boyutta insan sevgisi aşıladı, ortaya koyduğu misyonu sonuna kadar destekliyorum."

Tamince, aynı zamanda Tayyip Erdoğan hayranı olduğunu söylüyordu. "Tayyip Erdoğan'ın adamı mıyım? Evet, adamıyım, çünkü çok doğru işler yapıyor." (Hürriyet, 26 Mayıs 2004)

Bu arada Tevfik Arif, Türkiye'de ilk uranyumu çıkaracak yetkiye sahip bir kişiydi. Yozgat Temrezli'de bu yıl sonu açılacak uranyum madeninin saha hakkına sahip olan madencilik şirketinden birinin (Doyen Group) hissesinin sahibiydi.

TÜRKEN Vakfı

Bilal Erdoğan'ın Yönetim Kurulu üyesi olduğu TÜRGEV Vakfı ile Ensar Vakfı, 2014 yılında New York'ta ortaklaşa, TÜRKEN Vakfı'nı (Turken Foundation) kuruyordu.

TÜRKEN Vakfı'nın Yönetim Kurulu'nda Halil Mutlu ile Esra Albayrak, Ömer Faruk Albayrak gibi Erdoğan'a yakın isimlerle öteki ilginç isimler dikkat çekiyordu. Bilal Erdoğan'ın okuduğu Kartal İmam Hatip'ten Haluk Gani, Ahmet Bayraktutar, Rize doğumlu Behram Turan ve Memiş Yetim. Ensar Vakfı Yönetim Kurulu üyesi İbrahim Bacacı, aynı zamanda TÜRKEN'de de üyeydi.

Vakıf, "300 East 41st Street, New York, NY" adresinde bulunan binayı; okul, yurt, kütüphane ve mescit bulunan bir "külliye" yapmak için satın aldı. Satın alma fikri Erdoğan'ın Malezya seyahati sırasında kararlaştırılıyordu.

Bilal Erdoğan, Malezya'nın ilk 5 milyarderleri arasında bulunan Syed Mokhtar Albukhary'nın, 200 milyon dolara Alor Setar kentinde kurduğu Albukhary Uluslararası Üniversitesi'ndeki tören ve tur sırasında Manhattan'da (New York), vakıf için bir merkez yapılması planlanıyordu.

ABD Vergi Dairesi "IRS" resmî kayıtlarında, vergiden muaf eğitim kuruluşu 501 (C) statüsünde kurulan TÜRKEN Vakfı'na, 2015 yılında 24 milyon dolardan fazla bağış yapıldığı bilgisi vardı. (24 milyon 460 bin 759 dolar.)

Bilal Erdoğan'a göre, TÜRKEN, ABD'de bağış toplama yetkisine sahipti.

Milyonlarca dolar bağışı kimlerin yaptığı bilinmiyordu.

TÜRKEN'in bildirimde bulunduğu IRS'nin "990 No.lu" vergi formunda bağışın kaynağı belirtilmiyordu.

2015 yılı Mayıs ayında, Erdoğan'ın himayesinde İstanbul Fatih'te bir otelde düzenlenen yemekte, TÜRKEN için yaklaşık 80 iş adamının, 80 milyon dolardan fazla bağış yaptığı yazıldı.

Form **990**

Return of Organization Exempt From Income Tax

OMB No 1545-0047

2015

Open to Public Inspection

Department of the Treasury
Internal Revenue Service

Under section 501(c), 527, or 4947(a)(1) of the Internal Revenue Code, except private foundations

Do not enter social security number on this form. It may be made available to the IRS in certain circumstances. For information about Form 990 and its instructions, see www.irs.gov.

A For the 2015 calendar year, or tax year beginning 07-01-2015, and ending 06-30-2016

B Check if applicable:
☐ Address change
☐ Name change
☐ Initial return
☐ Final return/terminated
☐ Amended return
☐ Application pending

C Name of organization
TURKEN FOUNDATION INC

Doing business as

Number and street (or P.O. box if mail is not delivered to street address); Room/suite
1441 Broadway 3rd Floor
City or town, state or province, country, and ZIP or foreign postal code
New York, NY 10018

D Employer identification number
47-1421022

E Telephone number
(718) 791-5002

G Gross receipts \$ 1,670,670

F Name and address of principal officer

H(a) Is this a return for subordinates? ☐ Yes ☒ No

H(b) Are all subordinates included? ☐ Yes ☒ No
If "No," attach a list (see instructions)

H(c) Group exemption number

I Tax-exempt status: ☒ 501(c)(3) ☐ 501(c)(6) (check one) ☐ 4947(a)(1) or ☐ 527

J Website: TURKENFOUNDATION.ORG

K Form of organization: ☒ Corporation ☐ Trust ☐ Association ☐ Other

L Year of formation 2014

M State of legal domicile DE

Part I Summary

1 Briefly describe the organization's mission or most significant activities: PROVIDE STUDENT HOUSING, EDUCATIONAL GRANTS AND SCHOLARSHIPS AND PROMOTE CULTURAL AWARENESS THROUGH EDUCATION	
2 Check this box ☐ if the organization discontinued its operations or disposed of more than 25% of its net assets	
3 Number of voting members of the governing body (Part VII, line 1a)	13
4 Number of independent voting members of the governing body (Part VII, line 1b)	4
5 Total number of individuals employed in calendar year 2015 (Part V, line 2a)	4
6 Total number of volunteers (estimate if necessary)	22
7a Total unrelated business revenue (Part VIII, column (C), line 12)	0
7b Net unrelated business income (Part IX, line 26)	0
8 Contributions and grants (Part VIII, line 1h)	24,023,767
9 Program service revenue (Part VIII, line 2g)	71,072
10 Investment income (Part VIII, column (A), lines 3, 4, and 7d)	0
11 Other revenue (Part VIII, column (A), lines 5, 6d, 6e, 9c, 10c, and 11e)	365,120
12 Total revenue—add lines 8 through 11 (must equal Part VIII, column (A), line 12)	24,460,759
13 Grants—similar amounts paid (Part IX, column (A), lines 1-3)	340,000
14 Benefits paid to or for members (Part IX, column (A), line 4)	0
15 Salaries, other compensation, and employee benefits (Part IX, column (A), lines 5-10)	69,375
16a Professional fundraising fees (Part IX, column (A), line 11e)	0
17 Total fundraising expenses (Part IX, column (D), line 25) 12,547	
18 Other expenses (Part IX, column (A), lines 11a-11d, 11f-24e)	870,062
19 Total expenses—add lines 13-17 (must equal Part IX, column (A), line 25)	1,287,446
20 Revenue less expenses—subtract line 19 from line 12	23,173,313
21 Total assets (Part X, line 16)	23,256,320
22 Total liabilities (Part X, line 26)	83,007
23 Net assets or fund balances—subtract line 21 from line 20	23,173,313

Part II Signature Block

Under penalties of perjury, I declare that I have examined this return, including accompanying schedules and statements, and to the best of my knowledge and belief, it is true, correct, and complete. Declaration of preparer (other than officer) is based on all information of which preparer has any knowledge.

Sign Here	Signature of officer	2017-02-14
	Date	
Paid Preparer Use Only	Print/Type preparer's name Stephen A Ross CPA	Preparer's signature Stephen A Ross CPA
	Date	PTIN P00678260
Form's name: CDORISYS THE FOUNDATION LLC		Phone no: (516) 921-0000
Form's address: 625 Broadway Rd Suite 104		
City, state, and ZIP: Brooklyn, NY 11207		

May the IRS discuss this return with the preparer shown above? (see instructions) ☒ Yes ☐ No

For Paperwork Reduction Project, see the separate instructions.

Col No 112027

Form 990 (2015)

Belgeye göre; TÜRKEN, ABD’de mal varlığı için 120 bin 731 dolar emlak vergisi ödüyor. Vergi formunda, TÜRKEN’in, New York’taki “Albanian İslamic Cultural Center” a 312 bin dolar bağışta bulunduğu da yazıyor. Vakıf, binanın projesi için “Perkins+Will” mimarlık şirketiyle milyonlarca dolara anlaştı.

Vakfın, öğrencilere kalacak yer, eğitim, burs ve bağış sağlamak, kültürel bilinçlenmeyi teşvik etmek, Amerikalılara İslam’ı tanıtmak gibi amaçları olduğu anlatılıyordu.

Ensar Vakfı ve TÜRGEV olarak Amerika’ya gidecek öğrencilerin uygun fiyatlara kalabileceği yerler de hazırlandı. Vakıf, New York, Washington, DC, Boston, Şikago’da apartman daireleri kiralayıp, “öğrenci evleri” adı altında binlerce dolara kiraya vermeye başladı.

TÜRKEN Vakfı, anlaştığı binalarda tek kişilik odaları 1.300\$ (bin üç yüz), çift kişilik odaları da 800\$ (sekiz yüz) dolardan öğrencilere kiralıyordu.

İki ve üçer katlı müstakil binaların reklamı yapılırken, “erkek ve kadın konukevi” diye adlandırılan odalara müşteri aranıyordu.

TÜRKEN Vakfı, Erdoğan’ın BM toplantılarına katıldığı (20 Eylül 2017) sırada New York Mandarin Oriental Otel’de iş adamlarının hazır bulunduğu toplantıda bağış topluyordu.

Bilal Erdoğan’a göre, TÜRKEN binası, kendileri için bir moral ve prestij olacaktı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, TÜRGEV’in ilk adımını, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminde, 1996’da attı. TÜRGEV, 2012’ye kadar, İstanbul Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı (İSEGEV) adıyla faaliyet gösterdi. 2012 Ağustos’unda adı TÜRGEV’e dönüştü, faaliyet alanı Türkiye geneline yayıldı.

TÜRGEV, bu dönemde art arda açtığı öğrenci yurtlarıyla dikkati çekti. 2015'te İbn Haldun Üniversitesi'ni kurma izni çıktı. Üniversite, ilk eğitim yılını 2017-2018 döneminde başlamaya hazırlanırken, Malezya'daki üniversitenin işletmesini de üstlendi.

TÜRKEN Vakfı, Amerikan Huffingtonpost haber sitesinin de hedefindeydi. Bağışın kaynağının sorulduğu sorularla dolu uzun bir yazı yayınladı. ⁸

TÜRKEN Vakfı'nın satın aldığı bina, emlak sitelerinin de dikkatini çekiyordu. ⁹

Borajet

2016 yılı sonunda Türkiye'de önemli bir ticari anlaşma gerçekleşiyordu.

Amerika'nın Boston kentinde bulunan Massachusetts Institute of Technology (MIT) adlı dünyanın en itibarlı üniversiteleri arasında yer alan üniversitede ders veren Profesör Yal-

⁸ https://www.huffingtonpost.com/david-l-phillips/turken-foundation-a-wolf_b_12688412.html

⁹ <https://www.dnainfo.com/new-york/20160906/murray-hill/group-with-ties-turkish-president-plans-demolish-41st-st-buildings/>

çın Ayaşlı, sahibi olduğu “Borajet Havayolları”nu, SBK Holding sahibi Sezgin Baran Korkmaz’a sattı. SBK, 260 milyon dolara Borajet’in yüzde yüz hissesini aldı.

Borajet’in el değiştirmesi “sürpriz” olarak niteleniyor, satışla ilgili iddialar birbirini kovalıyordu.

Hürriyet gazetesi, Borajet’in satın alınması fikrinin Tayyip Erdoğan’ın eylül ayında katıldığı BM Genel Kurulu toplantıları sürecinde gündeme geldiğini yazdı.

Gazete, Erdoğan’ın, önde gelen büyük bir şirketin yöneticileriyle buluştuğunu, satın alınması işleminin de toplantının sonuçlarından biri olduğunu bildiriyordu.

Buna göre, Erdoğan’ın görüştüğü, merkezi Salt Lake City Utah’ta olan şirketin (Washakie Renewable Energy-WRE LLC) Başkanı Jacob Ortell Kingston, “SBK Holdings USA ve Noil Holdings”le 2013’ten bu yana birlikte çalışıyordu.

SBK Holding’in Kaliforniya’daki “SBK Holdings USA” şirketinin başında Ermeni asıllı Lev Aslan Dermen (Levon Termendzhyan) vardı.

Holdingin ABD operasyonlarını yürüten Rus asıllı petrol tüccarı Levon Termendzhyan’ın suç dosyası kabarıktı. Termendzhyan, 2003 yılında “darp ve saldırıdan” hüküm giymişti ve hakkında California Yüksek Mahkemesi’nde sürmekte olan “kara para aklama, vergi kaçırma ve petrol kaçakçılığı” suçlamalarını konu alan bir dava da vardı.¹⁰

Utah’ta ırkçı Mormon Tarikatı’nın üyesi de olan Washakie Renewable Energy ve Noil Enerji şirketlerinin sahibi Kingston biraderlerin, 15 Temmuz darbe girişiminden kısa süre önce Türkiye’ye geldiği, grubun Türkiye’de milyonlarca dolar gayrimenkul işine girdiği bildiriliyordu. WRE, Çağlar Şen-

10 <https://unicourt.com/case/ca-la23-in-the-matter-of-levon-termendzhyan-72437>

dil'in Genel M¼d¼rl¼g¼n¼ yaptığı Mega Varlık Yönetim A.Ş. diye bir şirketi vardı.

Dünya gazetesi, 10 Eylül 2016'da "Kalkışmayı gördü, yatırımı hızlandırdı" başlığıyla şü haberi veriyordu:

"15 Temmuz gecesi Türkiye'de tanklar Boğaz Köprüsü'ne çıktığında hemen köprünün ayağının dibinde Beylerbeyi'nde ABD'li bir şirket, Türkiye'ye yeni bir yatırım kararı vermek için görüşüyordu. Darbenin ardından ülkesine dönemeyen ve iki gün İstanbul'da konaklayan Amerikalı şirketin uluslararası yatırımlarının başında bulunan bu kişi, darbe gecesi yaşananlar ve ardından gelen halk hareketini görünce, 950 milyon dolarlık yatırımı hem SBK Holding aracılığı ile getirdi hem de bu yatırımın karar alma süreçlerini en hızlı şekilde sonuçlandırdı. İlk dilimi bu yıl sonuna kadar sağlık, turizm ve finans sektöründeki gelecek vadeden ama büyümek için sermaye katkısına ihtiyaç duyan şirketlere yatıracak olan ABD'li Washakie Renewable Energy Group. Noil Energy Group, ikinci 500 milyon doları ise bir daha senenin sonuna kadar getirmiş olacak."

SBK Holding Başkanı Sezgin Baran Korkmaz, ABD'li şirketin yatırımdan sorumlu tepe isminin, Türkiye'de 15 Temmuz sürecinde yaşanan her şeyi gözüyle gördüğünü ve ABD'den kendisini arayan herkese "no problem-sorun yok" diyen temsilcinin, Türkiye yatırımını Slovakya, Hırvatistan ve Kuzey İtalya'nın önüne çektiğini savunuyordu.

Yaşı henüz 40 olmamıştı ama aldığı en genç şirket 50 yaşında olan Sezgin Baran Korkmaz, tüm yatırımların 17/25 Aralık sürecinden sonra yapıldığını söylüyordu. 2010-2013 döneminde başta BDDK olmak üzere Ankara bürokrasisinde olmaması gereken pek çok harekete maruz kaldıklarını anlatıyordu.

SBK Holding, Türkiye Petrolleri (TP) Petrol Dağıtım A.Ş.'nin ihalesine ABD'li Noil Enerji adına katılmış, ancak, ihalede en yüksek teklifi Zülfikarlar Holding A.Ş. vermişti. (Gazeteport)

İddiaya göre, SBK Holding, Borajet'i ABD'li şirketler için almıştı. Holdingin, ABD merkezli Washakie Renewable Energy, Noil Energy Group için bunu yapmasındaki en temel neden, üçüncü havalimanı projesiydi.

İddiaya göre, ABD'liler, bu satın alma ile havacılık alanında önemli bir pozisyon elde etmek istiyordu. On iki yolcu uçağı ve bir de iş jeti bulunan Borajet'te 500 kişi çalışıyordu.

Borajet'in resmî sitesinden SBK Holding'in, Borajet Havayolları'nın kurucusu ve tek sahibi olan Dr. Yalçın Ayaslı'ya ait tüm şirket hisselerini satın alarak, Borajet Havayolları ve bütün iştiraklerinin sahibi olduğu açıklandı, Korkmaz'ın, 30 Aralık 2016 gününden itibaren Yönetim Kurulu Başkanı olarak Borajet ailesine katıldığı bildiriliyordu.

Kars doğumlu olan SBK Holding'in sahibi Sezgin Baran Korkmaz, Kars'ta okul ve yurt yaptırmasıyla biliniyordu. Ayrıca, Biofarma İlaç ve Münir Şahin İlaç, İnebolu Limanı, Hopa Termik Santrali ve varlıkları ile Mardin Mazıdağı'nda bin dönüm arazi, İstanbul Ortaköy ve Eyüp'te 7 dönüm arsa ihalesine girmiş ama ihaleyi Mehmet Cengiz'e kaptırmasıyla da tanınıyordu.¹¹

Yalçın Ayaslı ise, tüm servetini ABD'de yapmıştı. **Ankara doğumlu Ayaslı, ODTÜ Elektrik Mühendisliği'nden mezun olduktan sonra** Boston'da Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde master ve doktora eğitimi yapmıştı. 1985 yılında "Hittite Microwave Corp" isimli şirketini kurdu, ABD borsa-

11 <http://gazeteport.com/2016/bora-jetin-tuhaf-hikayesi-90598/>

sına girdi, şirket, 2014 yılında Analog Devices Inc. isimli şirket tarafından 2,45 milyar dolara satın alındı.

Boston, Washington, DC ve İstanbul’da ofisleri bulunan vergiden muaf statülü Türk Kültür Vakfı (Turkish Cultural Foundation) ve Amerika-Türk Koalisyonu’nu (Turkish Coalition of America- TCA) kurdu. Türkiye’ye ilgi duyan ABD’li savunma ve enerji şirketlerini alan TCA’nın başına, 1980’den 1984’e kadar İstanbul’da ABD Ticaret Ataşeliği yapan Lincoln McCurdy’i getirdi. Bünyesine lobici Lydia Borland’ı katan ATC Kongre üyeleri için Türkiye’ye seyahatler düzenledi.

Borajet’in satışından bir süre sonra taraflar arasında büyük bir kriz olduğu ortaya çıktı. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, satıştan bir buçuk yıl sonra başlattığı soruşturma neticesinde Yalçın Ayaslı hakkında yakalama kararı çıkarıldığı ve mal varlığı için de tedbir kararı konduğunu duyurdu. İddiaya göre, 2016 yılında Borajet’in SBK Holding’e satışında usulsüzlük yapmıştı. Hürriyet gazetesinin haberi şöyleydi:

“Geçen yılın sonunda el değiştiren Borajet’in satışı ile ilgili taraflar arasında kriz yaşandığı anlaşıldı. Şirketi alan taraf, bilançoda oynama yapıldığı gerekçesi ile dolandırıldıkları iddiasında. Şirketin mali işler başkanı da savcılık ifadesinde, ‘yönetim kararı ile bilançoda makyaj yaptık’ dedi.

Şirketin eski sahibi Yalçın Ayaslı ve yöneticileri hakkında savcılığa başvuruldu. Sulh Ceza Hâkimliği, Ayaslı hakkında yakalama kararı çıkardı.

Savcılık başvurusunda, Ayaslı’nın mal varlığı için de tedbir istendi.

Ayaslı ise, hakkındaki suçlamaları kabul etmedi. Ayaslı, ‘43 yıldır ABD’deyim, ifademin nasıl alınacağı belli’ dedi.”¹²

12 <http://www.hurriyet.com.tr/unlu-is-adami-hakkinda-yakalama-karari-40551215>

Ortada garip bir durum vardı. Bir buçuk yıl önce yapılan bir satış işleminde usulsüzlük yapıldığı nasıl olmuştu da bu kadar zaman sonra anlaşılmıştı? Satışla ilgili iddialar birbirini kovalıyordu.¹³

Bu arada, ABD’de özel yetkili savcı, eski FBI Başkanı Mueller’in yürüttüğü Rusya soruşturmasının önemli bir ayağı Türkiye bağlantılı ve en az Zarrab davası kadar Türkiye’nin başını ağrıtabilecek gibi görünüyordu.

Mueller’in, Türkiye’de Yalçın Ayaslı hakkında yakalama kararı çıkarılmasından birkaç gün önce, emekli General Mike Flynn’in karıştığı faaliyetlerle ilgili olarak Korkmaz’ın ifadesine başvurmak istediği bildiriliyordu.

Baran Sezgin Korkmaz ile Ekim Alptekin’in birlikte hareket ettikleri sır değildi.

Korkmaz’ın, Gülen’in kaçırılması ile ilgili General Mike Flynn ile yapılan görüşme haftasında da Ekim Alptekin ile birlikte New York Harbard Club’ta bir toplantıya katıldığı basına yansımıştı.

Flynn’in, AKP Hükümeti’yle olan bağlantısı biliniyordu.

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Ümit Yalçın, Flynn’la ilgili tartışmaların yoğunlaştığı bir sırada Washington’a gitti.

Müsteşar Yalçın için Michael Flynn’la Beyaz Saray’da bir görüşme ayarlandı. Flynn’la FETÖ dosyası, Suriye ve Erdoğan’ın Washington’a daveti konularını konuşacaktı.

Ancak bu sırada Başkan Trump, yoğun baskıya dayanamadı, Flynn’in istifasını istedi.

Böylece Dışişleri Bakanı Müsteşarı Yalçın, Flynn’in yüzünü göremeden Washington’dan dönmek zorunda kaldı.

13 <http://www.airnewstimes.com/borajet-satisina-feto-sorusturmasi-39110-haberi.html>

AKP Hükümeti, Flynn’la kaldığı yerden Trump yönetimiyle devam etmenin yollarını arıyordu.

Kingston biraderler

Bu arada Türk basınına yansımayan, Türkiye’ye yüz milyonlarca dolarlık “ABD yatırımı” diye sunulan SBK Holding’in ortakları (Washakie Renewable Energy Group ve Noil Energy Group) için ABD’de açılan dava, Utah ve Kaliforniya eyaletlerinde devam ediyordu.

Şirketlerin sahibi Jacop ve Isaiah Kingston adlı kardeşler, “kara para aklamak ve ABD vergi dairesini 511 milyon dolar dolandırmakla” suçlanıyordu. Suçlananlar arasında Kingston kardeşlerin ortağı SBK Holding’in Kaliforniya’daki SBK Holdings USA şirketinin CEO’su Ermeni asıllı Lev Aslan Dermen de (Levon Termendzhyan) vardı.

Sanıkların Türkiye’de yaptığı yatırım, savcılıkça iddianameye alınmıştı.

Buna göre, sanıkların Türkiye’de toplam 950 milyon dolar yatırımları, ayrıca Dermen’e ait 300 milyon euro, Jacops kardeşlere ait ise 130 milyon euro banka hesabı bulunduğu öne sürülüyordu. Çok eşli evliliği savunan “Mormon” Tarikatı üyesi Kingston biraderler için 85, Dermen içinse 20 yıl hapis isteniyordu.

İddianamede, Jacop Kingston’un Türkiye’de dev bir malikâne satın aldığı, ayrıca değeri 650 milyon doları bulan bir oteli satın almak için girişimlerde bulunduğu ilişkin iddialar da vardı. Mahkeme, Kingston kardeşleri ve ortağı Levon Termendzhyan’ı suçlu buldu.

Kingston kardeşler, özel bir uçakla Türkiye’ye kaçmak üzere Los Angeles Havalimanı’na giderken yakalandı, FBI,

Los Angeles'ta Termendzhyan'ı tutukladı.

Öte yandan, Türkiye'de Borajet düğümü bir türlü çözülmemiyordu.

Bu kez Borajet'in eski sahibi Yalçın Ayaslı harekete geçiyor, avukatları aracılığıyla Borajet'i satın alması ile gündeme gelen Mega Varlık ve SBK Holding hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusu dilekçesi sunuyordu.

Dilekçede, Sezgin Baran Korkmaz, Ekim Alptekin, Jacob Ortell Kingston, Levon Termendzhyan, Fatih Akol'un da bulunduğu isimler hakkında "suç işlemek amacıyla örgüt kurmak, nitelikli dolandırıcılık, yalan tanıklık, adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs ve tehdit" iddiasıyla suç duyurusunda bulunuluyordu.

Dilekçede, SBK Holding'in, Mega Varlık ile birlikte hareket ederek, zor duruma düşen şirketleri satın alarak kurtarma bahanesiyle ele geçirdiği ve yasa dışı işlemler yaparak menfaat sağladığı belirtiliyordu.¹⁴

14 <http://www.finansturk.com/haber/borsa/mega-varlik-sbk-holding-bora-jet-ve-kervansaray-da-dugum-cozulemiyor/398.html>

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Trump başkan olursa

Cumhuriyetçi Parti adayı Donald Trump, ilkel bir seçim kampanyasıyla başkan seçilmişti.

Din, iman, mezhep, ne varsa istismar edip kullanmıştı.

Eğitimi yetersizdi. Düşse kalka bir yüksekokulda işletme okumuştı.

Kampanya sırasında ahlak polisi gibi hareket etmiş, muhalif basına saldırıp, hoşlanmadığı gazetecinin taklidini yapıyordu.

Eleştiriye karşı hazımsızdı. Korumalarını, eleştirenlerin üzerine saldırtıp, salondan attırdı.

Babadan kalma servetle para ve gösterişe meraklı Trump'a "Hitler" benzetmesi yapılmıştı.

ABD siyasetinde korku hâkimdi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Binali Yıldırım'ın, Trump'dan beklentileri vardı.

Fethullah Gülen'in iadesi konusunda iyimser bir havaları vardı. Hedeflerinde Zarrab'ın iadesi de vardı. Zarrab konuşursa AKP büyük zarar görebilirdi!

Trump'ın Başkanlığı olaylı başlamış, atadığı bürokrat ve bakanları bir bir dökülüyordu.

Kabine kurmakta zorlanıyordu.

Türkiye adı daha ilk günden Trump soruşturmalarına girmişti. Soruşturma, AKP'li iş adamları Alptekin ve Kork-

maz'ın FBI tarafından sorgulanmasına kadar varmıştı.

Erdoğan, referandumdan önce Washington'a gelmek istiyordu.

Beyaz Saray nezdinde yapılan kulisler netice vermiyor, çiçeği burnundaki Trump da niyetli görünmüyordu.

Erdoğan, "FETÖ, Suriye, YPG, Reza Zarrab" konularını konuşacaktı ama randevu isteği Beyaz Saray bekleme odasındaydı.

Trump, yüz yüze görüşmelerine İngiltere Başbakanı Theresa May ile başlamış, sırada İsrail Başbakanı Netanyahu vardı.

Erdoğan'ın ziyareti referandum sonrasına bırakıldı.

Trump, referandumdan sonra Erdoğan'ı aradı, tebrik etti.

Tebrik telefonundan sonra Trump'a, ummadığı tepkiler oldu.

Tebrik telefonu bir anda Washington'ın en önemli siyasi konularından biri hâline geldi.

Amerikan medyası, Kongre üyeleri, diplomatlar, eski askerler, Trump'a ateş püskürüyordu.

16 Nisan Pazar günü, Türkiye'de referandum sonuçları açıklanmaya başlanınca, ABD basını ve televizyonları "şaibeli" bir seçim olduğu yolunda haberler vermeye başladı.

ABD Dışişleri Bakanlığı, aynı gün, basın mensuplarına mail ile kısa bir bilgi notu gönderdi.

Açıklama için AGİT gözlem grubunun raporunu bekleyeceklerini duyurdu.

17 Nisan Pazartesi günü Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner (TSİ) 17.00'de, yazılı bir açıklama yaptı.

Açıklamada, kutlama ya da tebrik kelimeleri olmadığı gibi ciddi uyarılar vardı.

Sözcü Toner, "Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı'nın

(AGİT) oylamayla ilgili ilk değerlendirme raporunda belirtilen endişeleri not ettiklerini ve asıl açıklama için birkaç hafta sürecek nihai raporun bekleneceğini bildirdi.

Pazartesi günü Beyaz Saray Sözcüsü Sean Spicer'ın (TSİ) 21.15'te düzenlediği günlük basın brifinginde, arka arkaya Türkiye soruları geldi:

Soru: "ABD Başkanı uluslararası gözlemcilerin, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a sınırsız yetkiler veren referandumda usulsüzlük yapıldığına ilişkin raporlarla ilgili hiçbir kaygısı var mı?"

Soru: "Başkan Trump, Erdoğan'ın ne yapmasını ister? Rapor için inceleme yapılırken beklemesini ister mi?"

Soru: "Trump, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, tüm güçleri ele geçirmiş olmasına ilişkin ne düşünüyor?"

Beyaz Saray Sözcüsü, sorulara özetle; ABD yönetiminin, uluslararası gözlemcilerin (AGİT) raporunu bekleyeceğini söylemekle yetindi.

Pazartesi saatler (TSİ) 22.00'den sonra ajanslar, Başkan Trump'ın, telefonla Erdoğan'ı aradığı yolunda Ankara'dan Cumhurbaşkanlığı'ndan yapılan açıklamayı geçti.

Beyaz Saray, 18 Nisan Salı gününe kadar, Ankara'dan yapılan açıklamaya sessiz kaldı.

Beyaz Saray, telefon görüşmesine ilişkin kısa açıklamayı, salı günü resmî web sayfasına koydu.

Beyaz Saray ve Dışişleri Bakanlığı, resmî açıklamanın AGİT raporundan sonra yapılacağına ilişkin ortaklaşa hazırladığı yönetimin resmî görüşünü yansıtan açıklamalardan sonra ne oldu da Trump, Erdoğan'ı telefonla aradı?

Beyaz Saray basın brifinginden birkaç saat sonra Trump'ın fikrini ne değiştirdi ya da kim?

Cevap bilinmiyordu. Ancak, nedeni ne olursa olsun

Trump, başkanlık seçimlerinden beri en sert eleştirilere hedef oldu.

MSNBC Televizyonu, Trump'a ağır eleştiride bulunurken, sunucu Rachel Maddow, "dünyanın en yeni diktatörünü nasıl tebrik edersin?" diye ağır bir dil kullandı.

CNN Televizyonu'nun ünlü ismi Anderson Cooper'ın programına çıkan eski Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Tony Blinken, ilginç bir iddiada bulundu. "Erdoğan'a, Rakka operasyonunda sen istemesen de Kürtlerle işbirliği yapacağız, diyebilmek için gönlünü okşamıştır." dedi.

Emekli Orgeneral John Allen ve ABD'nin eski Nato Daimî Temsilcisi Ivo Daalder, Erdoğan'ı aradığı için Trump'ı eleştirdi.

Önemli bir eleştiri de Temsilciler Meclisi üyesinden geldi.

Temsilciler Meclisi Dışişleri Komisyonu Başkanı Cumhuriyetçi Partili Ed Royce: "Türkiye'nin sinsice ilerleyen diktatörlüğü devam ediyor."

19 Nisan Salı günü, Beyaz Saray Sözcü Yardımcısı Sarah Sanders, Wisconsin eyaletine giden Trump'ın "Air Force One" başkanlık uçağında, gazetecilerin soru yağmırına tutuldu.

"Trump, Türkiye'nin demokrasisinin geleceğiyle ilgili kaygılı mı?"

"Trump, yetkilerini çok tartışmalı bir seçimle genişleten Erdoğan'a destek veriyor mu?"

"Trump, Türkiye'deki referandum sonucunu destekliyor mu?"

Sözcü, telefonun amacının, referandumu onaylamak anlamına gelmediğini, asıl konunun Suriye olduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Böylece Beyaz Saray Cumhurbaşkanlığı Sarayı'ndan yapı-

lan açıklamanın (tebrik ve destek gibi) önemli bölümleri pas geçiliyordu.

Bu arada, uzun süredir ortada görünmeyen, Erdoğan'ın bir dönem danışmanı olan Cüneyd Zapsu, lobi faaliyetlerine başlıyor, yıllar sonra Washington'da görünüyordu.

Ekim Alptekin, TAİK Başkanlığını bırakmak zorunda kalmış, yerine Aydın Doğan'ın damadı Mehmet Ali Yalçındağ başkan olmuştu. Yönetimde Zapsu da vardı. Erdoğan için ABD'ye çıkartma hazırlığı yapılıyordu.

Erdoğan'ın damadı Enerji Bakanı Berat Albayrak'la yaptığı e-mail yazışmaları nedeniyle uzun süre kamuoyunda tartışılan Yalçındağ, TAİK yönetimini yeniden belirlemiş, Cüneyd Zapsu ve Türkiye'nin eski Washington Büyükelçisi Namık Tan'ı, Yönetim Kurulu'na almıştı. Ekim Alptekin de yeni dönemde Yönetim Kurulu'nda görev yapacaktı.

Yalçındağ'ın yeni TAİK Yürütme Kurulu'nda şu isimler vardı: "Çağlan Mursaloğlu, Haydar Yenigün, Agah Uğur, Mehmet Tara, Atalay Gümrah, Cüneyd Zapsu, Kâmil Yazıcı, M. Ali Berkman, Namık Tan, Simone Kaslowski, Ali Çalışkan, Batu Aksoy, Burak Küntay, Burak Talu, Ekim Alptekin, İlker Ayıcı, Mehmet Bostan, Osman Okyay, Özcan Tahincioğlu, Seymur Tarı, Tamer Saka, Temel Kotil."

Erdoğan için reklam kamyonu

Washington'da "Nükleer Zirve" için 50'nin üzerinde devlet ve hükümet başkanı toplanmıştı. Katılımcılar arasında Cumhurbaşkanı Erdoğan da vardı. Washington sokakları polis kaynıyordu. Siren sesinden geçilmiyordu.

Büyükelçiliğin himayesinde Erdoğan için kiralanan ışıklı bir reklam kamyoneti, hava karardıktan sonra caddelerde

dolaştırılarak Erdoğan reklamı yaptırıldı. ABD’de çok sayıda uluslararası toplantı izledim. İlk kez, bir “ürün” reklamı yapılır gibi devlet başkanının reklamına şahit oldum.

Reklamlarda ilginç sloganlar vardı: “Amerikalı vergi mükelleflerinin parasıyla Gülen’in desteklenmesine son verin. Truth + Peace = Erdogan (Hakikat + Barış = Erdogan).” deniyordu.

Trump’la yeni sayfa

Erdoğan, yaklaşık bir yıl sonra yeniden Washington’a geldi. Bu kez Başkan Trump’ın davetlisi olarak Beyaz Saray’daydı.

İlk kez Trump’la yüz yüze konuşan Erdoğan’ın, Trump’ın: **“Geleceğe yönelik sizlerle iyi işler yapacağız. Bu konuda kararlılığımız var.”** biçimindeki ifadesini önemseydiği şeklindeki sözlerini manşetten aktardı.

Geleceğe yönelik ilişkilerin iyi olacağını gösteren hiçbir belirti yoktu ama Erdoğan iyimserdi.

Amerikan yönetimi, önceden mesajını vermişti. Görüşmenin altyapısı hazırды.

Erdoğan, görüşme öncesi MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ve Saray'dan İbrahim Kalın'ı, Washington'a gönderdi.

Akar, Fidan ve Kalın, Beyaz Saray'da Ulusal Güvenlik Danışmanı Korgeneral McMaster Başkanlığındaki heyetle bir araya geldi.

Suriye ve Irak'ta yaşanan gelişmelerin konuşulduğu toplantıda, McMaster, açık biçimde "YPG'ye silah vermeye devam edeceklerini" söylüyordu.

Erdoğan, Trump görüşmesine bu bilinçle girdi. Tartışmalı referandum sonucundan sonra ABD'nin desteğini almak önemliydi.

Trump, destek anlamına gelen jesti yapmıştı. Davet, Erdoğan için önemliydi.

Trump bir jest yapmış, Erdoğanları devlet konukevi Blair House'da misafir ediyordu. Bunlar, Merkel'in elini sıkmayan Trump gibi birisi için önemli jestlerdi. ABD Başkanı, referandum sonrası ABD içinde aldığı eleştirileri dikkate almadan bu kez de Erdoğan'ı samimi biçimde ağırılıyordu.

Erdoğan, Başkan Trump nezdinde kendisi için bir sayfa açıyordu. Trump'la tokalaşıp, kameralara dostluk görüntüsü verdiler.

Trump-Erdoğan görüşmesinde krizler aşılmadan yeni bir sayfa açıldı.

Günlerce, YPG-PYD konusunda Türk kamuoyuna olumlu bir netice alınacakmış gibi yayın yapılmıştı ama ABD silahları, PKK'nın Suriye uzantısı YPG'de kalacaktı.

Trump'ın Türkiye'nin güvenliğiyle ilgili sözde güvencesi fazla bir şey ifade etmiyordu. Erdoğan, IŞİD'e karşı uluslararası koalisyon özel temsilcisi Brett McGurk'un, PYD ve PKK'ya yakınlığı nedeniyle görevinden alınmasını istemiş, ancak olumsuz yanıt alıyordu.

Erdoğan, Fethullah Gülen ve Reza Zarrab'ın iadesi konusunda da Trump'ı ikna edememişti.

ABD'nin seyahat uyarıları da duruyordu. ABD'ye uçan THY'ye getirilen, uçağa bilgisayar sokma yasağına bile devam ediyordu.

İki liderin kimyaları uyuşmuştu ama politikalar uyuşmamıştı.

Dış İlişkiler Konseyi'nin Türkiye Uzmanı Steven Cook, ziyareti değerlendirirken: "Rıza Sarraf davası, Fethullah Gülen meselesinden çok daha önemli. Türkler, Gülen'in burada olmasından son derece rahatsız olsa da Gülen aslında Türk Hükümeti için de bir amaca hizmet ediyor.

Hükümet, Gülen'in Amerika'daki varlığını kendi siyasi çıkarları için kullanabilir. Bunu yapıyorlar, demiyorum, sadece 'olabilir' diyorum.

Sarraf eğer sahip olduğu düşünülen bilgilere gerçekten sahipse, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve ailesiyle hükümet üyelerine çok büyük zarar verebilir. Şunu biliyorum ki Erdoğan son defa burada Obama'yla görüştüğünde, Rıza Sarraf meselesi, Türk Cumhurbaşkanı'nın bir numaralı gündem maddesiydi." dedi.

Bu arada bir de büyük sıkıntılara yol açacak, Erdoğan'ın korumalarının, Washington Meydanı'nda protestoculara saldırma olayı vardı.

Washington Büyükelçiliği Konutu önünde Erdoğan'ın korumalarıyla bir grup protestocu arasında çıkan kavga, ABD medyasında günlerce konuşulacaktı.

Korumaların etnik kökeni ne olursa olsun (Kürt, Ermeni, Rum) Amerikan vatandaşlarını Amerikan topraklarında, yabancı bir ülke güvenlik görevlilerinin dövmesine tepkiler büyük oldu.

Washington’da, Erdoğan’ın korumalarını “wanted” iletıyla arama ve tutuklama kararı çıkartıldı.

Olay, Temsilciler Meclisi Başkanı Paul Ryan’ın gündemine girdi. Kongre’nin en gl adamı Ryan, doğrudan Erdoğan’ı hedef alan bir açıklama yaptı.

Ryan ve Dış İlişkiler Komitesi yeleri, Trump zerinden Erdoğan’a baskı yapılmasını istedi. Trump’ın partisine mensup Cumhuriyetçi Kongre yelerinden, Erdoğan için çok ağır benzetmeler yapıldı.

Erdoğan, konuşmalarında, ABD’den sürekli “Stratejik Ortak” diye bahsediyordu ama iki ülke arasında ne strateji ne de ortaklık vardı. “YPG’ye silah sevkiyatı, S-400 Rus füze krizi, Halkbank Gen. Md. Yrd. Mehmet Hakan Atilla’nın New York’ta tutuklanması, Fethullah Gülen ve Zarrab’ın iadesinin duymazdan gelinmesi, Zafer ađlayan fezlekesi”, ilişkilerin, Erdoğan-Washington ilişkilerinin geldiği noktayı gösteriyordu.

Birbirlerine ilk isimle hitap etmeleri sorunları zmyor, stratejik ortak yapmıyordu. Üstelik Erdoğan Amerika’dayken Cumhurbaşkanlığı korumalarının kullanması için ABD ile yapılan 1,2 milyon dolarlık silah anlaşması, Trump yönetimi tarafından iptal ediliyordu.

Erdoğan, karara tepkiliydi: “Biz paramızla sizlerden silah alamazken siz niçin parasız olarak bu terör örgütlerine bu silahları veriyorsunuz? Biz bu sorularımızın cevabını bulamadığımız için stratejik ortak olarak bundan üzüntü duyuyoruz.” dedi.

Maalesef “havuz medyası”, Erdoğan’ın gezilerinde “kameralar önünde tokalaşma, sırtını sıvazlama, bacak bacak üstüne atma” gibi fotoğrafları, Türk kamuoyuna “başarılı diplomasi” diye satıyordu.

Brunson-Topuz

Trump, henüz geçiş döneminde “Başkanlık Kursu” alırken 2016 yılı sonunda, 20 yıldır İzmir’de oturan Protestan cemaatine ait İzmir Diriliş Kilisesi Pastörü Andrew Craig Brunson, “gizli” bir tanığın ifadesi doğrultusunda FETÖ üyeliği iddiasıyla tutuklanıyordu.

Süreç, ilişkileri kopma noktasına getirecekti. Brunson, ABD’de özellikle Cumhuriyetçiler üzerinde son derece etkili olan “Evangelist” mezhebine mensuptu ve Trump’ın yardımcısı Mike Pence ve Dışişleri Bakanlığı’na CIA Başkanlığı’ndan geçiş yapan Mike Pompeo da tutucu birer Evangelist olarak biliniyordu.

Brunson için hazırlanan iddianamede, “örgüte üye olmakla birlikte örgüt adına suç işlediği” gerekçesiyle “devletin güvenliği bakımından niteliği itibarıyla gizli kalması gereken bilgileri siyasal ve askerî casusluk maksadıyla temin etmek” suçlamasından 35 yıla kadar hapis cezası isteniyordu.

İzmir’den sonra bir tutuklama haberi de İstanbul’dan geldi. ABD İstanbul Başkonsolosluğu’nda görevli Metin Topuz, FETÖ ve El Kaide bağlantısı gerekçesiyle tutuklanıyordu (8 Ekim 2017).

Reza Zarrab ve Fethullah Gülen’in iadesine karşılık İzmir’de Rahip Andrew Craig Brunson’ın tutuklanmasıyla Trump-Erdoğan arasında başlayan “al papazı, ver papazı” pazarlığı, konsolosluk görevlisinin tutuklanmasıyla yeni bir boyut kazandı.

AKP yanlısı basın, Topuz haberleriyle doluydu. Müthiş iddialar vardı:

“Topuz, Rıza Sarraf’ın tutuklanmasına ilişkin dosyadaki bilgi ve belgelerin savcı Preet Bharara’ya teslim edilmesinde

rol oynamış, 1994 yılından beri başkonsoloslukta görevli olan Topuz'un kritik bir El Kaide üyesiyle irtibatı da vardı."

Basın âdeta yarışıyor, ABD'nin İstanbul Konsolosluğu'nu terör yuvası gibi gösteriyor, "Topuz'un 2003'te İstanbul'u kana bulayan patlamalarla ilgili Suriye'de bulunan bir şüpheliyle patlamalardan önce telefon görüşmesi yaptığına dair" iddialara yer veriyordu.

Savcılık soruşturmasında, 17 Aralık 2013'teki soruşturmanın raporunu ABD'ye götürdüğü iddia ediliyordu.

Rapor, Reza Zarrab ve Halkbank Genel Müdür Yardımcısı Hakan Atilla'ya yöneltilen suçlamaların da dayanağını oluşturuyordu.

Metin Topuz, İstanbul Konsolosluğu'nda 23 yıldır FSN-Foreign Service National statüsünde, yani diplomatik dokunulmazlığı olmaksızın yerel memur olarak çalışıyor, DEA-Drug Enforcement Agency-Uyuşturucuyla Mücadele Dairesi elemanı olarak görev yapıyordu.

ABD'nin, iki ülke arasında yapılan anlaşmalar çerçevesinde büyükelçilik ve konsolosluklarda DEA ofisi vardı.

Drug Enforcement Agency, Federal Hükümet'in bir dairesi olarak İç Güvenlik Bakanlığı-Homeland Security bünyesinde görev yapıyordu. DEA'nın yanı sıra ikili anlaşmalar çerçevesinde FBI'nın da Türkiye'de ofisi vardı.

Erdoğan, Topuz'un tutuklanmasından üç hafta önce New York'ta THY ile Boeing şirketi arasında, yaklaşık bir milyar dolarlık 40 uçak alımı için yapılan imza törenine katılmıştı. Ancak, ticari jest yeterli değildi.

Erdoğan'a "yüksek not-high marks" veren, 15 Temmuz darbesini önlediği için övgüler yağdıran Trump bu kez ateş püskürüyordu.

ABD Dışışleri Bakanlığı, Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Serdar Kılıç'ı Bakanlığa çağırıp nota verdi.

ABD, Mehmet Topuz'un telefonunun iade edilmesini istiyordu. Topuz'un kullandığı telefonun ABD'ye ait olduğu, telefon ve SIM karttaki bilgilerin Viyana Sözleşmesi'nin 33'üncü maddesi gereği dokunulmazlık kapsamına girdiği bildirildi.

Ankara'da da ABD Büyükelçiliği Hukuk Müşaviri Shelton Light'ın girişimleri sonuçsuz kalıyor, Topuz'a ulaşamıyordu.

Topuz'un gözaltı süresi devam ederken, ABD Dışışleri Bakanlığı Planlama Dairesi acil olarak toplanmış, bir eylem planı hazırlıyordu.

Toplantıda, "Türk Hükümeti'nin tavrı ve gözaltı gerekçelerine sessiz kalınamayacağı, Ankara'ya etkili bir karşılık verilmesi görüşü" benimseniyordu.

Afganistan'a atanmasını Kongre'nin onayladığı Ankara Büyükelçisi John Bass, AKP Hükümeti'ne güçlü bir mesaj olacağı gerekçesiyle "vize sınırlaması" uygulanmasını önerdi. Öneri kabul gördü, Dışışleri Bakanı Rex Tillerson'ın onayı alındı.

Öneri Tillerson imzasıyla Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi'ne gönderildi. Ulusal Güvenlik Dairesi'nin onayından sonra Başkan Trump'ın bilgisine sunuldu.

Topuz, dokuz gün gözaltından sonra tutuklanınca vize kısıtlaması uygulaması başlatıldı.

Ankara'daki ABD Büyükelçiliği "Türkiye'deki tüm ABD diplomatik misyonlarındaki göçmen olmayan vize hizmetlerinin askıya alındığını" açıkladı.

Açıklamada: "Son zamanlarda yaşanan olaylar, ABD Hükümeti'ni, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin ABD misyonunun tesisleri ve personelinin güvenliğine ilişkin taahhütlerini yeniden değerlendirmek zorunda bırakmıştır. Söz konu-

su değerlendirme sürecinde, Büyükelçiliğimiz ve konsolosluklarımıza gelen ziyaretçi sayısını en aza indirmek amacıyla, şu andan itibaren geçerli olmak üzere, Türkiye’deki tüm ABD diplomatik misyonlarındaki göçmen olmayan vize hizmetleri askıya alınmıştır.” dendi.

Vize restleşmesi piyasaları da vurdu, dolar 4 TL seviyesine yaklaşıyordu. ABD Büyükelçiliği, kısa bir süre sonra sağlık ve insani durumların, vize alımını etkilemeyeceğini bildirdi.

Adalet heyetine vize yasağı

ABD’nin vize yasağı kararı sonrasında Türkiye de aynı şekilde karşılık verdi ve Türkiye’nin Washington Büyükelçiliği, ABD tarafından yayımlanan metnin aynısını içeren bir açıklama yayımladı.

Vize nasibini AKP Hükümeti’nden önce Adalet Bakanlığı heyeti aldı. Bakanlık heyeti, Washington’da temaslarda bulunacaktı.

ABD Adalet Bakanlığı’nın işbirliğiyle Washington ve bazı eyaletlerde temas ve incelemeler yapmak üzere ABD’ye gidecek heyete, “vize kısıtlaması” olduğu gerekçesiyle Dışişleri Bakanlığı tarafından vizelerinin onaylanmadığı, vize ambargosu kalkıncaya kadar beklemeleri gerektiği bildirildi.

Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ömer Faruk Aydiner Başkanlığındaki heyette şu isimler bulunuyordu: “Aytekin Sakarya (Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürü), Mehmet Ökmen (Kanunlar Genel Müdür Yardımcısı), Orhan Cuni (Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Tetkik Hâkimi Alternatif Çözümler Daire Başkanı), Merve Özcan (Tetkik Hâkimi), Prof. Dr. Mustafa Serdar Özbek (Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi).”

Heyet, Washington'da temaslar yaptıktan sonra Minnesota'nun Minneapolis ve Nebraska eyaletinin Omaha kentlerine geçip, hukuk sistemleriyle ilgili incelemeler yapacaktı.

Binali Yıldırım'ın gizemli ziyareti

Takvim 2017 yılı kasım ayını gösterirken, Başbakan Binali Yıldırım'ın Washington'a geleceği haberini almıştım.

Ziyaretin esrarengiz bir havası vardı. Ankara ve Washington'da resmî bir açıklama yoktu. Kim kimi davet etti bilinmiyordu.

Başbakan kendini mi davet ettirdi, yoksa Trump yönetiminden resmî bir davet aldığı için mi Washington'a geliyordu belli değildi.

ABD'ye uçuşuna dört gün vardı ama resmî bir açıklama yoktu. Devletler arası ziyaretler çat kapı türünden olmayacağına göre, "Başbakan Yıldırım'ın sürpriz ABD ziyareti neyin nesi, niteliği ne?" sorusuna cevap veren yoktu.

Dışişleri Bakanlığı kılavuzuna göre, ABD'ye yapılan beş çeşit ziyaret var: Devlet (state), resmî (official), resmî çalışma (official working), çalışma (working), özel (private).

Binali Yıldırım'ın Washington ziyareti bunlardan hangisine uyuyor, bunu da bilen yoktu. Yıldırım'a eşlik edecek heyette yer alacak bakanlar da kesin değildi.

Ortada sadece Yıldırım'ın, Washington'da Başkan Yardımcısı Mike Pence ile görüşeceği dedikodusu vardı ve Pence'nin ofisinden bir açıklama yoktu.

Pence'nin ofisinin, görüşme süresini 40 dakika olarak planladığı öne sürülüyor, beraberinde Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekçi, Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ve Enerji Bakanı Berat Albayrak'ın olacağı konuşuluyordu.

ABD Dışışleri Bakanı Tillerson, Başkan Trump'ın Asya ziyaretine katıldığı için Washington'da olmayacaktı.

Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı da Trump'la birlikte olacağına göre, vize sorununun bu ziyaretle çözömlenmesi beklenmiyordu. (Nitekim öyle de oldu, çözömlenmedi.)

Başbakan Yıldırım'ı, sadece Başkan Yardımcısı'yla görüşebilmek için acele ABD'ye getiren gizem ne olabilirdi?

İki olasılık vardı.

Birincisi, sık sık dile getirilen Rıza Sarraf ve Halkbank Genel Müdür Yardımcısı Atilla'nın itirafını önlemek.

Nerelere uzanacağı kestirilemeyen iki itiraf, AKP'nin geleceğı için çok önemliydi.

Amaç, büyük duruşma günü 27 Kasım'dan önce itirafçı olacağı söylenen Rıza Sarraf ve Halkbank Genel Müdür Yardımcısı Mehmet Hakan Atilla'nın konuşmasını önlemektir.

AKP, konuşurlarsa ekonominin yerle bir olacağıının farkındaydı.

İkincisi, ekonomi için tehlike çanları çalan Halkbank ve öteki bazı Türk bankalarına ABD'nin vereceğı belki de milyarlarca dolarlık cezaydı.

Yıldırım'ın Washington ziyareti, bu sorunları çözecek gibi görünmüyordu.

Ziyaretin, ABD yönetimi tarafından yapılan bir davet değil, Başbakan Yıldırım'ın kendini zorunlu davet ettirme ziyareti olduğu açıktı.

Amerikalıların, Yıldırım'ın Washington'a gelme isteğıne gönölsüz "evet" dediğı anlaşılıyordu. Yıldırım'ın Washington'da alabileceğı bir şey olmadığını tahmin etmek zor değildi.

ABD Başkan Yardımcısı Pence ile görüşme saat ve günü tam olarak belli olmadığı için Yıldırım, Washington'da Poto-

mac Nehri kıyısında parkları dolaşıp, turistik yerleri ziyaret ediyordu. Tam bir turistik gezi havası vardı.

Başbakan Yıldırım, parklarda kendi ifadesiyle “emeklilik” pozu veriyordu.

Pence’nin umursamazlığı nedeniyle Washington ziyareti uzuyordu.

Yıldırım, günler sonra Pence ile 60 dakikalık bir görüşme yaptı.

Türkiye Cumhuriyeti’nden ilk kez bir Başbakan, Washington’da ABD Başkanı’yla görüşmeden, sadece Başkan Yardımcısı’yla konuşup ayrılıyordu.

Daha önce tüm başbakanlar, Washington ziyaretlerinde dönemin başkanıyla görüştüler.

Yönetim, Yıldırım’a, protokol gereği yemekli bir toplantı düzenleme nezaketi bile göstermedi.

Washington’dan sonraki durak New York oldu.

AKP'li yetkililer, ABD'ye gelirken programlarına çoğunlukla "Yahudi" kuruluşlarını da aldılar.

Partinin kuruluşundan beri stratejilerinde vardı. AKP Genel Başkanı Erdoğan, siyasi yasaklıyken Washington'a ilk ayak basışı dâhil Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı döneminde ABD programının hepsinde bu gelenek uygulandı. Bu amaçla çok sayıda "Yahudi lobi" şirketi kiralandı.

AKP'nin tanıtımı için milyonlarca dolar ödendi.

ABD'de Kongre, yönetim ve medyaya dönük lobi çalışması yapmak istiyorsanız, Yahudi lobisinden yararlanmak son derece normaldir.

Türk Hükümetleri, sözde Ermeni soykırım tasarısı ve Kıbrıs konularında uzun yıllar Türkiye'deki Musevi asıllı Türk iş adamlarından da yararlanarak Washington'da lobi çalışması yaptı.

Ancak AKP dışında hiçbir Türk Hükümeti, içeride "İsrail" aleyhtarlığı yapıp, Türkiye dışında "Yahudi" lobisinden yoğun biçimde yararlanmaya çalışmadı.

ABD'de en etkili Musevi kuruluşu ADL'nin, Başbakan iken Erdoğan'a verdiği "cesaret madalyası" hiçbir lidere nasip olmadı. (Yılmaz Polat-Lobiler ve Ajanlar)

Başbakanlık makamında Gül, Erdoğan ve Davutoğlu'ndan sonra Yıldırım döneminde de bu gelenek devam etti.

Yıldırım döneminde "Likud Partisi"nin aktif üyesi Ronn D. Torossian'ın başkanı olduğu New York merkezli "5W Public Relations (5WPR)" halkla ilişkiler lobi şirketiyle anlaşma yapıldı.

Washington'dan ayrılan Başbakan Yıldırım'ın uçağı New York Havaalanı'na (JFK) iner inmez, otele uğramadan yanında bakanlarla (Mehmet Şimşek-Berat Albayrak-Mevlüt Çavuşoğlu) 12 Yahudi kuruluş temsilcisiyle buluştu.

Yıldırım, ABD ziyaretinden eli boş dönerken, Yahudi heyetiyle yapılan görüşmeye değinmemeye çalışıyordu.

Avukat Giuliani

Mart 2016'dan beri tutuklu olan Zarrab davasında her hafta bir gelişme oluyordu.

Dava esrarengiz bir hâl almaya başlamıştı. Erdoğan, Zarrab'ı kurtarmak için bastırıyordu.

Ankara'yla Washington arasında müthiş bir pazarlık vardı, Fethullah Gülen ikinci plana itilmişti.

New York Times gazetesi, Erdoğan'ın, Zarrab'ın konuşmasından endişe duyduğunu yazıyordu.

Bu arada Başkan Trump, Zarrab'ı tutuklatan iddianameyi hazırlayan Başsavcı Bharara'yı "sürpriz" biçimde New York Güney Bölgesi Başsavcılık görevinden aldı. Zarrab'ı kurtarmak için her yol deneniyordu.

Avukatlar ordusuna iki isim daha katıldı. Başkan Trump'ın yakın arkadaşı, eski New York Belediye Başkanı Rudolph Giuliani ve eski Adalet Bakanı Michael B. Mukasey (Başkan Bush dönemi) Zarrab'ın yeni avukatları oldu.

Giuliani ve Mukasey ile çalıştıkları hukuk firmasının AKP Hükümeti'yle ilginç bağlantısı vardı.

Giuliani ve Mukasey, ABD'nin en büyük hukuk firmalarından biri olan "Greenberg Traurig" hukuk bürosunda çalışıyordu. "Greenberg Traurig" aynı zamanda AKP Hükümeti için de hizmet veriyordu.

ABD Adalet Bakanlığı resmî kayıtlarına göre, Greenberg Traurig, "Daschle Group" adlı şirketle yıllık 432 bin dolara Türkiye adına anlaşma yaptı.

Şirket ayrıca yine yıllık 432 bin dolar karşılığında "Capitol Counsel" şirketiyle anlaştı. Greenberg Traurig hukuk firmasına da yılda yaklaşık 500 bin dolar ödeniyordu.

Reza Zarrab'ın **Giuliani** ve Mukasey'e ne kadar ücret ödeyeceği henüz belli değildi.

Zarrab'ın milyonlarca dolarlık öteki avukatları şunlardı: Benjamin Brafman (IMF eski Başkanı Strauss-Kahn'ı savundu), Joshua Kirshner (eski New York Güney Bölgesi Savcı Yardımcısı), Paul D. Clement (ABD Hükümeti adına Yüksek Mahkeme eski Başsavcısı), Viet D. Dinh (eski ABD Adalet Bakan Yardımcısı), William A. Burck (eski New York Güney Bölgesi Savcı Yardımcısı, rüşvet davası devam eden FIFA'nın savunma avukatı), Christine H. Chung (eski New York Güney Bölgesi Savcı Yardımcısı), Edward O'Callaghan (eski New York Güney Bölgesi Savcı Yardımcısı), Marc A. Agnifilo (eski New Jersey Federal Savcısı), Şeyda Yıldırım (Zarrab'ın Türkiye'deki avukatı).

Bu arada Halkbank Genel Müdür Yardımcısı Mehmet Hakan Atilla, New York'ta FBI tarafından tutuklanıyordu. Hakkında Zarrab'la benzer suçlar vardı.

Zarrab tutuklanalı bir yıl olurken baş döndürücü gelişmeler yaşanıyordu.

Giuliani, seçim kampanyası döneminde Donald Trump'a en büyük desteği veren isimlerden biriydi.

Seçildikten sonra da Giuliani'nin "siber güvenlik konusundaki gayriresmî danışmanı" olduğunu açıklamıştı.

ABD eski Adalet Bakanlarından Avukat Michael Mukasey de George W. Bush döneminde Adalet Bakanlığı görevinde bulunmuştu.

Ayrıca görevden alınan eski Başsavcı Bharara'nın yerine atanacak kişi olduğu iddia edilen Marc Mukasey'in babasıydı.

Zarrab'ın, bu iki ismi avukatları arasına kattığına ilişkin bilgi, mahkemeye mühürlü olarak verilmişti.

Ancak, savcılığın "iki ismin de bu davada avukatlık yapması çıkar çatışması yaratır" yanıtı kamuoyuna açıklanınca Zarrab'ın Giuliani ve Mukasey ile avukatlık için anlaştığı resmîleşmiş oldu.

Savcılık, iki ismin bağlı olduğu firmaların, Zarrab'ın dolandırdığı iddia edilen bankaların bazılarının da avukatlığını yaptıklarını, dolayısıyla da "çıkarcı çatışması yaşanabileceğini" bildirdi.

Bunun üzerine Zarrab'ın avukatı Brafman, "Giuliani ve Mukasey'in, duruşma aşamasında görev yapacaklarını, duruşmaya çıkmayacaklarını, duruşma hazırlıklarında da rol oynamayacaklarını" bildirdi. Bu da akıllara, "madem duruşmaya katılmayacaklar neden Zarrab'ın avukatı oldular?" sorusunu getiriyordu.

Bu sırada New York Times gazetesinin haberi bomba gibi patladı.

Giuliani ve Mukasey'in, gizlice Türkiye'ye giderek, Saray'da Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'la görüştüklerini yazdı.

Gazeteye göre, görüşme Zarrab adına yapılmıştı. Görüşmeye Avukat Levy de katıldı. Zarrab ekibi, Ankara'ya gitmeden önce Adalet Bakanı Jeff Sessions ve duruşma Hâkimi Richard Berman'ı, Ankara seyahatiyle ilgili bilgilendiriyordu.

Giuliani, mahkemeye sunduğu yazılı ifadesinde, avukatlık rolüyle ilgili ilginç bir sunumda bulundu:

“Danışmanlık ve tavsiye vermek için görevlendirildim. Sunduğum hizmetler, bununla sınırlı olmamakla birlikte özellikle Türkiye ve ABD arasında ABD'nin ulusal güvenlik çıkarlarına yarayacak ve Reza Zarrab'ın da yararına olacak bir şekilde bir anlaşmayla sonuçlanabilir mi konusunda karar vermek çabasına yoğunlaşmıştır. Bu hizmetler arasında Türkiye ve ABD üst düzey yetkilileriyle daha çok temas yapılmasını da içeriyor.”

Hâkim Berman'a sunulan 31 sayfalık belgede, Giuliani, Erdoğan'la yapılan gizli görüşmenin sızmasına rağmen üst düzey Amerikalı yetkililerin muhtemel bir anlaşma çabasına bakmaya devam ettiklerini söylediği de yer alıyordu.

Giuliani, üst düzey Amerikalı yetkililerin kim olduğunu belirtmiyor, “anlaşma, Amerika'nın güvenliğini güçlendirecektir” diyordu.

Hâkim Berman'ın soruları (ücretinizi kim ödüyor, davadaki rolünüz vs.) ve Giuliani'nin ifadesiyle, Zarrab davasının, siyasetin etkisinde bir çıkar davasına dönüştürüldüğü anlaşıyordu.

Görüşmede Cumhurbaşkanı'nın yanında kimler vardı?

Reza Zarrab'a karşılık ne sözler verildi?

Giuliani'nin değindiği muhtemel anlaşma neydi?

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, Ankara'da Reza Zarrab'ın avukatı Giuliani ile ne konuştuğu hâlâ sırrını koruyor.

Ziyaretler

2017 yılında Washington'dan Ankara'ya, Ankara'dan Washington'a yapılan ziyaretlerin arkası kesilmedi.

Mart ayında Teksas eyaletinin Houston kentinde yapılan "IHS Ceraweeek 2017" enerji konferansı vardı.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Berat Albayrak katılacaktı.

Albayrak gizlice Washington'a geldi. Belli ki gizlenecek kadar önemli bir durum vardı.

Trump yönetimiyle resmî bir teması olsaydı zaten saklanmaz, açıklanırdı. Gelişi basından saklandı. Pazar günü geldi, pazartesi gününü Washington'da geçirdi, salı günü de Houston'a geçti.

Albayrak'ın Washington'da kimlerle görüştüğü hâlâ meçhul.

Bu arada ABD'nin uyguladığı vize kısıtlaması kalkmış, AKP'den ziyaretler başlıyordu.

Yeni yılın ilk ziyaretçisi, Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş oldu.

Diyanet İşleri Başkanı'na resmî bir davet yoktu.

Washington yakınlarında Diyanet'e ait cami, hamam ve spor salonu olan bir kültür merkezi vardı.

Erbaş, bu merkezi ziyaret edecekti. Gezi bir hafta sürdü. Erbaş'ın, Diyanet'e ait caminin yönetim kadrosuyla ilgili bir düzenleme yapacağı söyleniyordu.

Diyanet İşleri Başkanı Erbaş'tan üç gün sonra Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu da Los Angeles'a gitti.

Çavuşoğlu'nun ziyareti resmî mi özel mi bir açıklama yoktu.

ABD Dışişleri Bakanlığı'nun programında o tarihte Kaliforniya

niya eyaletinde bulunan Los Angeles'ta resmî bir toplantı ya da başka bir şey görünmüyordu.

Albayrak'ı Bekir Bozdağ'ın ziyareti izledi.

9 Mayıs 2017'de, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Adalet Bakanlığı heyetiyle birlikte yeniden Washington'a geldi.

Her zamanki gibi ilk adresi Adalet Bakanlığı binası oldu. ABD Adalet Bakanı Jeff Sessions ile 45 dakika süren bir görüşme yaptı. Fethullah Gülen'le ilgili yeni belgeler verdi. Aslında Amerikalı Bakan, bu belgelere bakmıyordu bile. Âdet yerini bulsun yaklaşımıyla ilgilenmiş görünüyordu.

Bozdağ'ın amacı, Gülen'in geçici tutuklanması ve iadesi-ne ilişkin gönderilen dosyaların en kısa sürede mahkemeye intikal ettirilmesini sağlamaktı. Jeff Sessions'ın ise umurunda değildi, atanması tartışmalara yol açmış, Trump kabinesindeki yerini sağlamlaştırmanın peşindeydi. Bozdağ'ın yanında Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdür Yardımcısı Faris Karak vardı ve Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nda görevli üç savcı eşlik ediyordu. Dört saatlik toplantıda bir sonuca varılamadı, Adalet Bakanı Bozdağ, Ankara'ya eli boş döndü.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Global Magnitsky Yasası

Erdoğan ve AKP Hükümeti, doğrudan Beyaz Saray üzerinden Trump'a ulaşım sorunları çözeceğini sanıyor, Kongre'yi unutmuştu.

Hâlbuki ABD Kongresi son derece etkili bir kurumdur. AKP, hesaplarını Trump yönetimine göre yaparken, Kongre, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve yakınlarını "Global Magnitsky Yasası"yla tehdit ediyordu.

Yasa, Kongre'ye, insan hakları ihlalleri ve yolsuzluğa adı karışan yabancı devlet yetkilileri, yakınları, resmî görevliler ve iş adamlarına yaptırım yetkisi veriyordu.

2012 yılında kabul edilen Magnitsky Yasası, ABD'deki mal varlıklarının dondurulması ve ülkeye girişi ile ticari faaliyetlerini yasaklanması gibi cezaları kapsıyor. Bu konuda yayımlanmış bir Başkanlık kararnamesi de vardı.

Magnitsky Yasası, 2009 yılında Rusya'ya en büyük yabancı yatırımı yapan Amerikan "Hermitage Capital" şirketini savunan Rus Avukat Sergey Magnitski'nin, yapılan yolsuzluğu ortaya çıkarması üzerine cezalandırılıp gözaltına alındığı hapishanede işkenceyle öldürülmesiyle, 2012 yılında ABD Kongresi'nde Magnitsky adına bir yasa kabul edildi.

Yasa kapsamında, Çin, Özbekistan, Myanmar, Gambia, Sudan, Kongo, Pakistan gibi ülkelere geniş bir isim listesi bulunuyordu.

Yasa önce 2017’de Rusya Devlet Başkanı Putin’in yakınındaki 49 iş adamı ve bürokrata uygulandı. Hazine Bakanlığı, yasayı son olarak Nikaragua Devlet Başkanı Daniel Ortega ve eşinin yakınlarına uyguladı. Nikaragua’da demokratik reform isteyen 300’den fazla insanın hayatını kaybettiği halka karşı şiddet kullanan üç bürokrat, yaptırım kapsamındaydı.

Magnitsky Yasası kendi versiyonlarıyla AB ülkelerinde de uygulanıyordu. İngiltere de benzer bir yasayı kabul etmişti.

Trump yönetimi, İzmir’de tutuklu olan Rahip Andrew Brunson’ın serbest bırakılması için Kongre’nin yoğun baskısı altındaydı.

Konsolosluk çalışanlarının yanı sıra NASA’da çalışan, aynı zamanda ABD vatandaşı olan Serkan Gölge’nin tutukluluğu da gündemden düşmüyordu.

Kongre’nin hedefinde Cumhurbaşkanı Erdoğan ve bazı isimler vardı.

Senatör Jeanne Shaheen (Demokrat, New Hampshire) ve James Lankford (Cumhuriyetçi, Oklahoma) Erdoğan ve yakınlarını yaptırım listesine koymak için Dışişleri Bakanı Tillerson’ın Türkiye ziyaretinden önce harekete geçti.

Yasa değişikliğini Türk yetkililere de uygulanacak şekilde derleyip, 1,3 trilyon dolarlık bütçeye ekleyerek, Başkan Trump’ın imzasına sunmayı planladılar.

Bu arada Trump ve Pence, kasım ayında yapılacak Kongre seçimlerinde Senato ve Temsilciler Meclisi’nde Cumhuriyetçi çoğunluğu Demokratlara kaptırmak istemiyordu.

Pence’nin de mensup olduğu Brunson’ın mezhebi “Evanjelist”lerin oyuna ihtiyaç vardı.

Başkan Yardımcısı Mike Pence, doğrudan Erdoğan’ı hedef alan Twitter hesabından bir açıklama yaptı:

“Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Türk Hükümeti, Rahip

Bruson'ı salıverip, bu masum inanç adamının ABD'ye dönüşüne kadar da yaptırımlar devam edecek." dedi.

Bu arada Halkbank'a verilecek ceza da konuşuluyordu.

Bu sırada Dışişleri Bakanı Tillerson'ın, Ankara ziyareti vardı. Dışişleri Bakanlığı, Kongre nezdinde harekete geçti, listenin bütçeye eklenerek Trump'a gönderilmesini son anda önledi.

Kongre, yasayı uygulamaya koymak için Dışişleri Bakanı Tillerson'ın Türkiye ziyaretini bekleme kararı aldı.

McMaster-Tillerson

İki yıldır televizyon dizisi gibi izlenen Reza Zarrab davası devam ediyor, New York'ta tutuklu Halkbank Genel Müdür Yardımcısı Mehmet Hakan Atilla'ya verilecek ceza için geri sayım başlamıştı. Bu kez Washington'dan Ankara'ya ziyaretler başladı. Trump yönetimi henüz oturmuş değildi ve bakanlar, bürokratlar diken üstündeydi.

Trump, her gün bir ismi kovuyor, yerine atama yapıyordu. Erdoğan yönetimi, aylardır Evangelist Rahip Andrew Brunson'ın baskısı altındaydı.

ABD-AKP ilişkileri "rehine diplomasisi" olarak değerlendiriliyordu.

Bu sırada Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Herbert Raymond McMaster, Türkiye'ye gitti. Saray Sözcüsü İbrahim Kalın'la görüştü. Kalın, ülke yönetiminde McMaster'ın karşıtı değildi ama Külliye böyle uygun görmüştü. Görüşmenin İstanbul'da yapılması da başka bir garip yanıydı. Görüşme-
de, "uzun vadede stratejik ortaklık ilişkileri"nin teyit edildiği açıklaması yapıldı.

McMaster, Türkiye’den döndükten sonra Başkan Trump tarafından azledildi. McMaster, Flynn’dan sonra Türk yetkililerle görüştüktan sonra kovulan ikinci Ulusal Güvenlik Danışmanı oldu. McMaster’ın yerine eski Birleşmiş Milletler (BM) Daimî Temsilcisi John Bolton atandı.

Ardından ABD Dışışleri Bakanı Rex Tillerson, Ortadoğu ziyareti kapsamında Türkiye’ye gitti.

Tillerson ayrılmadan bir gün önce Washington Federal Mahkemesi’nde devam eden davada Erdoğan’ın 7 koruması hakkındaki suçlamalar savcılar tarafından geri çekildi. Aralarında Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın Koruma Müdürü de vardı. Böylece haklarında yakalama kararı çıkarılan 15 korumadan 11’i hakkındaki dava düşürölmüş oldu.

Tillerson, Erdoğan’la Saray’da, Dışışleri Bakanı Çavuşoğlu’nun tercümanlık yaptığı, kayıt tutulmayan, kamuoyundan detayları saklanan üç buçuk saatlik bir görüşme yaptı.

Tillerson, Washington’a döndükten sonra Trump tarafından kovuldu.

Tillerson’la üç buçuk saat ne konuşuldu, hangi pazarlık yapıldı hâlâ bilinmiyor.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, görüşmeye sert tepki gösterdi:

“Bir ülke kendi mevkidaşı ile görüşebilir. Peki, siz bir başka ülkenin Dışışleri Bakanı ile 3,5 saat görüşüyorsunuz. Dünyada tercümanlık yapan bir başka bakan yoktur bizim dışımızda. Dışışleri Bakanlığı’ndan bir tek görevli bile yok. Tutanak tutulup tutulmadığını da bilmiyoruz.”

Washington’da sızan haberlere göre, Tillerson, Erdoğan’la sadece “rehine pazarlığı” yapmadı, ABD’li nişasta bazlı şeker (NBS) üreticisi Cargill’in isteğı de ele alındı.

Erdoğan’dan “Cargill”in sorunlarını çözüp, şirketi rahatlatmasını istedi.

Erdoğan'ın Cargill'le tanışması yeni değildi. Başkan George Bush'un, Erdoğan'la Başbakan olarak Beyaz Saray'da yaptığı ilk resmî görüşmede (28 Ocak 2004) Cargill'le ilgili net istekleri olmuştu.

Orhangazi'deki fabrikasını birinci derecede tarım arazisine kurduğu için firma aleyhine dört dava açılmıştı. Bu davalar nedeniyle üretim yapamaz hâle geldi. Cargill, bulunduğu arazinin birinci derece tarım arazisi statüsünden çıkarılarak sanayi bölgesi ilan edilmesini ve böylece dört davanın düşürülmesini istiyordu. Ahmet Necdet Sezer'in de Cumhurbaşkanı olarak imzaladığı kararname ile Cargill'in, faaliyetine devamı sağlanmıştı.

Orhangazi fabrikasında mısırdan "fruktoz" veya "mısır şekeri" diye adlandırılan şeker üretiliyordu. Pancar üreticisinin korunması amacıyla, mısır şekeri üretiminde yüzde 10'luk kota uygulanıyordu. Cargill, bu kotaların kaldırılmasını ve tam kapasite ile çalışması için önünün açılmasını da istiyordu.

Başkan Bush'un, Cargill şirketinin yeni yatırımlarını güçleştiren sorunların aşılması yönünde Ankara'dan beklediklerinin büyük bölümü, Erdoğan Hükümeti tarafından sessizce yerine getirildi.

Kim bu şirket? Ne yapar?

Cargill, Iowa eyaletinin Conover kentinde, hububat ticareti yapmak için 1865'te kuruldu. Şirket giderek büyüdü. 2004 yılına gelindiğinde 61 ülkede faaliyet gösteriyordu. Yıllık cirosu 60 milyar dolardı.

1960 yılından beri Türkiye ile iş yapıyor. 1986 yılında önce Pendik'te kurulu nişasta fabrikasını satın aldı. 1997 yılında Bursa'nın Orhangazi ilçesinde, mısır şurubu üretmek için 90 milyon dolarlık bir fabrika kurdu. Hendek'te fındık işleme tesisi var. İşlenmiş fındık ihraç ediyor. Türkiye'ye hububat,

yem, ayçiçeği ve pamuk ithal ederek piyasaya sürüyor.

Tillerson, Washington'a döndü. Yaptırımlar yoldaydı.

Kongre'de hazırlanan tasarıya konmamıştı ama Rahip Brunson'ın serbest bırakılmaması hâlinde hedefte Erdoğan'ın oğlu Bilal ve damadı Berat Albayrak da vardı.

Tillerson'ın Trump'la kötü ilişkisi bir süredir gündem-deydi. İran ve Kuzey Kore politikaları uyuşmuyordu. Trump sertlikten yanaydı. Tillerson'ın yerine ABD Merkezî İstihbarat Teşkilatı (CIA) Direktörü Mike Pompeo'nun getirileceği konuşuluyordu. Trump, Tillerson Türkiye'den döner dönmeyiz görevden aldı, yerine Pence gibi Evangelist olan Pompeo'yu getirdi.

Soylu-Gül yaptırımı

Trump, Twitter'dan sert mesajlar veriyor, Erdoğan'ı tehdit ediyordu.

"ABD, harika bir Hristiyan, aile babası ve müthiş bir insan olan Pastör Andrew Brunson'ın uzun süreli tutukluluğu nedeniyle Türkiye'ye büyük yaptırımlar uygulayacak. (Brunson) Büyük acı çekiyor. Bu masum inanç adamı derhâl serbest bırakılmalı!"

"The United States will impose large sanctions on Turkey for their long time detainment of Pastor Andrew Brunson, a great Christian, family man and wonderful human being. He is suffering greatly. This innocent man of faith should be released immediately!"

ABD Başkan Yardımcısı Mike Pence de Brunson'ın derhâl serbest bırakılmaması hâlinde Türkiye'ye ciddi yaptırımlar uygulayacaklarını söylüyordu.

“To President Erdogan and the Turkish government, I have a message, on behalf of the President of the United States of America. Release Pastor Andrew Brunson NOW or be prepared to face the consequences. #IRFMinisterial”

Trump ve Pence’nin yaptırım açıklamalarının yanı sıra ABD Temsilciler Meclisi, F-35 savaş uçaklarının Türkiye’ye teslimatının durdurulmasına ilişkin bir madde içeren, 2019 yılı Savunma Bakanlığı bütçe yasa tasarısını onaylıyordu.

Başkan Trump, açıklamalardan sonra fazla beklemedi, Hazine Bakanlığı’na talimat verdi.

Hazine Bakanlığı’na bağlı kısa adı OFAC olan Yabancı Malların Kontrolü Ofisi, Brunson’ın gözaltında alınıp tutuklanmasında Bakanlıkların taşıdığı sorumluluktan dolayı Adalet Bakanı Abdulhamit Gül ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu’ya karşı yaptırım kararı aldı.

Global Magnitsky Designations

OFFICE OF FOREIGN ASSETS CONTROL

Specially Designated Nationals List Update

The following individuals have been added to OFAC’s SDN List:

GUL, Abdulhamit; DOB 12 Mar 1977; POB Nizip, Gaziantep, Turkey; nationality Turkey; Gender Male (individual) [GLOMAG].

SOYLU, Suleyman; DOB 21 Nov 1969; POB Istanbul, Turkey; nationality Turkey; Gender Male (individual) [GLOMAG].

(<https://home.treasury.gov/news/press-releases/sm453>)

Küresel Magnitsky Yasası kapsamında alınan yaptırım kararına göre, Gül ve Soylu’nun Bakanlıklarının Türkiye’de ciddi insan hakları ihlallerinde bulunduğu ve 13818 numara-

lı Başkanlık Kararnamesi'ne referansla sorumlu tutuldukları bildirildi.

Gül ve Soylu'nun ABD'deki mal varlıkları bloke edilirken, ABD'li kişi ve kurumların, bu kişilerle iş yapmasına engel getirildi.

Hazine'nin açıklamasında şöyle deniyordu:

"Bu resmî yetkililer, Türkiye'nin ciddi insan hakları ihlallerinden sorumlu olan Türk Hükümeti'nde yönetici pozisyonlara sahiptir ve Hazine'nin evrensel Magnitsky Yasası'ndan aldığı otoriteye dayanan, 'İnsan Hakkı İhlalleri ve Yolsuzluğa Karışan Şahısların Mal Varlıklarının Dondurulması'nı, 13818 No.lu Başkanlık kararı uyarınca hedef alınmışlardır."

Bakanlığa bağlı kişilerin ciddi insan hakları ihlallerine liderlik ettikleri için, ABD yargı yetkisi kapsamındaki mülkü veya mülkiyeti ve bu mal varlıklarından elde edebilecekleri faiz gelirleri donduruldu.

Ayrıca, ABD vatandaşlarıyla işlem yapmaları yasaklanmıştır.

ABD Hazine Bakanı Steven Mnuchin: "Papaz Brunson'ın haksız tutukluluğu ve adli sürecin Türk yetkililer tarafından devam ettirilmesi en basit şekilde kabul edilemez." dedi.

Hazine Bakanlığı yasayı, ABD yasayı, üçüncü olarak Erdoğan yönetimine uyguluyordu.

Trump, ABD'de mal varlığı olmayan Gül ve Soylu üzerinden Cumhurbaşkanı Erdoğan'a mesaj veriyordu.

ABD basını, habere geniş yer verdi.¹⁵

15 <https://www.nytimes.com/2018/08/01/world/europe/us-sanctions-turkey-pastor.html>

ALTINCI BÖLÜM

Trump-Erdoğan bilek güreşi

Tayyip Erdoğan “Başkan” seçilmiş, ilk uluslararası sınavını Brüksel’de yapılan NATO zirvesinde veriyor, yemin törenine gelmeyen Batılı liderlerle ilk toplantısına katılıyordu.

Erdoğan’la Batılı liderlerin ilişkisi kötüydü. Yemin törenine gelmeyerek tavır koymuşlardı.

Daha önceki NATO toplantılarında Erdoğan'ın özel bir yeri olmuştu. İkili görüşmeler yapmış, ABD başkanlarıyla yaptığı konuşmalar, ABD medyasına yansımıştı.

Ancak bu kez farklıydı. Trump dâhil hiçbir liderle ikili görüşmesi yoktu. Soğukluk, fotoğraflara yansıyordu.

AKP basını hâlâ ilişkileri tozpembe gösterme yarışındaydı. Erdoğan'ın, Trump'la karşılaşması sırasında çekilen fotoğrafı, "övücü" başlıklarla sunuyordu.

Gerçekte böyle bir ilişki yoktu. Rahip Brunson nedeniyle ilişkiler kopma noktasındaydı.

Trump, Washington'a döndü, şöhretine uygun şekilde Twitter hesabından art arda son derece ağır mesajlar attı:

"Türkiye yıllar boyunca ABD'den faydalandı.

Şimdi harika bir Hristiyan pastörümüzü tutuyorlar ki ondan, ülkemizi büyük bir vatansever rehin olarak temsil etmesini istemek zorundayım.

Masum bir insanın serbest bırakılması için hiçbir şey öde-meyeceğiz. Biz Türkiye'den kesintiye gidiyoruz."

"Turkey has taken advantage of the United States for many years.

They are now holding our wonderful Christian Pastor, who I must now ask to represent our Country as a great patriot hostage.

We will pay nothing for the release of an innocent man, but we are cutting back on Turkey!"

Trump, kabine toplantısında da Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, İsrail tarafından tutuklanan Ebru Özkan için yardım istediğini söylüyor, pazarlık yapmışlar gibi: "Bana geldi. Harika pastörümüzü ise tutmak istiyorlar. Adil değil. Doğru değil." diyordu.

Trump, "Türkiye iyi bir dost değil" derken Erdoğan'ı işaret ediyordu.

Brunson'ın ev hapsine ikinci itirazının bir üst mahkeme tarafından da reddedilmesinin ardından Trump, bir açıklama daha yaptı: "Oturup hazmedecek değiliz. Bu işin sonunu daha görmedik."

Trump, Beyaz Saray'ın önünde gazetecilere: "Türkiye uzun zamandır bir sorun. Bir dost gibi davranmadılar. Ne olacağını göreceğiz. Pastör Brunson harika bir insan. Casus diye uydurma bir suçlama yönelttiler ve o bir casus değil. Şu anda yargılanıyor, tabii buna yargılama diyebilirsiniz. Çok uzun süre önce onu geri vermeliydiler ve bence Türkiye çok çok kötü davrandı."

"Yani daha bu iş bitmedi. Oturup bunu kabul etmeyeceğiz, insanlarımızı alıkoyamazlar, dolayısıyla ne olacağını göreceğiz."

Trump tehdit ediyor

ABD Başkanı resmen tehdit ediyordu.

Trump'ın ülke içinde sıkıntısı vardı.

New York Times gazetesinde, Beyaz Saray'dan yazılan isimsiz makalenin yankıları sürüyordu. Başkan Trump, yazıyı kimin yazdığını bulması için Adalet Bakanlığı'na soruşturma talimatı verdi.

Watergate skandalını ortaya çıkaran ünlü gazeteci Bob Woodward'ın, Trump hakkında yazdığı "Korku" adlı kitapla ilgili tartışmalar da devam ediyordu.

Woodward, Trump'ın üst düzey yardımcılarının, Başkan'ın tehlikeli olarak gördükleri davranışlarını sınırlama girişiminde bulunduklarını anlatıyordu.

Hangi Amerikan televizyonunu açsanız iki konuda tartışmalar vardı...

Başta, yardımcısı Pence olmak üzere kabine üyeleri, Ulusal İstihbarat Başkanı ve ABD'nin BM Temsilcisi'ne kadar tüm

kadro, yazıyı kendilerinin yazmadığını söylüyor, Pence, yalan makinesine oturmayı bile kabul ediyordu.

Watergate olayını gazeteci Woodward'a sızdıran kişinin kimliğinin 40 yıl sonra ortaya çıktığı anımsanırsa, bu sızdırmaların da ortaya çıkarılması uzunca bir zaman alacak gibi görünüyordu.

Gelişmeler, Cumhuriyetçi Parti içinde Trump'ın başkanlığa layık olmadığını düşünen "gizli" bir grubun işiydi. Parti'nin "derin devleti" Trump'ı uyarıyordu.

Belli ki Parti'nin görünmeyen kısmı, Trump'ın yöneticiliğinden rahatsızdı ve kuruluş ilkelerine aykırı hareket etmesine müsaade etmeyeceği anlaşıyordu.

Trump, işin içinden isimsiz yazarı bularak kurtulamazdı.

Yazana değil, yazdırana bakmak lazımdı. Trump, Parti içi "derin devlet" tehlikesinin farkındaydı.

Kasımda Temsilciler Meclisi ve Senato için yapılacak Kongre seçimi öncesi, aleyhine gelişen olaylardan kendini nasıl kurtaracaktı?

Evangelistlerin, Cumhuriyetçiler içindeki etkisi sır değildi. Seçimden önce Evangelist Rahip Brunson'ın ABD'ye getirilmesi, Trump açısından büyük önem taşıyordu.

Ankara'daki Hukuk Müşaviri (Resident Legal Advisor) Sheldon Light'ı çekme kararı aldı.

2016 yılından beri ABD Büyükelçiliği'nde görev yapan Light'ın yerine atama yapılmayacaktı.

Light, tutuklu Rahip Brunson ve iki konsolosluk çalışanıyla ilgili Türk Adalet Bakanlığı'yla görüşmeleri de yürütüyordu.

Ankara'daki Hukuk Müşaviri Adalet Bakanlığı'nın kısa adı OPDAT olan (Office Of Overseas Prosecutorial Development Assistance and Training) Denizaşırı Adli Takibatı Geliştirme

Yardımlı ve Eğitim Dairesi bünyesinde görev yapıyordu.

AKP iktidarı döneminde başlatılan uygulamayla “OP-DAT”, Türkiye’den çok sayıda hâkim ve savcı için çeşitli programlar çerçevesinde ABD’ye gezi düzenledi.

AKP iktidarının “Demokratikleşme ve Açılım” süreçlerinde, OPDAT’ın, Adalet Bakanlığı, Yargıtay, Danıştay ve HSYK mensuplarına düzenlediği ABD turlarının önemli bir yeri vardır.

Anayasa referandumu dâhil Türk yargı sisteminde yapılan değişiklik ve Silivri mahkemeleri ile ilgili toplantılar yaptı.

Hâkim ve savcılarının bir bölümü (FETÖ’cü) 15 Temmuz girişiminden sonra tutuklandı.

Müşavirin çekilmesiyle ABD ile AKP arasında başlatılan hukuk kapılarından biri daha kapanmış oluyordu.

Türkiye’de ise Katar Emiri’nin, Cumhurbaşkanı Erdoğan’a hediye ettiği (dünyanın en pahalı hediyesi) 500 milyon dolarlık (trilyonlarca TL) Cumhurbaşkanlığı VIP uçak havuzuna giren Boeing 747-8 (makam uçağı) tartışması vardı, uzun süre de gündemde kalacak gibi görünüyordu.

Erdoğan’a yeni makam uçağı hazırlanıyordu.

ABD başkanlarının da aynı model Boeing 747 (Air Force One) makam uçağı vardı.

Kendisine fırlatılacak AAM füzelerine ve SAM füzelerine karşı savunma sistemleri bulunuyordu.

Hazırlanan uçağa füze sistemiyle bir de “war room” (savaş odası) konulacak mı yoksa sadece rengiyle mobilyası mı değişecekti?

Uçakta, ameliyat yapılacak bir hastane odası olacağı konuşuluyordu.

Uçağın ilginç bir hikâyesi vardı.

Katar Emiri'nin sürgünden dönen büyükbabası için alınmıştı. Bermuda tescilli olduğu söyleniyordu.

Şirketin sahibi gözüken iki şirket de İngiltere Guernsey Adası'nda (yani vergi cennetinde), deniyor. Uçak, İsviçreli aracı şirket tarafından satışa çıkartılıyor.¹⁶

Katar ve Suudi Arabistan yöneticilerinin, Batılı ülke liderlerine pahalı hediye verme âdeti, dünyanın her ülkesinde haber olur.

Önemli olan, bu hediyelerin, o ülke lideri tarafından kabul edilip edilmediğidir.

ABD Anayasası, başta başkan olmak üzere tüm federal çalışanlara, yabancı kaynaklardan hediye kabul etmelerini yasaklar.

Verilen hediyeler reddedilerek kabalık yapılmaz ama eve de götürülmez. Hediyeler bir tutanakla Dışişleri Bakanlığı'na bildirilip kayıt altına alınır. Tüm başkanların aldıkları hediyelerin dökümü halka açıktır. Kongre'deki tüm siyasetçilerin kayıtlarını da vatandaş, istediği zaman görebilir.

Katar'ın 2015 yılında Obama ve ailesi için verdiği toplam hediye tutarı 303 bin 224 dolar. Hediyelerin her biri kayıt altına alınarak, arşivde duruyor.

Erdoğan, Gül ve öteki Türk yöneticilerin, ABD başkan ve bakanlarına verdiği hediyeler isim isim ve maddi değeriyle ABD Dışişleri Bakanlığı'nın listesinde yer alıyor. (*Lobiler ve Ajanlar-Yılmaz Polat-Siyah Beyaz Yay.*)

Vergi de öyledir, kamuya açıktır. Başkanların ve eşinin ödediği vergi, birkaç gün önce medyada geniş yer tutar.

Zengin Arap ülkeleri sultanlarının, Türkiye'de cumhurbaşkanı, başbakan, bakanlar ve öteki yöneticilere verdiği hediyeler biliniyor mu?

16 <https://www.airlinehaber.com/qatardan-turkiye-ye-gelen-b747-8-in-hikayesi/>

McKinsey

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Trump'la ilişkilerin donduğu bir dönemde BM Genel Kurul toplantılarının 73'üncüsüne katılmak üzere New York'a geldi.

Her zamanki gibi yanında Hazine ve Maliye'den sorumlu damat Berat Albayrak vardı.

Albayrak gelmeden önce Türkiye'de Yeni Ekonomi Programı (YEP) açıklamıştı.

Erdoğan'ın, temaslarını ekonomi üzerinde yoğunlaştıracığı anlaşıyordu.

Uluslararası Para Fonu IMF'nin merkezi Washington'daydı ama Uluslararası Finans Merkezi New York'tu.

Ülkelere not veren kuruluşlarla onlara yol gösterenler buradaydı.

Erdoğan yönetiminin, YEP'i görücüye çıkaracağı sır değildi.

Türkiye'ye "IMF'ye git" baskısı vardı.

ABD yönetimi olmak üzere Batılı ülkelerden gelen bir destek yoktu.

New York'ta her zaman ABD başkanlarıyla görüşen Erdoğan'ın, bu kez Trump'la bir randevusu yoktu. İki taraf da görüşmeyeceğini açıklamıştı.

Erdoğan, "görüşme talebi olursa görüşeceğini" söylüyordu.

Programda sadece üç Türk kuruluşunda yapacağı konuşma görünüyordu.

Türk basını, "Erdoğan'ın dünya liderlerine hitap edeceği" yolunda bir haberi ön plana çıkarıyordu. Ancak haberler, içerik bakımından son derece zayıftı.

Kürsüye çıkan, zaten liderlere hitap ediyordu. Manşetlik bir yanı yoktu.

BM toplantılarında dikkatler genellikle ABD başkanları üzerinde olurdu. Bu kez de öyle oldu. Gözler Trump üzerindeydi.

BM tarihinde ABD başkanlarını gölgede bırakan unutulmaz lider ve konuşmalar vardır.

Rus liderlerin konuşmalarında salon her zaman dolmuş, konuşmalar ABD basınında geniş yer bulmuştur.

Sadece otelle BM binası arasında seyahat etmesine izin verilen Küba Lideri Fidel Castro'nun yaptığı konuşma, unutulmazlar arasındadır.

Filistin lideri Yaser Arafat'ın konuşması dünya basınına manşet olmuştur.

Hindistan'dan Nikaragua'ya kadar birçok dünya lideri, BM toplantılarına damga vurup salonu doldurmuştur.

Libya lideri Kaddafi'nin, 2009 yılında yaptığı konuşma ve New York'ta bedevi çadırı kurmak isteyip izin verilmeyince Trump'a servet ödeyerek çadırı arazisine kurması hâlâ konuşulur.

Kaddafi, Central Park dâhil birçok yerden ret cevabı alınca Donald Trump, Seven Springs'te bulunan arazisini kiralamıştı.

Trump, bir televizyon programında: "Kaddafi'den para kazanan tek kişiyim. Bana bir servet ödedi. Onu kazıkladım." demişti.

Kaddafi, konuşmasında, BM Güvenlik Konseyi'ni "Terör Konseyi" olarak adlandırmıştı.

Bu kez dikkatler ABD Başkanı Trump üzerindeydi.

BM toplantılarını birçok kez New York'ta izledim.

Binada binlerce devlet, hükümet başkanı, bakan, diplomat, çalışan, polis, koruma, yürürken birbirine çarpmamak için gayret sarf eder.

Normal sayılan karşılaşmalarda tokalaşmalar olur, bunlara bir anlam yüklemek doğru değil.

Cumhurbaşkanı İletişim Başkanı Fahrettin Altun, Erdoğan ve Trump'ın BM Genel Kurulu'nda bir araya geldiğini ve görüştüğünü sosyal medya hesabından attığı mesajla duyurdu.

"Cumhurbaşkanımız Sayın @RT_Erdogan Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na hitapları öncesinde ABD Başkanı Donald Trump ile kısa bir sohbet gerçekleştirdi." diye yazdı.

Fahrettin Altun, Erdoğan ve Trump'ın fotoğraflarını da paylaştı.

Trump ikinci sırada konuşma yapacaktı, gecikince konuşma düzeni bozulmuştu. Üçüncü sırada konuşması gereken Ekvador lideri, Trump'ın yerine konuşmasına başladı.

Trump'ın konuşması başladıktan sonra Erdoğan sıradaki konuşmayı yapacağı için Trump'ın konuşması sırasında, Başkan Erdoğan'ın, kürsünün arkasındaki bölüme geçtiği görüldü. AKP'li basın, bu durumu, "Erdoğan, Trump'ın konuşması sırasında salonu terk etti" diye yorumluyordu.

Erdoğan ve ekibi, New York'ta ekonomik bir çıkış yolu arıyordu. Aslında bulmuşlardı. Bir süredir gizlice "McKinsey and Company" adlı bir Amerikan danışmanlık şirketiyle temas hâlindeydi. New York'a gelmeden önce imzalar atılmıştı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, New York'ta Türk-Amerikan İş Konseyi (TAİK) tarafından düzenlenen 9'uncu Türkiye Yatırım Konferansı'nda konuştu.

Hedefinde Trump yönetimi vardı:

"Trump yönetiminin, genel olarak siyasi hedeflerine, ticari konuları araç olarak kullanarak ulaşmak istemesi, ekonomik işbirliğimizin ilerlemesinin önündeki engellerden birisidir. Ülkemiz için iki kat artırılan demir-çelik vergileri, yaptırımlar, soruşturmalar ve tabii ki kur hareketleri, mevcut yöneti-

min ÷lkemizi hedef alan adımlarından bazılarıdır. T÷m bunlara rağmen, Amerika ile olan siyasi ve ticari ilişkilerimizin geleceğine umutla bakıyoruz. Savaşın, bilhassa ticaret savaşlarının kazananı yoktur. Tek taraflı alınan her karar, mukabili ile karşılık bulur.”

Salonda hatırı sayılır Türkiye’ye yatırım yapmak isteyen bir Amerikan şirket temsilcisi yoktu.

AKP’li basın: “Erdoğan, New York’ta Amerika’ya ayar veriyor.” diyordu ama Türk ekonomisinin bozulan ayarından söz eden yoktu.

Berat Albayrak, sürpriz bir şekilde aynı toplantıda, McKinsey Amerikan şirketiyle çalışmaya karar verdiklerini açıkladı.

Türk ekonomisinin kontrolü, bir Amerikan şirketine emanet ediliyordu.

Erdoğan’ın onayı alınıp imzalar atılmıştı.

Saray yönetimi, bundan sonra McKinsey’le beraber yürüyecekti.

İmzanın atılış anını fotoğraflayan bir görüntü yoktu. İmza-yı kimin attığı belli değildi.

Maddeleri içeren anlaşma metni, Türk kamuoyundan saklanıyordu.

Anlaşma şartları, kaç yıllık olduğu ve McKinsey şirketine, hizmeti karşılığında ne kadar ödeme yapıldığı da bilinmeyenler arasındaydı.

AKP Hükümeti, McKinsey’in yabancısı değildi. 2003 yılında “McKinsey Global Institute”nın hazırladığı bir “Türkiye” raporu vardı.

(Making the Productivity and Growth Breakthrough)

McKinsey, verimlilik ve büyümede çığır açmak için 15 yıl beklemişti!

McKinsey, milyarlarca dolar geliri olan etkili büyük bir uluslararası Amerikan şirketi idi.

CIA'nın yapılandırılmasında bile rolü vardı.

İsviçre'nin Davos kasabasında her yıl yapılan Dünya Ekonomik Forumu'nun stratejik ortakları arasındaydı.

Olumlu yazıların yanı sıra hakkında çok sayıda skandal içeren haber ve makale vardı.

Şirketin Amerikan iş dünyası üzerindeki gizli etkisini anlatan önemli bir de kitap.

(The firm: The story of McKinsey and its Secret Influence on American Business-Duff McDonald)

Kurulduğu 1920'lerden beri faaliyet gösteren McKinsey'in, dünyanın en büyük şirketlerine danışmanlık yapması kadar skandalları da deprem etkisi yaratmış, müşteri gizliliğini ihlal edip başka bir müşteriye bilgi satılması ve yanlış tavsiyeleri, şirkete güveni sarstı.

Enron Enerji şirketinin batışı ve danışman şirket McKinsey'le ilgili skandal, aylarca ABD'de birinci haber oldu.

Şirketin üst düzey yönetici ve ortakları Anıl Kumar ve Rajat Kupta, 2011 yılında başka bir şirkete gizli bilgileri satmak ve dolandırıcılıktan FBI tarafından tutuklandı.

Şirket, işlerine son verdi ama McKinsey'e duyulan güven sarsıldı.

2017'de Güney Afrika'nın Ana Muhalefet Partisi Demokratik İttifak, McKinsey'e karşı yasaları ihlal etmek, dolandırıcılık suçlamasını içeren bir dava açtı.

Güney Afrika şirketleri ve Fikrî Mülkiyet Komisyonu, McKinsey şirketine suç duyurusunda bulundu.

McKinsey'le ilgili tartışmalar Türkiye'de de başlamış, muhalefet, anlaşma imzalanmasını şiddetle eleştiriyordu. CHP lideri Kılıçdaroğlu, anlaşmanın iptal edilmesi çağrısında bu-

lunuyor, Albayrak, eleştirenlere “cahil değillerse haindirler” diye ağır bir dille cevap veriyordu. McKinsey krizi vardı.

Albayrak’ın açıklamasından iki gün sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan, ABD’li danışmanlık firması McKinsey ile yapılan anlaşmanın sona erdiğini bildirdi.

Erdoğan’ın iptal kararından sonra damat Albayrak konuşmadı, danışmanlık şirketiyle yapılan anlaşmayı alkışlayan muhalefete, hakarete varan sözler sarf eden yandaş yazarların sesi çıkmaz oldu. Anlaşmanın iptali, tazminat gerektiriyordu.

McKinsey’le yapılan anlaşma şartları gizli tutulduğundan şirkete ne kadar bedel ödendiği bilinmiyor.

Bir anda yer yarılıp McKinsey içine girdi. Bir daha ne Hazine’den Sorumlu Bakan Albayrak’tan ne de Amerikan şirkettinden ses çıktı.

Saray yönetimi, gerçekten McKinsey’le sözleşmesini iptal etti mi?

Brunson serbest bırakılmasaydı?

FETÖ ve PKK adına suç işlediği ve casusluk yaptığı iddiasıyla hakkında 35 yıl hapis cezası istenen, tutukluluğu ev hapsine çevrilen ABD’li rahip Brunson’ın, 12 Ekim’de duruşması vardı.

Ankara ve Washington’dan verilen mesajlar, serbest bırakılacağını gösteriyordu.

Amerikan NBC haber kanalı, Türkiye ile ABD arasında Brunson’ın serbest bırakılmasına ilişkin “gizli bir anlaşmaya” varıldığını öne sürüyordu.

Washington’da yönetim çevreleri de benzer görüşler bildiriyordu.

“Ver papazı, al papazı” davasının, “al papazı” ile sonuçla-

nacağı yolunda tahminler yapıyordu. Trump yönetiminde beklenti yüksekti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "son kararı siyasilerin değil, yargının vereceğı" yolundaki sözleri, "serbest bırakılacak" şeklinde değerlendiriliyordu.

ABD'de kasım ayında ara seçimler (Kongre) vardı. İki parti için son derece önemliydi.

Seçim bir anlamda Trump'ın ikinci dönemi için referandum niteliğı taşıyordu. 2020'de yapılacak başkanlık seçimde yeniden seçilip seçilmeyeceğini göstermesi açısından önemliydi.

Başkan Trump'ın partisi, Cumhuriyetçiler Senato ve Temsilciler Meclisi'nde çoğunluktaaydı.

Demokratlar en azından birinde (Temsilciler Meclisi) çoğunluğu ele geçirmek istiyordu.

Kamuoyu yoklamaları, Demokratların, oyunu artıracığını gösteriyordu.

Cumhuriyetçiler endişeli ve oy kaybının Trump'la ilgili olduğunu düşünüyordu. Evangelist Rahip Brunson'ın serbest kalmasının, Trump yönetimi için hayati önemi vardı.

Başkan Yardımcısı Pence ve Dışişleri Bakanı Pompeo'nun de üyesi olduğu Evangelist Kilisesi, Brunson'ın tahliyesi için uzun süredir Beyaz Saray'a baskı yapıyordu.

Evangelist seçmen, hatırı sayılır bir oy oranına sahipti.

Trump'ın, Yüksek Mahkeme üyeliğine atadığı Yargıç Kavanaugh'un Kongre'de tartışmalı onayı, Cumhuriyetçilere oy kaybettirecek gibi görünüyordu.

Brunson'ın tahliyesi Cumhuriyetçilere, tutucu Evangelist oylarını getirecekti.

Beklenen gün geldi. Merakla beklenen, ulusal ve uluslararası onlarca basın mensubunun takip ettiği dava başladı.

Brunson'ın eşi Norine Brunson ve ABD Maslahatgüzarı Jeffrey M. Hovenier, davayı izlemek için salondaydı.

Washington'da saat 17.30'u gösteriyordu.

Beyaz Saray çoktan önlemini almış, İzmir'e askerî bir uçak göndermişti. ABD Maslahatgüzarı, Brunson ve eşine "tahliye" olacağı müjdesini birkaç gün önce vermiş, dönüş hazırlıkları yapılmıştı. Brunson'ın Beyaz Saray'daki randevu saati bile ayarlanmıştı.

Mahkemeden bir gece önce Brunson'ların valizleri uçağa yerleştirildi.

Brunson operasyonu planlandığı gibi gerçekleşti, mahkeme, tahliyesine karar verdi.

ABD Başkanı Donald Trump, arka arkaya üç tweet paylaştı.

İlk tweetinde: "Papaz Brunson için çok yoğun çalışıyoruz!" dedi.

İkinci paylaşımda: "Dualarım Rahip Brunson'ladır ve bir an önce güvenli bir şekilde eve dönmesini umuyoruz."

Trump, üçüncü tweetinde: "Rahip Brunson, az önce serbest bırakıldı. Yakında evinde olacak!" dedi.

Brunson Oval Ofis'te

Brunson'ı Beyaz Saray'da ağırlayan Başkan Trump'ın keyfi yerine geldi. "24 saatte hapisneden Beyaz Saray'a rehine getiren Başkan" havasına girdi.

"Farklı ülkelerden 19 kişiyi geri aldık." dedi. Cümlelerinin satır aralarında Türkiye'ye baskı yaptığına ilişkin imalar vardı.

"Biz fidye ödemeyiz, en azından artık ödemiyoruz. Yoksa çok büyük ve kötü şeyler olur." gibi "baskı ve şantaj" içeren

cümleler kullandı.

“Son dönemde çok çalıştıklarını” söyledi, “Cumhurbaşkanı Erdoğan’a çok teşekkür ediyorum” dedi.

Trump’ın neden “Türkiye’de adalet tecelli etti” demediği üzerinde durulmadı.

Defalarca “diktatör” diye tanımladığı Kuzey Kore Devlet Başkanı Kim Jong-Un’dan, Mayıs ayında üç Amerikalı rehineneyi almıştı. Ona da teşekkür etmişti.

Evangelist Rahip Brunson’ın, Oval Ofis’te hayır duasını da alan Trump, seçim gezisine başladı.

Trump, “rahibin serbest bırakılması karşılığında Türkiye’yle bir anlaşma yapılmadığını” söyledi. Trump doğru söylüyordu.

Anlaşma yapılmış olsaydı, “al papazı, ver papazı” cümlesi tek taraflı tecelli etmezdi.

Fethullah Gülen’i iade etmeyecekleri artık biliniyor da en azından 25 Temmuz’da tutukluluk süresi sona erecek olan Mehmet Hakan Atilla iade edilirdi.

Reza Zarrab’a zaten ihtiyaç kalmadı, nasılsa söyleyeceğini söylemiş, New York’ta serbestçe dolaşıyordu.

Başkan Trump ne yapacaktı?

B planı neydi?

“Nasıl bir mucize oldu da Brunson serbest bırakıldı?

Trump yönetimi, ekonomik yaptırımları artırmakla mı tehdit etti?

Erdoğan’la Trump anlaştı mı?”

Brunson tahliye edildikten sonra bu ve benzer sorular ortaya atıldı. Ancak iki taraftan da kamuoyunu rahatlatacak bir cevap çıkmadı.

Ben de gazeteci olarak Washington'da cevabı araştırdım.

Beyaz Saray'ın B planında, Adalet Bakanı Abdulhamit Gül ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'ya uygulanan "Global Magnitsky Designations-Küresel Magnitsky Yasası"nın genişletilmesi vardı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın aile yakınları (muhtemelen Bilal) yasaya eklenecekti.

İki Kongre üyesi Senatör Jeanne Shaheen (Demokrat, New Hampshire) ve James Lankford (Cumhuriyetçi, Oklahoma), Erdoğan ve yakınlarını yaptırım listesine koymak için yasa tasarısı hazırlamıştı.

Ancak, tasarının, eski Dışişleri Bakanı Tillerson'ın Türkiye ziyaretinden önce yönetimin girişimiyle, sunulması durdurulmuştu.

Rahip Brunson da ailesini alıp Kuzey Karolina eyaletinde bir kasabada oturan "anasına" gitti.

Televizyonlara konuşmaya başlayan Brunson, anılarını yazmaya başlamış olabilir.

Hollywood, yakında kapısını çalmak isteyecektir.

İfadesini geri çekip, hâkimi, söylediklerini anlamamakla suçlayan sahte tanıklarla FETÖ koğuşuna konan bir rahip ve iki başkan arasında "al papazı, ver papazı" senaryolu Hollywood yapımı bir film, çok cazip olsa gerek.

Yeni bir "Midnight Express-Gece Yarısı Ekspresi"ne hazır olun.

YILMAZ POLAT

KIRMIZI ODA

Usta gazeteci Yılmaz Polat, son dönem Türk-Amerikan ilişkilerinde yaşanan gerilimin, ana kırılma noktalarına ışık tutuyor bu kez...

- Erdoğan'ın, "Aldatıldım" dediği Kırmızı Oda'da Obama'yla yediği yemekte neler yaşandı?
- 15 Temmuz darbe girişiminden sonra Obama yönetimi Erdoğan'a destek açıklamasını neden geciktirdi?
- Reza Zarrab operasyonunun Erdoğan ailesiyle bağı neydi?
- PYD, Açılım Süreci'nin bir parçası mıydı?
- Amerikalı Rahip Brunson serbest bırakılmasaydı, Trump yönetiminin sonraki adımı ne olacaktı?
- AKP heyetleri ABD'de ne umdu ne buldu?
- CIA'nın yapılandırılmasında bile rolü olan McKinsey şirketine Türk ekonomisini emanet etmeye yeltenen AKP'nin amacı neydi?

Bu kitap, Türkiye ve ABD arasında yaşananlara dair aklınızdaki tüm soru işaretlerini giderecek.

telgrāfhane
yayınları

www.telgrafhane yayinlari.com
www.telgrafhane.org

twitter.com/Telgrafhane_
facebook.com/telgrafhane.org

